

1,50
euros

EL

Any XLIII

9

Núm. 3965

NOU

Dilluns, 25 de maig de 2020

646 079 023

PERIÒDIC
INDEPENDENT
D'OSONA I
EL RIPOLLÈS

(Pàgines 2 a 11 i editorial)

Retorn a mig gas

► Divisió d'opinions per l'obertura d'escoles al juny amb activitat no lectiva i assistència voluntària

► A partir d'aquesta setmana la UVic-UCC reprèn l'activitat, però per ara sense estudiants

ALBERT LLIMOS

Aula de 6è de primària de l'escola Lloriana de Sant Vicenç. Així va quedar l'últim dia amb alumnes a classe, el 12 de març

TXELL VILAMALA

La vida en un bar de poble

La reobertura dels bars ha representat, també, la recuperació parcial de la vida social

especialment en pobles petits. EL 9 NOU ha passat un matí a Cal Met de Sant Boi.

► Decepció a Tona, Centelles, Roda i Taradell perquè continuen lligats a franges horàries

► Durant el coronavirus s'ha accentuat l'interès per cultivar horts urbans

La pandèmia des del Camerun

Els osonencs Núria Pagespètit i Jordi Homs, instal·lats al Camerun, expliquen com es

viu la pandèmia en un país on el coronavirus se suma a malalties com la malària.

(Pàgines 12 i 13)

La crisi de Roda, l'última d'un any mogut pels governs en minoria nascuts del 26-M

(Pàgina 15)

Malestar de les societats de caçadors per les multes previstes a la nova llei

(Pàgina 24)

L'activitat a les antigues naus de Puigneró a Sant Bartomeu penja d'un fil

(Pàgina 29)

Confirmats els ascensos del Femení Osona i el masculí i femení del CB Torelló

(Pàgina 34)

David Verge, alcalde de Planoles: "El túnel de Toses destrossaria la Vall del Rigat"

La reobertura d'escoles i instituts, sobretot adreçada a alumnes de final d'etapa i infants de 3 a 6 anys amb familiars que no tenen opció de fer teletreball, genera debat entre la comunitat educativa, que no acaba de veure clar com han d'aplicar les normatives. Per ara, dins de les escoles i instituts no s'hi faran classes lectives, però també tenen dubtes sobre com o on encabiran els alumnes en grups més reduïts a partir del setembre.

Incertesa de la comunitat educativa davant la reobertura de centres

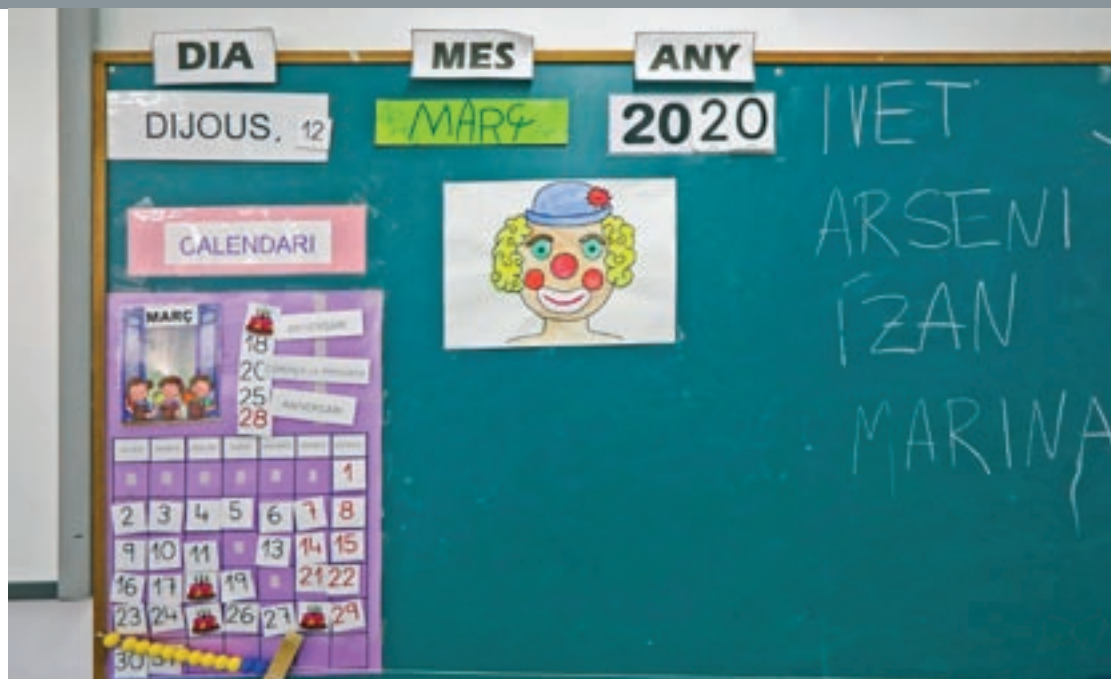
L'anunci d'Educació d'activitat no lectiva i voluntària a partir del juny genera dubtes

Vic/Ripoll

Guillem Rico

Tenir el guix en una mà i l'esborrador a l'altra gairebé havia passat a la història amb les noves metodologies educatives. Ara, però, alguns mestres ironitzen amb el fet que amb la reobertura de centres l'hauran de canviar per un drap i un líquid desinfectant. L'anunci del Departament d'Educació de reobrir escoles i instituts per a activitat no lectiva i voluntària a partir de dilluns que ve, on ja s'hagi passat a la fase 2 de desconfiament, genera incertesa entre la comunitat educativa, que té molts dubtes de com aplicar les mesures higièniques i de distanciament sobretot en els grups d'alumnes de menys edat.

Per exemple, el director de l'escola Lloriana de Sant Vicenç, Pep Artero, explica que "podem estar d'acord a fer alguna cosa perquè no podem estar igual que a la fase zero", i també entén que hi ha famílies que poden tenir necessitats perquè treballen fora de casa i els avis, amb factor de risc, no es poden fer càrrec dels infants. En aquest sentit, el departament planteja que puguin anar als centres en grups reduïts els infants de 3 a 6 anys els progenitors dels quals facin una declaració jurada conforme tenen la necessitat. També es preveu per a alumnes de final d'etapa en grups de 13 a

La pissarra d'una aula d'educació infantil de l'escola Lloriana de Sant Vicenç tal com va quedar l'últim dia de classe

Primària i tutories per a qui ho necessiti i tot plegat sense deixar el treball telemàtic. A Secundària l'obertura serà amb cita prèvia per a orientació i acompanyament. En els més petits, comenta Artero, "és molt difícil garantir la distància" i li plantegen dubtes espais com els lavabos o el pati. Montse Giménez, directora de l'escola Joan Maragall de Ripoll, explica que els "cau una responsabilitat" molt gran per tres setmanes i que es respira certa indignació entre els mestres. Tot i això, valora poder tenir la possibilitat de poder fer un cert comiat amb els alumnes, i afegeix que s'ha de tenir en compte que hi ha professorat en sector de risc, ja sigui per l'edat o

bé per patologies que puguin tenir, i que això s'haurà de tenir en compte a l'hora de fer els grups. També creuen que perillan els especialistes, sobretot de cara al setembre quan s'hagin de fer grups més reduïts d'alumnes amb l'assistència obligatòria.

A Secundària, diu la directora de l'institut Jaume Callís de Vic, Rosa Justribó, també tenen dubtes, encara que prendre determinades mesures per l'edat dels alumnes ho veu més factible: "També eduquem en aspectes com l'autonomia i això ha de ser més fàcil". Justribó diu que en aquesta edat "cal acompanyar-los molt i els pot marcar de per vida". Ignasi Roviró, director del col·legi Sant

Miquel dels Sants de Vic, apunta que "ens falten més precisions" per elaborar un pla en una setmana, ja que cada centre té certa autonomia i ara cal reorganitzar de nou les tasques.

Els representants a Osona del sindicat USTEC no acaben d'entendre que s'obri per tan pocs dies, tot i que ho entenen per exemple per a la selectivitat. Veuen bé la reducció dels grups, però es pregunten com es portarà a terme a la pràctica.

Des de les AMPA de Manlleu i Centelles, per exemple, diuen que veuen complicada la tornada al juny, perquè "amb les mesures que s'han de complir els nens no podran tornar a la normalitat a què

estan acostumats" i diuen que "no ho veiem clar i l'escola tampoc", de manera que "no creiem que es garanteixi la total seguretat". Dins de la confusió que fan notar, alguns admeten que per a algunes famílies que s'obri ara "és una necessitat".

Des dels ajuntaments també parlen encara "d'incertesa". La regidora d'Educació de Vic, Elisabet Franquesa, diu que en el cas de les llars d'infants que també han d'obrir a la fase 2 en grups de cinc alumnes no tenen espai suficient i potser caldrà fer petites obres a l'estiu. La seva homòloga a Ripoll, M. Dolors Vilalta, diu que cal concretar les mesures de seguretat i desinfecció, un aspecte que va a càrrec dels consistoris. Vilalta afegeix que no s'ha escoltat prou la comunitat educativa.

Antoni Tort, professor de la Facultat d'Educació de la UVic i director de l'Escola de Doctorat, diu que "no és un tema d'obrir o tancar" i que "ens haurem d'acostumar que depèn de les edats, dels contextos territorials i les necessitats de les famílies". Tort afirma que "s'ha de poder confiar en els professionals" i també fer un treball en xarxa amb tots els actors implicats, i afegeix que cada cas és diferent i "haurem d'entendre que cada escola pren unes decisions". Tort explica que el treball per projectes implica "llibertat i empoderament per moure's i investigar" i que la distància social és "un problema per a l'aprenentatge compartit", i comenta que "una cosa és utilitzar la tecnologia per treballar a distància i l'altra anar a un lloc i fer coses amb distància social".

Per ara estan a l'expectativa i comencen a pensar com es planteja el setembre, en funció de la situació sanitària.

Des de diferents òptiques

Les escoles

Molts mestres consideren que la decisió s'ha pres amb precipitació i tenen dubtes de com aplicar determinades mesures, sobretot en els alumnes més petits. Els preocupa, també de cara al setembre, disposar de prou docents i espais per fer grups més reduïts. Per altra banda, no veuen malament poder fer l'acompanyament presencial en casos que sigui necessari.

Els instituts

Per l'edat dels alumnes veuen més fàcil seguir les mesures. Al juny faran orientació a 4t d'ESO i als llocs on imparteixen Batxillerat decidiran com preparen les proves. Amb tot, remarquen que es tracta d'un acompanyament emocional i de socialització i que el curs acabarà de forma virtual. De cara al setembre veuen difícil disposar del doble d'espai per fer grups més reduïts.

Les AMPA

No amaguen que tenen molts dubtes i manca d'informació de tot plegat. Obrir ara en general no ho veuen malament per a les famílies que necessiten un suport perquè han de treballar presencialment i no tenen amb qui deixar els infants, ja que molts avis són població de risc. També són conscients que serà difícil que es puguin complir determinades mesures de distància social.

Els sindicats

Des del sindicat USTEC, diuen que el departament ofereix unes mesures que "considerem sense massa garanties". Expliquen que "s'ha buscat una manera d'acabar el curs per fer callar determinades veus". Creuen que es donen indicacions que els centres obrin i "ja us espavilareu". Els representants a Osona remarquen que "els centres haurien d'obrir al setembre".

Els ajuntaments

Tenen molts dubtes en aspectes com la neteja i desinfecció dels espais i posaran tots els recursos que puguin per vetllar per la seguretat i la salut. De fet, aquests dies ja han ajudat a pal·liar la bretxa digital. Els consistoris també posen la vista al setembre de cara a plantejar possibles espais municipals on es puguin encabir alumnes en cas que sigui necessari.

A punt per al desconfinament

La UVic-UCC reprèn gradualment l'activitat aquesta setmana sense els estudiants

El campus de Vic vol captar talent de nous alumnes

Vic Captar talent no és una acció només destinada a professors o investigadors. En aquest moment, i pensant en el futur, el campus de Vic llança una operació per atraure nous estudiants amb bons expedients acadèmics. Els Premis al Talent es repartiran en tres àmbits (Ciències Socials i de la Salut, Empresa i Comunicació i Ciències i Enginyeries) i consistiran en un descompte sobre la matrícula del 40% en titulacions concretes. Seran un total de 70 i podran accedir-hi els estudiants que es matriculin a primer curs i tinguin notes superiors a 7 si venen de la selectivitat o a 8 si provenen de cicles formatius. A part de l'expedient, també es valorarà la seva situació familiar.

Vic

Jordi Vilarrodà

El personal d'administració i serveis (PAS), de direcció i alguns investigadors que ja no podien passar més temps sense accedir als laboratoris seran els primers a accedir a les instal·lacions dels campus de la UVic-UCC aquest dimarts, després de dos mesos de confinament. Aquest divendres s'estaven ultimant els detalls perquè la represa de l'activitat es faci de forma segura. "Ens hem adaptat bé al confinament, però no podem quedar enganxats a aquesta situació, som una institució de campus", explica Joan Turró, director general de la Fundació Universitària Balmes (FUB). Turró diu que, encara que algunes tasques es poguessin continuar fent de manera telemàtica, com les d'administració, la Universitat se sent implicada en el repte "de tornar a fer funcionar tot el país".

En fases posteriors, està previst que vagin tornant a la feina els docents si ho autoritzen els decrets de les fases 2 i 3, però no hi haurà classes ni, de moment, exàmens. No es preveu la presència d'estudiants al campus, si més no en les properes setmanes. Hi ha el dubte encara de si es podran fer algunes proves finals al mes de juliol, quan està previst també que la UVic-UCC aculli proves de

Un responsable de Serveis preparant un mesurador de temperatura, aquest divendres al campus de Miramarges

selectivitat. La matrícula per als cursos de grau a partir de primer es farà el mateix juliol, en el calendari habitual i de forma telemàtica, com ja succeïa en els darrers cursos. La matrícula de primer curs tindrà lloc al setembre, perquè cal esperar els resultats de la selectivitat.

Els protocols que s'aplicaran i que haurà de seguir tot el personal seran molt estrictes. "Ens sentim obligats a donar exemple de fer un desconfinament amb seguretat, i tot el nostre teixit hi haurà d'ajudar", diu Turró. D'entrada, es demana que tot el personal faci una

autodeclaració de salut, que serà obligatòria per accedir a les instal·lacions. A tots els edificis hi haurà control de temperatura amb aparells

Tothom qui es reincorpori es podrà fer proves, voluntàriament

d'infraroigs que mesuren de forma ràpida, de manera que ningú s'hagi d'aturar més que uns segons a l'entrada. Al personal que s'incorpora, se'ls demana que voluntàri-

ament se sotmetin a testos IGM i IGS (immunoglobulina M i immunoglobulina G) per detectar possibles casos de Covid-19. A partir dels resultats, "que seran totalment confidencials", els serveis mèdics recomanarien una quarantena o altres mesures. Els testos permetrien detectar també si alguna persona ha patit la malaltia i ha desenvolupat anticossos. El cost d'aquestes proves l'assumirà la mateixa UVic-UCC. Les mesures passives, com el distanciament de llocs de treball (mai amb el cent per cent del personal treballant al mateix temps) o la

senyalització de distàncies i recorreguts a terra, complementen tot el pla de desconfinament. Per al personal que ho requereixi amb motiu de la seva activitat, també es facilitaran els equips de protecció individual (EPI).

La reincorporació de la comunitat de la UVic-UCC es vol fer "respectant la conciliació familiar", sobretot per a qui tingui fills o altres familiars a càrrec. Turró demana, però, que en aquesta conciliació "tota la societat sigui coresponsable perquè és tot el teixit social el que en aquests moments hi haurà d'ajudar".

Universitat: totalitat de classes presencials

Julita Oliveras
Professora a la Facultat de Ciències i Tecnologia (FCT) de la UVic-UCC

La pandèmia del coronavirus ha provocat que la docència del segon semestre universitari (2019/20) sigui en línia, de forma excepcional. Podem felicitar a tot el col·lectiu universitari per la reacció davant aquesta situació inesperada, donat que tots i totes ens hem adaptat a l'emergència acadèmica que ens ha tocat viure, confinant-nos a casa d'un dia per l'altre sense previ avís. Avançar-nos al futur té molts avantatges: ens obliga a pensar, a meditar i, com no, a planificar-nos.

Ara som a temps de replantejar com impartir les classes presencials al 100% per al proper curs 2020-21. Ho farem possible amb compromís, esforç i una bona planificació. Al professorat universitari, quan som a l'aula, ens alegra veure les cares dels estudiants, els quals s'apliquen, escolten, aprenen; ens adonem si segueixen els conceptes, o bé si es perden i hem de tornar a iniciar l'argumentació per seguir el fil... En resum: el mètode tradicional clàssic i perdurable és un model d'ensenyament que arriba a la joventut. L'opinió que recolza que no és viable fer les classes només a través de les pantalles i propo-

sant els exàmens en línia es basa a defensar el contacte social entre l'estudiant, el professorat i tot el col·lectiu universitari. I és que la universitat és un gran i merescut escenari de socialització.

A l'hora d'abordar l'organització del curs vinent, pensem alternatives a la reducció a cap ni una de les classes presencials. Tinguem present que l'objectiu principal és evitar les aglomeracions i assegurar la

Els professors poden educar en el coneixement o traslladar-los valors com la solidaritat, però és gairebé impossible transmetre'ls a través de les pantalles d'ordinador

distància física de seguretat per garantir el benestar i la salut de tothom. Aquestes mesures no són incompatibles amb la presencialitat. Per exemple, es pot augmentar el nombre de personal docent, es poden ampliar les franges horàries diàries de classes presencials, es poden habilitar les portes per a entra-

des i sortides i es pot disposar d'elevades mesures de control i d'higiene a totes les instal·lacions, entre d'altres.

Cal defensar l'ensenyament totalment presencial, tot destacant la influència que el professorat exerceix en l'alumnat i el fet que aquest binomi és la raó d'aprendre i avançar. Aquest escrit vol ser un homenatge a l'ensenyança. Qualsevol que hagi tingut un bon professor es reconeixerà en les paraules de l'escriptor Albert Camus i en la carta que va escriure al seu mestre: "Sense el vostre ensenyament, res de tot això no hauria succeït...".

El professorat pot canviar la vida dels estudiants: educant-los en el coneixement, traslladant-los la passió per aprendre, la solidaritat, la justícia, la legalitat i una llarga llista de valors. Tot això es pot aconseguir a través de la interacció social, però és gairebé impossible transmetre aquests valors mitjançant pantalles d'ordinador. En resum, la bona universitat és el bon professorat, i el contacte d'aquest amb els seus estudiants.

La universitat, com a institució innovadora i d'excel·lència en l'àmbit docent, ben segur que sabrà reconèixer, mantenir i satisfer les necessitats d'una formació totalment presencial, segura i empàtica, com a nou repte per encarar el proper curs 2020/21.

En només sis dies, la reobertura de terrasses ha revitalitzat la plaça Major de Vic o la plaça Vella de Torelló, però a pobles petits, com

Sant Boi de Lluçanès, els bars són molt més que un lloc on beure i menjar. A Manlleu, l'històric pub Xauxa es reinventa amb novetats.

El bar del poble

Crònica d'un matí de dissabte a Cal Met de Sant Boi de Lluçanès, punt de trobada d'amics i veïns després de dos mesos de confinament

Sant Boi de Lluçanès

Xcell Vilamala

No fa falta estar pendent del rellotge ni quedar a una hora concreta per trobar-te amb coneguts a Cal Met. Dilluns, quan va reobrir la terrassa després de dos mesos, els veïns i veïnes de Sant Boi van fer un salt de nou setmanes per recuperar *ipso facto* les rutines d'abans del confinament total: Núria Vall hi tornava a ser a 1/4 de 12, l'estona reservada per fer el tallat amb les amigues; Xavier Verdaguer, entre arreglar jardí i jardí; i a dins, al costat de la barra, en Joan, d'Avinyó, que va arribar al poble amb 25 anys i ara, a punt de fer-ne 84, veu com la seva dona i el fill continuaven al capdavant d'un local

que és molt més que un bar, perquè a Cal Met, a banda d'oferir-hi plats i begudes, s'hi serveix companyia. El prototip de bar de poble que encara que passi el temps continua sent punt de trobada, com si hi bategués el cor

“Després de tants dies a casa, això és una altra cosa”

de Sant Boi, i que aquest dissabte, el primer de postconfinament i en plena primavera, es va omplir de retrobaments, salutacions i el plaer de tornar a tastar aquell cafè o vermut que són sinònim de quotidianitat.

“Després de tants dies a casa, això és una altra cosa”. Així ho descrivia Carles Viladecans, que té una empresa d'excavacions i no ha deixat de treballar durant aquests dos mesos malgrat haver hagut de renunciar forçosament a moltes altres rutines: l'esmorzar de cada dia a Cal Met, la missa dels diumenges, les abraçades dels nets... “Viuen a Barcelona. Ens veiem fent videotrucades, però la veritat és que els trobem molt a faltar”, hi afegia Núria Vall just abans d'ensenyar a EL 9 NOU la foto de dilluns, un record que passarà a la posteritat per ser el primer tallat amb la mascareta i el gel hidroalcohòlic sempre a punt a la butxaca. “I no ens podem queixar, perquè si conservem la salut només havent

Xavier Verdaguer, a la dreta, amb la colla de jardiniers, dissabte a Cal Met; a dalt, vista general del

d'extremar les precaucions és ben poca cosa. El meu pare va passar la Primera Guerra Mundial, amb 20 milions de morts; la grip espanyola, amb 50; la Guerra Civil, la Segona Guerra Mundial... I encara es mantenia serè”, sentenciava Viladecans.

A pocs metres, els justos per complir la distància de seguretat entre taules, Xavier Verdaguer seia acompanyat d'altres jardiniers, fent la cerivesa després d'haver-se anat a mirar una de les moltes feines que els ocuparan les properes setmanes: “Al Lluçanès al

A Xauxa, amb cita prèvia

L'històric pub manlleuenc va obrir dijous la terrassa de nit i, juntament amb el bar Foment, un nou espai exterior de 'tapeo'

Manlleu

M.E.

El lent retorn a la *nova normalitat* no s'entendria, a Manlleu, sense el seu local de nit més històric i emblemàtic. Després de més de dos mesos de confinament, aquest cap de setmana va reobrir el pub Xauxa. I ho va fer per partida doble: d'una banda, habilitant la terrassa interior per fer una copa, de moment amb cita prèvia; i, de l'altra, compartint un nou espai exterior de *tapeo* de bracet amb el bar Foment a la plaça de la Flama del Canigó, la Placeta.

I l'arrencada no podia ser més prometedora. De dijous a diumenge es van cobrir la totalitat de les cites prèvies per fer una copa a la terrassa interior, amb les taules separades per la preceptiva distància i capacitat màxima per a 60 persones. A cada client, però, se'l convidava a estar-s'hi una hora i mitja, per afavorir la rotació. La terrassa continuarà funcionant així de dijous a diumenge, de

les 8 del vespre fins a la matinada. Això sí, sense música exterior, per no molestar el veïnat.

Els nous horaris del pub han vingut condicionats en part per la jubilació, ara sí efectiva, de Ramon Collelldemont i Marisol Blanch, el mític matrimoni que va fundar l'establiment un llunyà dia de Sant Jordi de 1977. De fet, aquests últims anys ja havien agafat el timó del Xauxa el seu fill Roger i la seva parella, Eli Solà, que ara es veuen obligats a encetar nova etapa amb unes circumstàncies més que excepcionals. “Ho fem amb tota la il·lusió per afrontar nous reptes”, deixava anar en Roger, que curiosament va néixer el mateix any que el Xauxa.

Collelldemont està decidit a afrontar les coses “tal com venen”, convençut que, davant d'un context com l'actual, “ens ho hem de mirar d'agafar positivament perquè els problemes ja venen sols i la gent el que vol són solucions”. Després de 43

anys posant ànima a la nit manlleuenc saben molt bé que, també en el seu sector, esdevé vital allò de “renovar-se o morir”. Amb la satisfacció de saber, en el seu cas, que “Manlleu no s'entendria sense el Xauxa”.

Un altre bon símptoma d'aquesta renovada empena és l'acord a què han arribat amb els propietaris del bar Foment, que amb una terrassa petita i al 50% d'ocupació no haurien sobreviscut. Per això, van aconseguir l'aval de l'Ajuntament –“hem d'agair que ens han posat moltes facilitats”– per obrir plegats una terrassa conjunta a la Placeta. “Així entre tots dos sumem esforços”. Han optat per una oferta de tapes a l'estil “taverna basca”, per no entrar en “competència” amb altres terrasses de la ciutat. Des de Foment s'encarreguen de cuinar els *pinxos* i Xauxa hi aporta l'assortiment de vins, caves o sidres. Aquest espai està previst que funcioni durant tot l'estiu, de dijous a diumenge de 8 del vespre a 12 de la nit.

Del nou espai exterior... Xauxa i bar Foment comparteixen terrassa a la Placeta

... a la terrassa interior Xauxa ha reobert la terrassa interior, però amb cita prèvia

tera anant a esmorzar a Santa Eulàlia de Puig-oriol.

La calor, el tancament del restaurant del Collet de Sant Agustí, la incerta reobertura de les escoles... Converses de dissabte de postconfinament que anaven planant entre les taules mentre el campanar s'acostava a la 1 i prenien lloc també a Cal Met l'alcalde i tres dels sis regidors de l'Ajuntament, un consistori amb llista única que aquest mandat s'ha renovat de cap a cap. "Entre l'adaptació, els robatoris, la meteorologia i el coronavirus tenim la sensació que no hem parat ni un minut", explicava Marc Parés a EL 9 NOU, "esperem que la població continuï sent tan responsable com fins ara i tot plegat es calmi una mica". Després d'una primavera en què s'han trobat repartint les roses casa a casa per Sant Jordi, igual que l'arròs i els plats per celebrar Sant Baldri, hi afegia que estan pendents d'una festa major que precisament té com a epicentre la plaça Nova, la que envolten l'emblemàtic forn Can Pujals, Ca la Mercè o Cal Met, tot exemples de negocis ben valorats pels veïns i veïnes del Lluçanès però també pels que, sense dormir-hi cada nit, se'n senten, com Mariluz Pérez i Francesc Rodón. Cinquanta

anys de casats. Tota una vida junts i sempre estiejant entre la platja i Sant Boi, una tradició que ell va heretar dels pares i que ha transmès a les filles, amb la *sort* que la declaració de l'estat d'alarma els va enganxar justament al poble: "Molt millor que a Barcelona, la veritat, aquí hi tenim jardí i hi ha tot l'imprescindible per viure sense necessitat de baixar a Vic o Ripoll". Des que esta-

"Aquí hi ha tot l'imprescindible per viure sense haver de baixar a Vic o Ripoll"

va permès, cada dia havien anat encarregant el dinar en algun dels restaurants del Lluçanès, però aquest dissabte el bacallà se'l menjaven asseguts a la terrassa de Cal Met, després que els portessin l'allioli sense haver-lo hagut de demanar. Conèixer els clients, saber que la Núria no fallarà a la seva cita d'1/4 de 12 amb les amigues, que Xavier Verdaguer hi serà el primer dia que a la tele s'hi pugui tornar a seguir un partit de futbol... Un bar de poble és això.

Atendre clients a l'interior, permès a 49 municipis

Vic/Ripoll

EL 9 NOU

El govern espanyol va relaxar divendres les mesures de confinament als municipis de menys de 10.000 habitants on la densitat de població no supera els 100 veïns i veïnes per quilòmetre quadrat. En el cas de la restauració, la principal novetat és que –a banda d'atendre clients a les terrasses– els bars i restaurants dels pobles amb aquestes característiques poden fer-ho també a l'interior dels seus locals, però únicament amb servei de taula i sense superar el 40% de l'aforament. D'aquest canvi se'n beneficien tots els municipis del Ripollès exceptuant Ripoll i 31 dels 49 d'Osona, entre els quals Alpens, l'Esquirol, Espinelves, Gurb, Lluçà, Muntanyola, Olost, Oristà, Perafita, Sant Pere, Santa Eulàlia i Rupit o Viladrau.

juliol normalment hi ha molta tirada d'anar-se'n a la platja, abans que arribi l'agost i les festes majors, però aquest estiu serà diferent. La gent mira de fer-se piscines, estem posant molta gespa artificial, condicionant terrasses...". Acostumat a no parar, ell és

dels que dissabte defensava que els últims dos mesos eren més entretinguts els dies feiners, anant a treballar, que els caps de setmana sense bar, amics i aficions, i per això s'havia llevat d'hora i, a banda del vermut a Cal Met, ja havia tret la pols de la bici de carre-

Programa d'Habitatge

Lloguers a partir de

487 €/mes*

(inclou plaça d'aparcament)

VIC - SERRA DE SANFERM

Habitatges situats al c. de l'Òmnium Cultural, 8

- Habitatges d'1 o 2 habitacions, amb plaça d'aparcament inclosa
- Superfície útil de 50 m² aprox.
- Contracte de lloguer inicial de 7 anys

- ✓ Presentació de sol·licituds a partir de l'1-6-2020.
- ✓ Adjudicació per ordre de presentació de sol·licituds.

*Consulta'n les condicions i presenta una sol·licitud a www.obrasociallacaixa.org/programahabitatge o truca al 900 101 616

Fundació "la Caixa"

“Aquí, la Covid és el mal menor”

Núria Pagespetit i Jordi Homs viuen al Camerun, on el virus se suma a malalties com la malària

Kribi (Camerun)

Eloi Puigferrer

La Covid-19 ha posat contra les cordes els sistemes sanitaris dels països més avançats del món, que han hagut d'aturar en sec tota activitat i relació entre els ciutadans per mirar de frenar una pandèmia per a la qual ningú estava preparat. I amb els estralls que ha causat arreu del món i la capacitat que té per escampar-se, els països africans, molts d'ells ja castigats fortament per altres pandèmies, tampoc n'han estat l'excepció.

Núria Pagespetit i Jordi Homs ja fa nou anys que viuen a Kribi, una ciutat costanera del Camerun que es troba a gairebé 300 quilòmetres de la capital del país, Yaoundé, on treballen per mantenir “un sistema sanitari que és totalment deficient”, afirma Pagespetit. Tots dos provenen de la branca de la salut, ja que són, juntament amb la seva companya Laura Almendros, els fundadors de l'ONG Insolàfrica, que es dedica a brindar ajuda humanitària en l'àmbit sanitari al Camerun. I, per a ells, que estan acostumats a convida dia a dia amb malalties de tota mena, la Covid-19 no ha estat cap novetat. “A nosaltres, personalment, és una malaltia que ens causa respecte, com tantes d'altres, però en un país on la malària mata tanta gent cada dia, el coronavirus és el mal menor”, apunta Pagespetit.

En un continent que també conviu cada dia amb el VIH, la meningitis o la tuberculosi, les esperances amb l'arribada de la Covid-19 no són massa diferents. “Aquest virus matarà a molta gent, però per falta de recursos del

Núria Pagespetit i Jordi Homs, a la dreta, i Laura Almendros, vestida de vermell, amb alumnes de l'escola d'infermeria

mateix sistema sanitari”, afirma Pagespetit, “estem parlant que a la ciutat de Kribi, on viuen més de 100.000 habitants, no tenim ni un respirador per assistir les persones amb dificultats respiratòries”, hi afegeix Homs. I és que, tot i les campanyes de prevenció i de recomanacions per evitar-ne la propagació, és impossible frenar una pandèmia d'aquestes dimensions. “La gent aquí continua fent vida normal, sortint al carrer i treballant com sempre”, explica Pagespetit, “van començar aplicant un sistema com el que es va decretar a Europa i es va tancar tot, però ara ja torna a estar obert i només és obligatori anar amb mascareta. Aquí tothom està tranquil, ja que estan mentalitzats per viure situacions d'aquest

“Tothom està tranquil. Estan mentalitzats per viure situacions d'aquest calibre”

calibre”. “S'ha de tenir en compte que la gent viu al dia. Tothom depèn d'anar a vendre els seus productes al mercat per sobreviure, així que no es pot aturar tot com han fet a altres països”, hi afegeix Homs.

Ara mateix tots dos es troben lligats de peus i mans, sense possibilitat de poder ajudar. “Al nostre hospital no ens hem trobat amb cap cas de Covid, i tampoc ens deixen fer cap test a ningú que pugui presentar la malaltia,

ja que ho centralitzen des de la capital”, explica Pagespetit. “Nosaltres hem rebut l'ajuda de Mans Unides, que ens han enviat molts testos, i, com que no els podem fer a pacients, en fem al nostre personal i els enviem a petits hospitals de la selva que en necessiten”, diu. I és que, amb un sistema sanitari “on s'ha de pagar tot i on estar malalt és un luxe”, moltes persones acaben recorrent a “xamans i bruixots per intentar sanar-se”.

Malgrat el poc optimisme que presenta la situació en què es troben ells, i en la que es troba el Camerun, continuen amb la fermesa de voler-se quedar allà a ajudar. “Ens vam plantejar molt seriósament tornar quan l'ambaixada espanyola feia vols de repatriació, però nosaltres

Amb la vocació d'ensenyar

Vic La idea inicial de la qual parteix Insolàfrica data de l'any 2009, quan, arran d'una cooperació en un hospital del país africà, els fundadors van veure molt clar que s'havia d'ajudar a crear una tradició sanitària fins aleshores pràcticament inexistente, amb l'objectiu de no deixar que ningú morís per falta de coneixement o assistència mèdica. D'aquesta manera, el 2011 naixia de les mans de Núria Pagespetit, Jordi Homs i Laura Almendros l'ONG que coneixem, que ja acumula quatre promocions d'infermers i infermeres sanitaris formats a l'escola d'infermeria de Kribi. Actualment, amb l'ajuda de tots els professionals llicenciats per la mateixa escola, Homs i Pagespetit gestionen al peu del canó un centre de salut a la mateixa ciutat, on lluiten per ajudar una població que encara es refia de xamans i bruixots.

ja som ciutadans d'aquí i ens havíem de quedar a ajudar”, explica Pagespetit. Ganes de poder tornar a casa i veure els seus no els en falten, i més tenint en compte que “teníem vols per al mes de maig, però no vam venir perquè ningú ens assegurava que podríem tornar”, afirmen. I, tot i que sempre hi ha aquell grau de respecte davant d'un enemic com la Covid, estan tranquils. “Nosaltres patim pel que ens pot passar si l'agafem, ja que amb un sistema sanitari tan deficient com aquest mai se sap, però anem fent dia a dia sense pensar en l'endemà”, assegura Pagespetit. I és que, en un camp de batalla on ja hi ha enemics tan implacables i perillosos, per a ells la Covid no deixa de ser “una malaltia més a tenir en compte”.

grups de fins a 10 persones.

Pedro Sánchez va comunicar aquest diumenge als presidents autonòmics que, si la pandèmia manté la mateixa evolució que ara, moltes

La lletra petita del BOE

Decepció als pobles de menys de 10.000 habitants pel condicionant de la densitat de població a l'hora d'eliminar les franges horàries

Taradell

EL 9 NOU

Tona, Centelles, Taradell i Roda estaven pendents de la supressió de les franges horàries als municipis amb menys de 10.000 empadronats, però divendres es van emportar una decepció, ja que el text publicat al BOE especifica que només deixen de ser operatives als pobles on la densi-

tat de població és inferior als 100 habitants per quilòmetre quadrat, un condicionant que no compleix cap d'aquests quatre municipis. “És veritat que tenim ganes de deixar d'estar pendents del rellotge”, apunta Mercè Cabanas, alcaldessa de Taradell, “amb el bosc a tocar del nucli urbà creiem que les franges horàries no són necessàries, però igualment s'ha de destacar

que la gent és respectuosa, s'autoregula i pots caminar estona sense trobar-te ningú”.

El que sí que canvia a tots els municipis de Catalunya a partir d'aquest dilluns, independentment del nombre d'habitants, és que els infants poden sortir al carrer acompanyats de més d'un adult, és a dir que les famílies tenen l'opció de passejar plegades i, en concret, en

Els infants poden passejar amb més d'un adult a partir d'aquest dilluns

comunitats podrien quedar fora de l'estat d'alarma en els propers dies. La previsió per al conjunt del país és deixar-lo enrere entre finals de juny i principis de juliol.

Empresa instal·ladora d'electricitat i telecomunicacions necessita
OPERARIS I AJUDANTS D'ELECTRICISTA
per a instal·lacions de pisos, naus, botigues. Truqueu al
93 885 06 94

Empresa ubicada a Torelló selecciona

PEÓ ESPECIALITZAT O OPERARI PER A FUSTERIA I MUNTATGES

Interessats envieu CV a:
EL 9 NOU. Plaça de la Catedral, 2,
08500 VIC indicant la ref. 99-168

Més de 60 dies per poder tornar a casa

El tonenc Nil Nogué és als Països Baixos

Tona

Laia Miralpeix

Nil Nogué Ges, de Tona, estudia tercer de Ciències Polítiques i Gestió Pública a la Universitat Autònoma de Barcelona. Del 2 de febrer al 17 de juliol havia de cursar un Erasmus a Nimega, Països Baixos, però només en va poder gaudir un mes. Més enllà d'això, però, lamenta "el greuge" que ha significat la crisi del coronavirus per a estudiants com ell, "separats de la família i amb preus desorbitats" que li han impedit tornar.

Aquest dimecres finalment podrà agafar un avió cap a Catalunya. Ho farà dos mesos i una setmana després que esclatés la pandèmia i les classes s'aturessin. Des de llavors ha fet tots els possibles per tornar, però "ha estat impossible". Les solucions que els oferien "eren inacceptables, no tot-hom ho pot assumir". Una d'elles era agafar un autobús que costava 350 euros i feia parada a Brussel·les, Madrid i Sevilla, però "a nosaltres no ens servia de res, perquè no arribava ni a Barcelona". Pel que fa als vols, "també

tenien aquests preus o més". Tampoc "no et deixaven portar tot l'equipatge -l'havies d'enviar a part-, i si te'l cancel·laven no et tornaven els diners sinó que havies de buscar una altra data". Nogué lamenta que, així com a companys d'altres països els han repatriat, "a nosaltres no, el Ministeri se n'ha desentès completament i des del consolat no ens han ajudat a trobar solucions".

Durant aquest temps ha continuat fent classes en línia de la universitat, però "les hauria pogut fer a casa, amb la meua família. Torno perquè la universitat no obrirà i farem els exàmens a distància". Nogué comenta que "et sents aïllat del món". Malgrat que als Països Baixos no hi ha hagut un confinament total, l'únic que ha pogut fer és esport i sortir a comprar: "Et sents molt sol, lluny de la família i d'amics, pateixes per ells, emocionalment ha estat molt dur".

Durant aquest temps ha pogut fer videotrucades amb els familiars i amics, però a la residència on viu a Nimega "hi hem quedat 4 persones de les 15 que érem. Tots els companys han anat tornant

Nil Nogué, a la població de Nimega

perquè els seus països sí que els han facilitat el retorn".

Nogué comenta que "per mi l'Erasmus es va acabar el

16 de març i pràcticament no he fet aquesta vida d'universitari a l'estranger. El primer mes serveix per adaptar-te

i a partir de llavors és quan en gaudeixes". El més dur, tot i això, "no poder tornar abans".

L'Ajuntament de Ripoll aprova el pla de xoc per la Covid-19 amb crítiques de la CUP

Ripoll

J.R.

L'Ajuntament de Ripoll ha aprovat un pla de xoc per paliar els efectes de la Covid-19. Ho va fer divendres en un ple extraordinari per una àmplia majoria, però amb les crítiques del regidor d'Alternativa per Ripoll-CUP, Aitor Carmona, que va recriminar la unidireccionalitat de la Comissió Econòmica Social que s'ha creat. Carmona creu que tot el que s'ha decidit en relació amb el pla de xoc proposat per la comissió està dirigit per l'equip de Junts per Ripoll i que es tracta d'un pla "poc ambiciós", motiu pel qual han enviat una proposta alternativa que esperen que s'aprovi. També va qüesti-

onar el funcionament de l'Ajuntament, afirmant que no van tenir cap informació respecte a les quantitats que es podien destinar al pla, i va assenyalar que "s'han fet trampes" a l'hora de redestinar els 115.000 euros dels pressupostos participatius a aquest pla. La utilització d'aquests diners tindrà un destí "transparent", segons el regidor de Serveis Econòmics, Josep Maria Creixans, que va justificar-ne la redestinació per la votació telemàtica que van fer els mateixos vilatans durant les darreres setmanes. L'altra regidora crítica amb les mesures preses va ser la no adscrita a cap grup, Sílvia Orriols, que considera que li han "vetat" les propostes que va presentar.

*Com et relaxis a casa,
és cosa teua.
Del teu benestar,
ens n'ocupem nosaltres.*

Fes-te amb el Pla que millor s'adapta al teu estil de vida.
Sostenibilitat. Confort. Estalvi.

estabanell energia
estabanellenergia.cat/endollat

Truca'ns al
900 250 260

Contacta'ns
atc@estabanell.cat

Vetllar per la memòria col·lectiva

Arxius osonencs se sumen a la #AturemlaCovid19 per recollir proves de l'impacte social del virus

Vic

Eloi Puigferrer

Osona també es compromet a assegurar un retrat fidedigne de què ha suposat la pandèmia de la Covid-19 a les generacions futures. Tot i que un fet així és difícil d'oblidar, i més encara amb totes les evidències que s'han pogut veure durant aquests dies a les xarxes socials, bé siguin en format fotogràfic o audiovisual, la preservació de la memòria col·lectiva continua sent una prioritat. Amb aquesta premissa, arxius d'arreu del territori, orquestrats per l'Associació d'Arxivers de Catalunya, han fet una crida a la població per recopilar tota mena de documents relacionats amb aquesta pandèmia.

Des del moment en què l'associació va fer pública aquesta iniciativa, es va convertir en una prioritat pel Servei de Gestió Documental, Arxiu i Registre de la Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya. A través d'una crida per les xarxes socials i amb peticions a tots els centres hospitalaris, el registre ja ha arribat a acumular més de 250 documents, la majoria d'ells fotogràfics. "Creiem molt important recopilar tota la memòria plural d'aquesta pandèmia, ja que representa un moment terrible que hem hagut de viure tots", explica Núria Cañellas, cap

ARXIU MUNICIPAL DE CENTELLES

F. CAÑELLAS / UVIC-UCC

R. FRANQUESA / UVIC-UCC

SÓNIA HERNÁNDEZ / ARXIU TORELLÓ

De dalt a baix i d'esquerra a dreta, concert des del terrat ofert per David Viñolas i Montse Uran, a Centelles; aplaudiments al personal sanitari de l'Hospital de la Santa Creu, vist des d'un terrat; equip quirúrgic preparat per dur a terme una intervenció a l'Hospital Universitari, i moments de descans per als treballadors de la residència Cals Avis de Torelló

del servei. La proposta de la UVic-UCC es caracteritza, principalment, per la cerca de la màxima pluralitat dins la recaptació. "Està obert a tota la ciutadania i a tots els col·lectius, ja que com més punts de vista puguem recopilar més plural serà l'arxiu", afirma la directora, tot i que amb més de 250 documents ja es tracta "d'un volum molt ric i variat", diu Cañellas.

A través d'un canal d'arribada únic, mitjançant un

formulari a la pàgina web del servei, els han arribat arxius de fonts molt diverses, que van des de "professors de la branca de ciències de la salut o alumnes que han ajudat a combatre la pandèmia" fins a "gent que va enviar-nos fotografies del primer dia de mercat o botigues que ens mostren les mesures que han pres", com explica la directora de l'arxiu de la UVic-UCC. Però aquest no ha estat l'únic organisme a adherir-se a la

campanya, ja que també hi ha hagut diversos ajuntaments que han obert les bústies d'entrada als arxius municipals. Aquest és el cas de Centelles i Torelló, que han posat el focus en iniciatives dins del mateix municipi.

Malgrat haver-se incorporat al #ArxivemlaCovid19 més tard, tots dos municipis ja tenen diversos documents. "Per la nostra part, ens han arribat fotos de les iniciatives de confecció de mascaretes,

i des de l'Ajuntament hem recollit totes les propostes populars que s'han fet al municipi, com la música al carrer o el Sant Jordi", explica Anna Chávez, regidora de Cultura de l'Ajuntament de Centelles. Per la seva banda, Torelló es troba en una fase molt recent de la iniciativa, "ja que vam iniciar la campanya el dia 7 de maig", com explica Gemma Carretero, arxivera del municipi, però això no impedeix que "de moment ja hi ha hagut persones i entitats que han mostrat interès en la proposta, com per exemple la residència

Els primers a adherir-s'hi van ser la UVic-UCC, Centelles i Torelló

de Torelló, fet que sembla demostrar que aquest projecte va per bon camí".

Amb ja tres arxius osonencs adherits, i amb d'altres en procés per fer-ho, com és el cas de l'Arxiu del Consell Comarcal, que preveu afegir-s'hi d'aquí a poc, la iniciativa continua creixent. També han sorgit altres projectes que segueixen la mateixa línia, com és el cas de "Memòries d'una pandèmia", a la qual s'ha adherit el Museu Etnogràfic de Ripoll, que es complementarà directament amb la #ArxivemlaCovid19. I és que, amb tota l'etapa del desconfinement gradual per davant, totes les institucions continuen reclamant més documents, ja que es tracta d'una situació sense precedents recents que necessita ser documentada i recordada.

Petits gestos heroics

Berta López, de l'Esquirol, crea la marca 'Heroi sense capa' i destina part dels beneficis a la investigació contra la Covid-19

L'Esquirol

M.E.

És el seu particular aplaudiment al sector sanitari. En ple confinament, Berta López, de l'Esquirol, no s'ha volgut quedar de braços plegats i ha buscat la manera de donar suport i reconeixement als professionals que treballen contra la Covid-19. Ho ha fet dissenyant una marca, *Heroi sense capa* / *Héroe sin capa*, que estampa en samarretes, dessuadores i fundes de mòbil, i que ha començat a comercialitzar en línia a través de <heroesinca-pashop.com>.

Editora de vídeos, López treballa en una empresa del

Berta López

sector dels esports i estudia CAFE. També ha impulsat alguns projectes d'emprenedoria. Mai cap de tan

especial, però, com aquest. "Volia aportar el meu granet de sorra", diu. Per això, es va posar en contacte amb dos centres de recerca, l'Institut de Recerca Biomèdica de Lleida i l'Institut de Recerca Germans Trias i Pujol de Badalona, a qui destinarà part dels beneficis de la seva iniciativa. Des de tots dos centres s'han ofert a ajudar-la a fer-ne difusió.

A l'hora de crear el logotip, López va voler apartar-se d'un disseny "purament convencional i pròpiament sanitari, amb l'ús de cors, batecs o creus". Per això va optar per una proposta "diferent, actual i fàcil de recordar". Va escollir una tipografia

Una de les samarretes amb el logotip que ha creat Berta López

minimalista, en què hi sobresurt la paraula *heroi* "com a concepte principal a transmetre" i amb una pinzellada de vermell "per destacar i fer una subtil referència al món sanitari".

Aquests dies la web ja ha tingut força visites i espera anant tancant les primeres comandes, que serveix a través d'una empresa especialitzada que les envia directament al domicili.

Darrere de cada producte de proximitat que ens ha arribat a taula aquestes últimes setmanes hi ha l'esforç dels nostres pagesos, ramaderes i pescadors per a una alimentació de qualitat.

La compra de proximitat ens beneficia a tots.
Ara, producte local.

· GRÀCIES ·

#EnsEnSortirem
[agricultura.gencat.cat/alimentació](https://agricultura.gencat.cat/alimentacio)

 Generalitat
de Catalunya

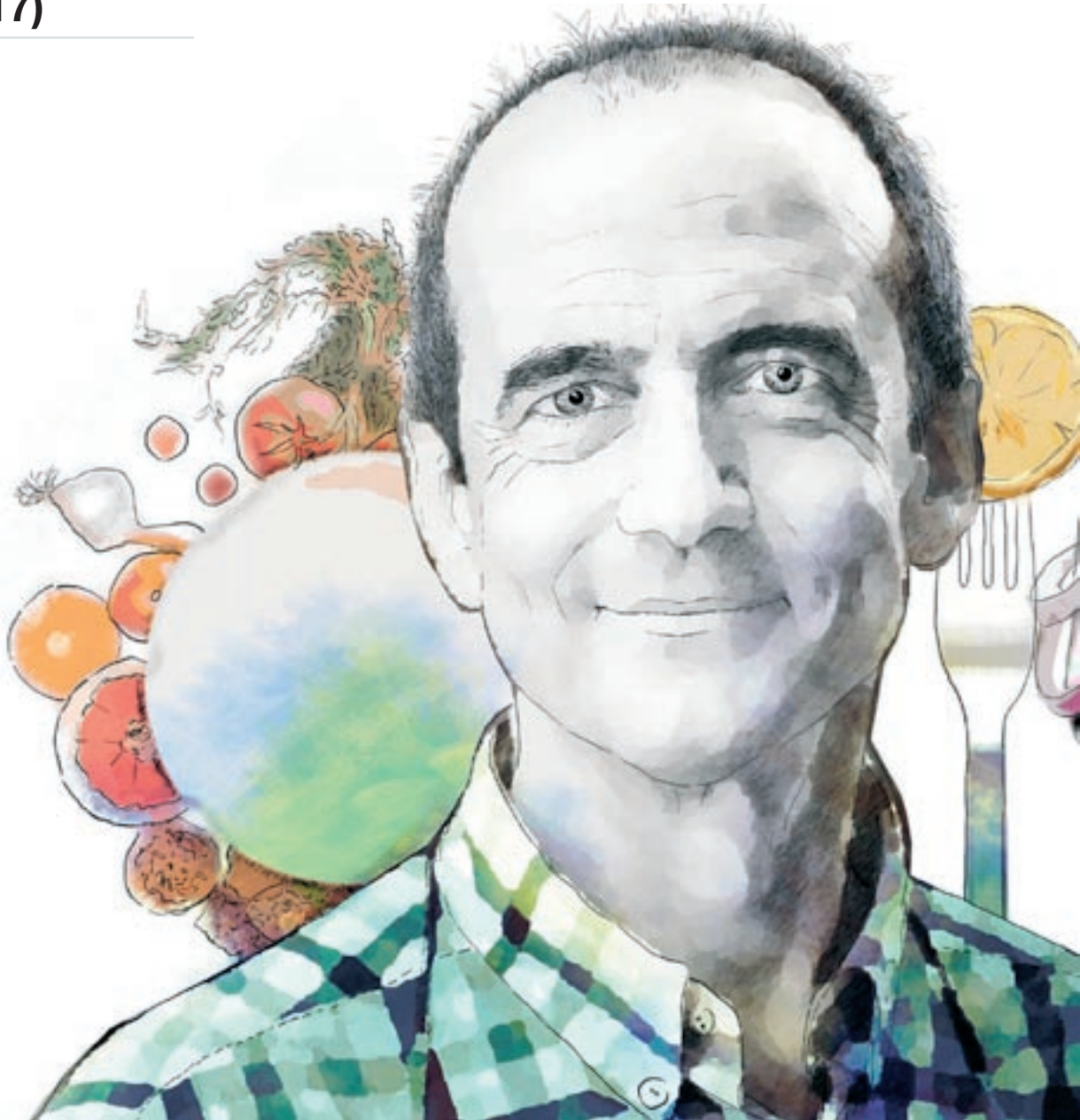
7,5 Milions
de futurs

Diàlegs d'un temps **Pep Palau (17)**

“S’ha posat al descobert un sistema agroalimentari que no s’aguanta per enlloc”

Amb més de 30 anys d'experiència en el sector de l'hostaleria, el gastrònom Pep Palau, impulsor de diversos col·lectius de cuina vinculats a projectes de proximitat, ha esdevingut un referent i un creador de tendències dins el món de la cuina. Docent i assessor gastronòmic per a diferents institucions, el 1999 va fundar, juntament amb Jaume von Arend, el Fòrum Gastronòmic.

Manlleu

Miquel Erra

Aquesta crisi sanitària, però també econòmica, obliga el sector de la gastronomia a un canvi de xip. El producte local i de temporada seran essencials a les noves cartes?

La crisi que ha provocat la Covid-19 és, encara avui, de conseqüències imprevisibles en tots els àmbits. És aviat per fer prediccions prou fonamentades. En aquests dos mesos i mig des que va començar, s’ha produït una sacsejada prou sonada com per pensar que deixarà seqüeles. Tot i així, ja hi ha conseqüències positives, com per exemple l’auge que ha experimentat el consum de productes locals. Allò que era una tendència a escala mundial probablement deixi d’entendre’s com un fenomen de moda i passi a ser una prioritat dins dels criteris de composició dels plats a les cartes dels restaurants.

Josep Pla ja parlava de la “cuina poc viatjada”. Seria això?

Efectivament, l’expressió “cuina poc viatjada” era l’expressió literària que Pla va encunyar per parlar d’aquesta cuina sobre la qual ell tant va escriure i que va defensar aferrissadament. És una manera genuïna i nostrada d’anomenar, *avant la page*, allò que s’ha acabat etiquetant com a cuina de km 0. De fet, era com Pla entenia la cuina, plats elaborats amb aquells productes que conreaven i criaven els pagesos de l’Empordanet –el seu bressol paisatgístic i humà– o que pescaven els pescadors de la Costa Brava. Aquesta cuina poc viatjada ha estat el que ha inspirat col·lectius de cuina de Catalunya com Cuina de l’Empordanet primer i més endavant Osona Cuina o Les Cuines de la Vall de Camprodon, entre d’altres.

Fa temps que es parla de la filosofia km 0, però se li havia fet prou cas?

Tot i que fa temps que la filosofia km 0 està en voga, no ha estat fins als últims anys que n’hem vist una defensa i una aplicació prou estesa. Resulta simptomàtic que fins i tot des de les institucions

s’hagi promogut. L’expressió productes de km 0, com a marca, va ser creada fa més de 15 anys per Coldiretti, sindicat de pagesos implantat a tot Itàlia, amb una important capacitat de pressió sobre la política agrícola italiana. Era una manera de dir prou al frenètic flux d’importació de fruites i verdures de terres llunyanes, mentre que les cultivades a Itàlia mateix s’havien de vendre sota preu de cost. Un argument tan clar i de tant pes com aquest s’ha anat obrint camí, a poc a poc, i ha acabat fent forat. A Itàlia el terme es va popularitzar ràpidament i el moviment Slow Food se’l va fer seu i li va servir de vehicle per articular una gran xarxa de restaurants que practiquen una cuina basada en el precepte dels productes de proximitat. En el nostre país, Slow Food Catalunya va lliurar a una seixantena de restaurants, pocs dies abans del confinament, la placa km 0 que reconeix que en aquell establiment s’hi cuina amb productes propers i preferentment ecològics. A Osona la llueix Ca l’Ignasi, de Cantonigròs, i al Ripollès, Els Caçadors, de Ribes de Freser.

Hem de valorar més el producte i el productor local?

Per descomptat, és absolutament imprescindible que li atorguem el valor que es mereix. La crisi provocada pel confinament de la població ha posat al descobert un sistema agroalimentari que no s’aguanta per enlloc. No té cap sentit que comprem unes cireres que venen de Xile, que han fet 12.000 quilòmetres dalt d’un avió, quan encara no n’és temporada. És ara que el calendari ens diu que és temps de cireres, que és quan els cirerers en tenen a vessar, al Baix Llobregat, a l’Alt Empordà o a terres de Ponent. I és comprant-ne i menjant-ne ara que en gaudirem més, perquè estan al punt de madur, les pagarem a un preu just i permetrem que els pagesos que les cultiven visquin dignament i mantinguin viu un terrer agrícola i un paisatge. És economia, cultura, alimentació, salut i plaer.

Però el sector primari està prou conscienciat, també?

Ningú no estava preparat per fer front a una

sotragada d’aquesta magnitud, el sector primari tampoc. Sortosament, s’ha estat gestant en els darrers anys una transformació en el món de la pagesia que comença a donar fruits. Probablement surtin més malparats de la crisi actual aquells petits agricultors i ramaders que viuen atrapats en la teranyina de l’agroindústria, que no pas aquells que han optat per pràctiques agrícoles sostenibles produint aliments bons, sans i justos. Que els monocultius i l’agricultura intensiva són un model depredador que envaeix la terra en benefici d’uns pocs és una realitat de la qual cada vegada més pagesos i pagesos són conscients.

El món de l’alta cuina hauria d’influir i col·laborar perquè la indústria de l’alimentació potencii la qualitat dels productes?

És notori el compromís de l’alta cuina catalana amb l’alimentació sostenible. Aquests xefs gaudeixen d’un reconeixement públic i d’un prestigi social que confereixen credibilitat a les seves opinions. Aprofitant l’interès que té la indústria alimentària per vincular-los a les seves marques són d’agrair els missatges encaminats a augmentar la consciència sobre un consum ètic dels aliments.

Cuina i salut haurien d’anar més estretament lligades?

El lligam entre cuina i salut és indefugible. Existia un vell tòpic àmpliament acceptat segons el qual l’una i l’altra no podien anar plegades. Venia a dir que menjar al restaurant era una pràctica d’excepció i que no era l’espai on haguessin de tenir cura dels aspectes relatius a la salut. Sortosament, avui això ha canviat de dalt a baix. Hi ha moltes cuineres i cuiners que vetllen pels aspectes saludables de la seva cuina i que participen en campanyes o causes al voltant de la salut.

Cal avançar cap a un model de cuina saludable, doncs, i els xefs n’haurien de ser ícones?

Cada vegada més. Els grans cuiners estan incorporant els coneixements sobre salut al seu bagatge culinari. Només cal veure com ha canviat en cosa de pocs anys la composició dels plats. Actualment, per exemple, els ingredients vegetals ja no són

només un guarniment sinó que han passat a adquirir un gran protagonisme. Hi ha una demanda creixent per part del consumidor de plats de cuina saludable. És possible que una de les derivades de la crisi del coronavirus sigui l'aprofundiment d'aquesta tendència i alguns restaurants hauran d'espavilar-se per posar-se al dia en aquest sentit. Hi ha xefs que ja van un pas per endavant, que fa anys que ho prediquen i ho practiquen, i el temps els està donant la raó.

Potser caldrà tenir dietistes als equips de cuina?

Seria ideal, però està a l'abast de pocs. Disposar a les cuines professionals de tots els especialistes que el restaurant necessitaria només s'ho poden permetre els més grans, amb equips formats per moltes persones, en els quals la part de recerca i desenvolupament de coneixements de totes les disciplines hi tenen una funció cabdal. Així funcionen molts restaurants d'alta cuina amb una estructura de costos molt elevada que es pot permetre gràcies que tenen altres línies de negoci (càtering, banquets, segones marques, etc.). Això, els mitjans i petits restaurants, la immensa majoria, no s'ho poden permetre. D'aquí ve que no es quedi altre remei que formar-se, aprendre i assimilar coneixement en comptes d'incorporar persones que no els serien rendibles, com per exemple un o una dietista.

Medi ambient, naturalesa, ecosistema... són conceptes que ha d'incorporar com a seus el món de la restauració?

El restaurador contemporani, tant els que s'ho miren des de la cuina com des de la sala del restaurant, han d'apropar-se al seu entorn natural. Han d'esforçar-se per comprendre'l, sentir-se'l seu, viure'l, gaudir-ne i integrar-lo de manera radical i franca a la proposta de

menjars i beures que ofereixin als comensals. El restaurant del futur serà sostenible o no serà, amb tot el que comporta aquest ampli concepte. El restaurant, especialment el que està ubicat en espais rurals, s'ha de concebre com una baula de l'ecosistema del qual forma part. El contrari resultarà, cada vegada més, una quimera incompreensible.

És allò de l'ètica abans de l'estètica?

Menjar és un acte polític, en el sentit de l'ètica i el compromís, i aquesta és una idea que comparteix un nombre cada vegada més gran de consumidors. La cuina és el nus de l'axioma. No és igual produir intensivament, ja ho hem dit, que fer-ho de manera sostenible bregant per la

nia, més que enlloc. És contra natura que pretinguin implementar un model de restauració on prevalgui aquest pèssim oxímoron –un de tants– del distanciament social. Sortim a dinar o sopar, més que més, per compartir al voltant d'una taula, per intimar, per menjar i beure en companyia. No es poden carregar, utilitzant la por a la malaltia, allò que forma part de la nostra essència social i humana. Vivim en risc des que naixem, és intrínsec a la condició humana, però no podem viure tristos, ensopits i atemorits.

En traurem res positiu, de tot plegat?

Tant de bo d'aquesta crisi, més enllà de la patacada, n'aprenguéssim ensenyances positives. Però així com el que ens ha passat ha arribat sense veure-ho a venir i sense poder fer res per evitar-ho, molts dels canvis positius que pugui provocar sí que depenen de la nostra voluntat i consciència per fer-los possibles. Tant de bo en quedi una nova manera d'entendre el consum d'aliments, una relació ferma amb els productors de proximitat, una clara consciència ecològica, un ús responsable dels recursos naturals... Tant de bo, finalment, ens serveixi per tenir una altra mirada interior, cap a nosaltres mateixos, que ens faci més resistents i menys vulnerables a noves embranzides que, de ben segur, ens tocaran viure.

Com afectarà tot plegat grans esdeveniments com el Fòrum Gastronòmic?

Res no és previsible, però sembla una evidència que grans esdeveniments, com el Fòrum Gastronòmic, estan, a hores d'ara, a l'ull de l'huracà. Haurem de ser pacients i esperar que a mesura que es vagin aixecant les restriccions es comenci a descomprimir la pressió que hi ha sobre la celebració d'activitats on la concentració de persones n'és un factor imprescindible. Si no, com diuen els que ho saben tot, ens haurem de reinventar, o potser, més modestament, haurem de saber redefinir allò que sabem fer.

“El restaurador contemporani ha d'apropar-se al seu entorn natural, sentir-se'l seu i integrar-lo a la seva proposta de menjars”

sobirania alimentària; no és el mateix comprar aliments produïts d'una manera que d'una altra, com no ho és cuinar-ne uns o altres. Estem parlant d'ètica dels aliments i de la cuina. Que no exclou que cadascú opti per unes tècniques culinàries o unes altres, per una estètica o una altra.

La cuina és, també, una emoció social, una vivència compartida. Serà possible en aquest nou context de distanciament social que ens espera?

Estem enmig d'una crisi que està minant l'essència del restaurant com a espai comunal. Les mesures que els governants estan dictant fan por. Anar al restaurant és un acte eminentment social. En la nostra cultura llatina i mediterrà-

Maria del Estero

EL 9 TV
CANVIA DE FREQUÈNCIA

RESINTONITZA ABANS DEL
30 de juny de 2020
Ens trobareu al

CANAL 25

- ▶ Si vius en un habitatge unifamiliar només has de buscar el nou canal amb el comandament del teu televisor (la majoria d'aparells resintonitzen automàticament).
- ▶ Si vius en una comunitat de propietaris, amb antenes comunitàries, s'haurà d'avisar un antenista i tenir en compte si l'antena és modular.

Podeu trobar més informació entrant a el9nou.cat/antena o trucant al 93 889 49 49

Aquest dimarts es compleix un any de les eleccions municipals. L'escrutini va deixar 13 ajuntaments sense majoria absoluta. En dos d'ells, Viladrau i Montesquiu, l'oposició ha forçat un canvi de color a l'alcaldia. Aquesta és una anàlisi dels governs en minoria.

Els riscos de la minoria

La crisi política a Roda obre una etapa de pronòstic incert amb el govern d'IPR i JxCat obligat a buscar oxigen quan es compleix un any del 26-M

Roda de Ter

Agustí Danés

Fa anys en una reunió interna de l'equip de govern del Consell Comarcal d'Osona prèvia a la celebració d'un ple hi havia consellers inquietos pel que pogués dir l'oposició en la discussió d'un punt polèmic. La inquietud la va tancar un conseller amb molts anys de mili a la institució amb una pregunta definitiva: "Qui té majoria?". Un bany de realitat. Al final, es compten els vots. I disposar d'una majoria, ja sigui d'una sola força, de més d'una construïda a través de pactes o d'acords puntuals entre partits, és l'única manera que els punts prosperin.

L'episodi, encara que sembli extemporani, ve al cas en un moment en què es compleix un any de les municipals del 26-M. L'escrutini de les urnes va deixar 13 ajuntaments (12 d'Osona i 1 del Ripollès) sense majoria absoluta. Aleshores, cada consistori va arbitrar solucions per avançar. A Manlleu, Prats, Centelles, Gurb, Sant Hipòlit, Sant Quirze, Tona, Balenyà i Roda va haver-hi pactes i a Ripoll, Montesquiu, Viladrau i Torelló, governs en minoria. En aquest any escàs –els ajuntaments es van constituir el 15 de juny– hi ha hagut canvi de color a les alcaldies de Viladrau, via moció de censura, i Montesquiu, per la dimissió en bloc del govern. A Roda, una crisi de govern ha deixat en minoria IPR i JxCat.

L'alcalde, Albert Serra, d'IPR, n'ha expulsat el cap de llista de JxCat, Joan Moreno. Una segona regidora dels tres que té el grup, Marina Quintana, n'ha marxat. Albert Aguilar, número 2 de JxCat, es manté al govern. El partit li fa confiança i, per tant, hauria de ser ell qui assumís l'alcaldia l'últim any de mandat com estipula l'acord rubricat després de les eleccions per IPR i JxCat. Però serà

L'oposició ha forçat canvi de color a l'alcaldia a Viladrau i Montesquiu

Les ha perdut ERC amb el concurs de JxCat; a Viladrau, via moció de censura

JxCat no havia tingut l'OK d'ERC per mantenir les de Gurb, Sant Quirze i Tona

Cal veure com es resitua el tauler polític a Roda amb un govern en minoria

Governar des de l'oposició, encara que sembli un oxímoron, és possible

possible que es produeixi aquest relleu a l'alcaldia? No sembla fàcil.

L'elecció de l'alcalde correspon al ple i el govern, ara, ja no té majoria per fer i desfer. Per tirar endavant qualsevol acord haurà de buscar oxigen en una oposició que té la paella pel mànec i on conviuen el grup d'ERC, amb cinc regidors com IPR, i els dos ex-JxCat. Total, set regidors

a l'oposició; al govern, sis: la suma dels cinc d'IPR i el que s'hi manté de JxCat. Aquest és l'embarassat nou tauler de joc de Roda.

Que a Roda hi hagi un govern en minoria tampoc és novetat. Entre 2011 i 2015 ja va ser-hi. ERC, aleshores, va governar en solitari. Això sí, va haver de buscar suports a l'oposició i no sempre se'n va sortir. Un episodi sonat d'aleshores va ser l'intent d'ERC de fer un tracte amb l'Ajuntament de Manlleu, també d'ERC, perquè la Policia Local patrullés a Roda en un moment en què el de la seguretat ciutadana ocupava un destacat lloc a l'agenda política local. Van dur l'acord al ple, però l'oposició, IPR i CiU, els el va tombar. I no es va dur a terme. Un exemple pràctic del que en teoria sembla un oxímoron: governar des de l'oposició. És possible.

Cada cas de govern en minoria és diferent, però en aquest mandat a Osona n'hi ha hagut dos, els de Viladrau i Montesquiu, que han hagut de claudicar davant l'oposició. El punt final del govern d'ERC de Margarida Feliu, a Viladrau, va arribar via moció de censura, mentre que el de Sònia Muñoz, a Montesquiu, també d'ERC, va tirar la tovallola tip del bloqueig. Noemi Bastias, dels Independents, va ser investida alcaldessa a Viladrau amb el vot de JxCat, mentre que Jaume Romeu, de JxCat, ho va ser a Montesquiu amb el vot d'un grup d'independents associats a la CUP. Les circumstàncies són diferents a cada municipi, però la foto del desenllaç és la mateixa: construcció d'una majoria alternativa sorgida de l'oposició.

Això vol dir que a Roda hagi d'acabar així? No necessàriament. Però hi ha una veritat absoluta: per aprovar acords calen els vots necessaris. El govern d'IPR i JxCat haurà de seduir ERC o els dos exregidors de JxCat –ara

Montesquiu

ERC, amb Sònia Muñoz d'1, va ser la llista més votada, però el pacte amb CiU, ara JxCat, no es va reeditar. ERC va arrencar en minoria. La dificultat per aprovar punts va dur-los a tirar la tovallola al febrer. JxCat i Som Montesquiu (SM), llista vinculada a la CUP, van assumir el govern. Jaume Romeu (JxCat) ara és alcalde. El rellevarà Nuri Soler (SM).

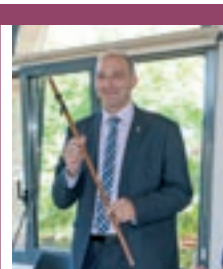
Sant Hipòlit de Voltregà

JxCat, força més votada el 26-M tot i igualar a regidors amb el Sumem-CP, va assumir l'alcaldia amb Gerard Sancho gràcies a la reedició del pacte amb Som Voltregà assajat via moció de censura al PSC després de l'1-O però, aleshores, amb l'alcaldia per a Hipòlit Serra. A l'acord aquest mandat s'hi va sumar la CUP.

Gurb

El pacte entre ERC, llista encapçalada per primer cop per Josep Casassas, i els independents de Pere Casacuberta, que va deixar l'acta de regidor un mes després d'haver pres possessió, va fer que JxCat, força liderada per Joan Roca i que havia estat la més votada el 26-M, es quedés a l'oposició. Roca feia 15 anys que era alcalde.

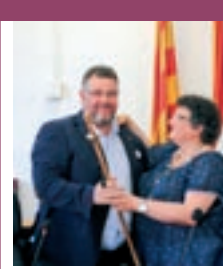
Prats de Lluçanès

JxCat, amb Jordi Bruch investit alcalde com a candidat de la llista més votada, governa a Prats gràcies a un pacte amb Movem Prats, candidatura liderada per Montserrat Juventeny i sorgida d'una escissió d'ERC. El pacte JxCat-Movem garanteix a Bruch la majoria. ERC, després de quatre anys d'Isaac Peraire a l'alcaldia, ara és a l'oposició amb RAP.

Tona

JxCat, amb Josep Salom de candidat, va ser la força més votada a Tona, però va perdre la majoria. Això va donar peu a un nou govern de coalició format per Aixequem Tona i ERC que, amb Amadeu Lleopart d'alcalde, tanca 12 anys de governs encapçalats per Josep Salom. JxCat està a l'oposició, on, ara, també hi ha el PSC.

Balenyà

Junts per Balenyà, llista independent liderada per Carles Valls, va ser la més votada el 26-M, però va assegurar-se la majoria amb un pacte amb JxCat, on s'estrenava Oriol Usart com a número 1. ERC, amb David Soldevila, que havia estat al govern l'anterior mandat, ara és a l'oposició, on també hi ha Sumem per Balenyà, llista associada al PSC i liderada per Josep Tió.

mateix sembla difícil perquè un ha estat expulsat del govern i l'altra n'ha marxat –per tirar endavant. Al ple de la setmana passada ja hi va haver punts que el govern no va poder aprovar. Avís a navegants.

La capacitat per validar els acords serà la prova del cotó dels propers mesos a Roda. Amb un teló de fons,

la relació entre ERC i JxCat a Osona. Aquestes dues forces mantenen una guerra soterrada a la comarca. Els pactes postmunicipals en són un exemple. JxCat va ser la força més votada a Gurb amb Joan Roca de candidat; Sant Quirze, amb Maria Teresa Espadaler, i Tona, amb Josep Salom, però va perdre les tres alcaldies en favor

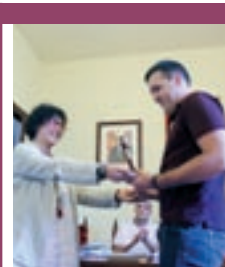

NOTÍCIAS

Ripoll

JxCat va perdre la majoria absoluta, però va revalidar l'alcaldia per a Jordi Munell amb un govern en minoria que, fins ara, no li ha dut maldecaps. L'entrada a l'Ajuntament de l'FNC, formació amb tics xenòfobs, a efectes pràctics va invalidar una majoria alternativa: tots els grups van signar un acord per no pactar-hi. Munell complirà 12 anys d'alcalde el 2023.

Sant Quirze de Besora

JxCat, amb Maria Teresa Espadaler, va ser la força més votada, però va perdre l'alcaldia pel pacte ERC i Som Poble-Amunt, llista vinculada a la CUP, que governen plegats amb l'acord de partir-se l'alcaldia. Els dos primers anys l'alcalde és David Solà, cap de llista dels cupaires, i els dos darrers ho serà Joan Mendo, líder d'ERC.

Torelló

ERC-JpT, formació que va guanyar les eleccions en el debut de Marçal Ortuño com a cap de llista, ha arrencat en minoria amb 7 regidors d'un total de 17 en un consistori on també tenen representació la CUP (5), JxCat (3) i el PSC (2). Els últims vuit anys havia governat CiU. ERC fins ara ha trobat acords per aprovar ordenances o pressupost.

Manlleu

Àlex Garrido, cap de llista d'ERC, la força més votada amb 9 regidors, repeteix com a alcalde al capdavant d'un govern d'àmplia majoria del qual també participa JxCat, que estrenava Arnau Rovira com a 1 i va sumar 5 edils. El pacte ERC-JxCat, una excepció a Osona, deixa a l'oposició la CUP (3), el PSC (3) i el regidor no adscrit Paco Zambrana.

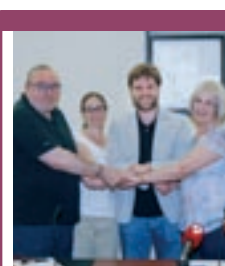
Roda de Ter

L'empat IPR i ERC, ara a 5 regidors, va obligar a explorar acords. Després de ser investit alcalde Albert Serra com a cap de llista de la força més votada, IPR va pactar govern amb JxCat, que estrenava 1, Joan Moreno, amb un compromís: Moreno rellevaria Serra l'últim any. ERC, amb Roger Corominas, quedava a l'oposició. El govern s'ha trencat.

Viladrau

Margarida Feliu, líder d'ERC, va ser investida alcaldessa, però com a candidata de la força més votada perquè el pacte ERC-JxCat, que quatre anys abans havia desallotjat de l'alcaldia els independents, ara no es va repetir. Després d'uns mesos, Jaume Tordera (JxCat) va facilitar una moció de censura per investir alcaldessa Noemi Bastias, dels independents.

Centelles

El PSC, a l'alcaldia des de 1995, va perdre la majoria. Josep Paré, que s'estrenava com a 1, va pactar un govern d'ampli espectre amb les formacions que van facilitar-li la investidura abstenint-se en la votació: JxCat (Carme Sayós), Fem Centelles (Dolors Calm) i la CUP (Víctor Barquer). Ara Junts-AM, amb Alfons Giol d'1, està a l'oposició.

a Ponts, Maldà i Cervera. I a l'horitzó, les eleccions al Parlament. Osona no és cap oasi. En anteriors mandats, quan a l'entorn del referèndum del 21-D es va bastir JxSí, hi havia major sintonia. Ara, no. Manlleu o el Consell d'Osona, on sí que governen plegats –a l'ens comarcal també amb els independents–, no són la regla general. Cal veure com es mouran les peces al tauler de Roda. Després de les eleccions, JxCat havia d'escollir entre IPR i ERC –també s'havia explorat la gran coalició entre ells– i va optar per apuntalar el govern d'IPR, el candidat del qual i actual alcalde, Albert

Poca memòria; molta cintura

Vic

A.D.
De pactes impossibles no n'hi ha. Alguns desafien tota lògica. Dos exemples històrics: a Folgueroles, l'any 2003, van pactar PSC i CiU. No seria res estrany si no fos perquè els vots del grup liderat per Miquel Masramon (CiU) van fer alcalde Antoni Noguer (PSC), a qui 16 anys abans ell mateix havia desallotjat de l'alcaldia amb una moció de censura. Cal dir, això sí, que l'acord PSC-CiU no va esgotar el mandat. Per estrany, però, el del 1995 a Centelles, on el PSC de Miquel Arisa, força més votada però sense majoria, va accedir a l'alcaldia gràcies a un acord amb el PP d'Antoni Boleda. Això en un moment de màxima tensió entre el PP i el PSOE en què, tant per uns com pels altres, l'oponent no era l'adversari, sinó el dimoni. Però a la política sovint cal poca memòria i molta cintura.

Serra, els postconvergens havien festejat com a cap de llista abans d'optar per Joan Moreno. Ara, amb Moreno a l'oposició, acompanyat d'una segona regidora de JxCat, l'escenari és nou. JxCat, amb Albert Aguilar com a únic regidor reconegut, continua al govern d'IPR, però a l'oposició hi ha més vots. La resposta de si el govern tindrà cintura per tirar endavant o quedarà bloquejat la donarà el temps. Al final, les paraules se les emporta el vent i el que avui és blanc demà pot ser negre però l'única veritat és que, per aprovar els punts, fan falta els vots. I, com deia fa anys aquell conseller comarcal amb l'experiència de molts mandats a l'esquena, la pregunta definitiva és: "Qui té majoria?". És la política.

d'ERC o amb la col·laboració necessària d'ERC. A Gurb, l'alcalde és Josep Casassas, d'ERC, amb un pacte amb els independents; a Sant Quirze, David Solà, de Som Poble, llista associada a la CUP, es parteix l'alcaldia –dos anys i dos anys– amb Joan Mendo, d'ERC, que l'assumirà el 2021, mentre que a Tona l'alcalde és Amadeu Lleopart,

dels independents, en pacte amb ERC. Aquesta pel·lícula es pot resumir en un parell de fotogrames: ERC va carregar a JxCat la factura de les alcaldies de Gurb, Sant Quirze i Tona, places que JxCat va perdre arran dels pactes, i posteriorment JxCat l'ha cobrada a ERC a Viladrau i Montesquiu, dues alcaldies ostentades pels republicans

que han canviat de mans amb la participació de JxCat. Als líders dels partits, quan se'ls pregunta per aquesta casualitat, sempre tiren pilotes fora. Diuen que cada agrupació local té autonomia, que els pactes són municipals i que no els rubriquen les sigles, sinó les persones. Això és veritat, però també ho és que existeix un context. I

l'actual és de distanciament entre ERC i JxCat, forces que es miren de reüll arreu. El pacte de la Diputació de Barcelona, entre PSC i JxCat, o el del Consell del Ripollès, on governen JxCat, PSC i MES, així ho testimonien. Per contra, a la demarcació de Lleida recentment s'han registrat tres mocions de censura d'ERC contra JxCat

als nostres anunciants,
lectors,
subscriptors
i punts de venda
i confiem que continueu **estant al nostre costat**

perquè junts ens en sortirem

SOM
imprescindibles

ARA
més que mai

AJUDA'NS
i llegeix
Premsa Comarcal

40
ANYS

Premsa
Comarcal

Compra **EL 9 NOU**

Els caçadors es planten

Les societats de caçadors d'Osona rebutgen les mesures sancionadores de la nova llei i aturen les batudes excepcionals; l'inici de la temporada del senglar, al setembre, en l'aire

Taradell

Laia Miralpeix

El col·lectiu de caçadors d'Osona mostren el seu malestar i rebuig en la publicació de la Llei 5/2020, de 29 d'abril, que actualitza les possibles infraccions associades a la caça i les multes econòmiques que hi van lligades, passant dels 12 o 21 euros simbòlics de les més lleus a 1.000 i podent arribar fins a 120.000 quan ara el màxim era de 3.000 per a les més greus. "Unes mesures sancionadores desproporcionades" i que "multipliquen exponencialment les sancions al col·lectiu", denuncia Miquel Hernández, secretari de la Societat de Caçadors de Taradell. Els caçadors lamenten que per fer aquests canvis no s'ha tingut en compte l'opinió del col·lectiu de caçadors ni de la Federació Catalana de Caça (que representa més de 60.000 caçadors), i tampoc s'ha consultat els municipis del món rural, segons apunten la majoria de societats de caçadors de la comarca.

"Som un col·lectiu que sempre ha col·laborat de forma desinteressada amb el control d'espècies cinegètiques que provoquen danys als cultius, hem contribuït sense cap ajuda pública a la reducció de la sinistralitat a les carreteres, hem invertit en seguiments sanitaris per conèixer l'estat de les poblacions d'animals salvatges i evitar així propagacions de malalties que poden afectar persones i ramaderia, entre d'altres", explicava fa uns dies Sergio Sánchez, president de la Federació Catalana de Caça, en un comunicat enviat al president Quim Torra.

"Ens sentim maltractats per l'administració pública i enganyats i menystinguts per aquesta llei, diu Hernández, que destaca que "no estem en contra de l'augment de sancions sinó que el que diem és que és desproporcionada. Entenem i volem que se sancioni el maltractament d'animals i el furtivisme, però no hi ha dret que ens tractin així".

Pere Arxé, vicepresident de la Societat de Caçadors de Viladrau i cap de la Colla del Senglar, afegeix que "els caçadors sempre hem estat maltractats i el que fem és controlar la població de senglar" i afegeix que "amb les noves sancions per exemple no podem portar un company gran més a prop perquè no podem parar a la carretera". Joan Riera, membre de la Societat de Caçadors de Rupit, Tavertet i Vilanova, explica que "les taxes són abusives però és un tema que ve de lluny, els caçadors estem mal vistos". En la mateixa línia, Jaume Cortina, president de la Societat de Caçadors de Sant Julià, Folgueroles i Tavertet (colla de les Guillerries), comenta que "ningú ens dona suport, però quan se'ns necessita bé que ens venen a buscar. Alguna cosa hem de fer perquè ens escoltin".

Per tot això, s'ha posat en marxa una campanya d'interrupció de les actuacions excepcionals per danys que el col·lectiu havia iniciat per ajudar els pagesos amb els danys a l'agricultura. D'aquesta manera, una de les reivindicacions que proposen és "no fer batudes per danys, i si no canvien les coses tampoc començar la temporada

ALBERT LLIMÓS

El desconfinament, amenaça per a la fauna

Manlleu El coronavirus i el confinament de la població s'han traduït en una tranquil·litat i quietud insòlites, de manera que molts animals s'han aventurat a acostar-se a pobles i ciutats més del que seria habitual. Amb la recuperació de l'activitat i, entre d'altres, el trànsit a les carreteres, els experts alerten que l'entorn se'ls pot girar en contra, convertir-se en una amenaça i que augmentin atropellaments com el d'aquest teixó a la carretera de la Gleva a Manlleu.

al setembre". Demanen la comprensió i el suport de la pagesia "perquè sempre els hem ajudat. Som nosaltres els que netegem els camins, els que els ajudem quan hi ha senglars, però ara hem dit prou", assegura Arxé. "És una mesura que ens desagrada, perquè nosaltres el que volem és caçar, però també que s'adonin que ens necessiten". I és que deixen clar que la caça no només és una pràctica esportiva sinó que permet fer un control cinègic de les espècies animals en llibertat que en permet un equilibri, "és una gran ajuda per a l'administració i per a la ciutadania en general. L'administració ens hauria

d'ajudar i no posar traves", argumenta Hernández. Els caçadors osonencs ressalten la inversió que fan per poder caçar al llarg de l'any ja sigui en el permís del vedat, les llicències de caça, l'assegurança de responsabilitat civil, la llicència d'armes, veterinaris, etc., "no cal ara que s'inventin aquestes sancions".

A Catalunya cada any es capturen més de 70.000 senglars. "Si aturem la caça, la població creixerà, i els danys als camps i les carreteres augmentaran", apunten, tot recordant que "els senglars fan mal i en faran més si no sortim a caçar", assenyala Cortina. La situació "ens sap greu, sobretot pels pagesos, però hem de fer alguna cosa perquè ens escoltin".

En un comunicat, Unió de Pagesos apel·la "a la responsabilitat i al compromís del col·lectiu de caçadors perquè donin resposta als pagesos i ramaders que pateixen danys de fauna". El sindicat considera que "no és acceptable que organitzacions que representen aquest col·lectiu utilitzin la pagesia com a moneda de canvi per aconseguir les seves reivindicacions". Tots, però, tenen clar que "hem d'anar a l'una". I més quan aquest dijous el president de la Federació Catalana de Caça, Sergio Sánchez, es va reunir amb la consellera Teresa Jordà per establir un nou pla de treball per millorar la comunicació i abordar de forma conjunta la reivindicació dels caçadors: "L'administració ens ha colat un gol. Ens hem d'espavilar pel nostre compte", conclou, mentre que Hernández afegeix que "tenen molt bones paraules, deixen clar els criteris però no abaixen les taxes. Estem d'acord que s'ha de castigar quan una cosa no es fa bé, però no multiplicar-les per 2.000. No paren de posar-nos traves i hem dit prou". El col·lectiu no tornarà a caçar fins que la Generalitat no accepti la modificació de l'actual règim sancionador.

ANUNCI

Edicte d'aprovació inicial del projecte d'urbanització Sector 1 - Les Guillerries, obres d'adequació, reparació i millora. Fase 1: Carena de les bruixes.

El Ple, en sessió de data 4 de maig de 2020, ha acordat aprovar inicialment i sotmetre a informació pública el "Projecte d'obres d'urbanització Sector 1 - Les Guillerries, obres d'adequació, reparació i millora. Fase 1: Carena de les bruixes", redactat pels serveis tècnics municipals, amb un pressupost d'execució de **dos-cents vuitanta-sis mil vuit-cents vuitanta-quatre euros amb noranta-un cèntims (286.884,91 €)**, més IVA.

El projecte es pot consultar per part de qualsevol interessat a les oficines municipals tots els dies feiners, entre les 10 i les 14 hores, i a la pàgina web municipal: <http://www.viladrau.cat/ca/ajuntament/anuncis> durant el termini d'informació pública, que serà d'un mes des de l'última publicació d'aquest anunci al BOPG, al diari El 9 Nou i a l'e-tauler.

Cal informar que de conformitat amb el Reial Decret 463/2020, de 14 de març, en virtut del qual es declara l'estat d'alarma per a la gestió de la situació de crisi sanitària ocasionada per la COVID-19, els terminis administratius estan suspesos i que es reprendran en el moment que el Reial Decret o les seves pròrrogues deixin d'estar vigents o altra disposició aixequi la suspensió de terminis.

Les al·legacions i reclamacions les hauran de presentar els interessats davant l'Ajuntament dins del termini esmentat al paràgraf anterior, per qualsevol dels mitjans que estableix l'article 16.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment administratiu comú de les administracions públiques.

L'alcaldeessa,
Noemi Bastias Codina

OPTIMUS | HO TENIM TOT PER AL TEU JARDÍ / TERRASSA

Descarrega't el nostre catàleg: www.optimusferreteria.com/catalogos

SERVEI D'ENTREGA A DOMICILI

Tel. 605 89 30 04 605 89 30 03

FERRERIA · PINTURA · PARAMENT DE LA LLAR · PRODUCTES DE PISCINA · CLAUS I COMANDAMENTS · JARDINERIA · ELECTRODOMÈSTICS

200 metres quadrats al seu servei ferreteriaaspa
C. Socós, 17 · Centelles · Tel. 93 881 12 73 · 605 89 30 03
info@franciscoaspa.cat · www.franciscoaspa.cat

107 ANYS
AL VOSTRE
SERVEI

ASPA
FRANCISCO ASPA, SL

La línia R3 recupera el tren entre Ripoll i Puigcerdà

Ripoll

EL 9 NOU

A partir d'aquest dilluns es restableix la circulació ferroviària entre Ripoll i Puigcerdà, que va quedar interrompuda el passat 6 d'abril, coincidint amb el confinament total de la població arran de la crisi del coronavirus. En aquest període, el servei s'ha prestat per carretera amb busos habilitats per la Direcció General de Transports de la Generalitat.

Segons informa Renfe, amb la nova programació –es passa de tres expedicions diàries per cada sentit a sis trens per sentit– pràcticament es recupera el servei habitual en la relació que enllaça Puigcerdà amb Barcelona. Tant la plataforma Perquè no ens fotin el tren com el Consell d'Alcaldes del Ripollès havien exigit les últimes setmanes poder recuperar d'immediat la normalitat en aquesta connexió.

Renfe destaca que des d'aquest dilluns s'incrementa l'oferta fins al 94% a Rodalies de Barcelona. D'aquesta manera el servei de les principals línies tendeix cap a recuperar la normalitat.

Cal tenir present que actualment l'ús de la mascareta al transport públic és obligatori. Aquesta norma, tal com indica el BOE, també s'ha estès a la via pública, indrets a l'aire lliure i en qualsevol espai tancat d'ús públic o que es trobi obert al públic sempre que no es pugui mantenir una distància de seguretat interpersonal de com a mínim dos metres de distància.

L'accident que es va produir a Tona va generar cues a la C-17 i el trànsit es va desviar pel lateral durant uns minuts

GUILLERMO FREIXA

Una dona provoca un accident a la C-17 a Tona després de saltar-se un control policial al Pinós

Els Mossos d'Esquadra la van perseguir durant nou quilòmetres

Tona

Arnau Jaumira

Un accident amb dos cotxes i una furgoneta a la C-17 a Tona molt a prop d'on hi havia hagut un atropellament dimarts. Només una persona ferida lleu i alguns danys materials. És el que semblava en un primer moment –i el que informava el Servei Català de Trànsit–, però la situació venia de més lluny. Feia uns minuts que el mateix vehicle que havia provocat el xoc s'havia saltat un control policial i per causes que es desconeixen havia començat una fugida.

Els fets van tenir lloc divendres poc abans de les 11 del matí. Els Mossos d'Esquadra feien un control rutinari a l'altura del Restaurant El

Pinós, un punt clau pel canvi de comarca i de regió sanitària, per veure si es respectava el confinament. Va ser llavors quan un Peugeot 206 de color gris va decidir fer

Es desconeixen les causes per les quals es va saltar el control

cas omís i saltar-se el control. Els Mossos d'Esquadra van iniciar la persecució per la mateixa C-17.

Nou quilòmetres més endavant, a Tona, més mossos iniciaven una altra acció per frenar la fugida. Creaven una retenció de trànsit tallant la carretera i així obligant el

vehicle fugit a frenar. Un cop arribant a Tona, però, la conductora va intentar passar pel mig a gran velocitat. "Jo no ho havia vist mai", explica un dels testimonis que feia cua a Tona. Després de fregar amb alguns dels cotxes aturats, que la van poder esquivar, el Peugeot 206 va acabar topant amb una furgoneta de repartiment i un altre vehicle, un Audi, que estaven aturats uns metres més endavant. En aquell moment els agents van poder treure la conductora del cotxe, reduir-la i acabar-la detenint després de nou quilòmetres fugint per la C-17.

Després de retirar els vehicles accidentats, el trànsit a la C-17, que ja s'havia desviat pel lateral, es va restablir.

Mor el conductor de Centelles que va ser atropellat dimarts a la C-17

Tona/Centelles

EL 9 NOU

Aquest divendres va morir a l'Hospital Parc Taulí de Sabadell Josep Eroles Pujal, veí de Centelles, que dimarts va ser atropellat en un accident a la C-17. Eroles no va poder superar les ferides de gravetat que havia patit i va acabar morint. L'accident havia tingut lloc dimarts passat al matí quan el seu vehicle s'havia avariat a la C-17 i havia quedat aturat a l'altura del polígon Les Goules de Tona. Segons els Mossos d'Esquadra, Eroles va sortir del cotxe per col·locar els triangles i mentre creuava un dels carrils va ser atropellat per un altre vehicle que circulava en sentit Vic i que no el va poder esquivar. La ràpida intervenció del SEM amb unitats terrestres i després amb l'helicòpter medicalitzat va permetre traslladar-lo en estat crític fins al Parc Taulí de Sabadell. El van poder operar d'urgència, però va acabar morint hores després.

El tram entre els Hostalets de Balenyà i Vic és un dels que segons l'informe EuroRAP té una sinistralitat baixa i aquest 2019 la mitjana de sinistralitat dels últims tres anys era d'1,7 accidents amb morts o ferits greus.

Aquesta és la segona víctima mortal en accident de trànsit a les carreteres d'Osona aquest any 2020. La primera víctima es va produir el passat 23 d'abril quan un home de 35 anys i veí de Vic va perdre la vida en un camí de Taradell quan el vehicle que conduïa va quedar atrapat al marge i posteriorment va bolcar.

Instal·len tres minideixalleries urbanes a Ripoll

Ripoll El Consell Comarcal ha instal·lat tres minideixalleries a Ripoll per a la recollida selectiva de residus domèstics. Discos de CD i DVD, cartutxos d'impressora, residus d'aparells electrònics de petit format, piles, acumuladors i bateries, bombetes halògenes i incandescents o de baix consum, són les opcions que es podran dipositar als punts considerats estratègics del pavelló, i les escoles Joan Maragall i Tomàs Raguer. J.R.

L'Euromillones deixa un premi de 55.000 euros a Centelles

Centelles Al sorteig d'Euromillones celebrat divendres passat hi va haver 13 butlletes premiades de tercera categoria, una de les quals validada al punt de venda núm. 13.455 de Centelles, situat al carrer Socos, 34. Cada encertant de tercera categoria (5+0 encerts) rep un premi de 55.708,21 euros. Ni de primera categoria (els cinc encerts i les dues estrelles) ni de segona (els cinc encerts) no hi va haver cap afortunat.

Accident de parapent a Ogassa amb un ferit lleu

Ogassa Dissabte al migdia hi va haver un accident de parapent a Ogassa. Els Bombers van rebre l'avís poc abans de 3/4 d'1 del migdia d'una persona accidentada a la zona dels cingles de Can Picola. Els Bombers, amb l'helicòpter, van poder fer una primera atenció a la persona ferida i se la va evacuar al Parc de Bombers d'Olot i d'allà amb ambulància a l'hospital d'Olot. Segons els Bombers, la persona no va revestir ferides de gravetat.

Ivan Povea i Rivera

Ha mort el dia 21 de maig

Les Escoles Bressol Municipals de Vic us volem expressar el més sentit condol i us acompanyem amb estimació en aquests moments tan difícils.

Vic, maig de 2020

EL 9 NOU

La proposta anunciada pel conseller d'Educació, Josep Bargalló, de reobrir les escoles durant el mes de juny previsiblement quedarà a mig camí. Els centres sí que obriran, però ho faran just abans d'acabar el curs i d'una forma testimonial perquè l'assistència a classe serà voluntària, motiu pel qual la previsió de l'administració és que molts alumnes no hi acudeixin. Les escoles no són un pàrquing per als fills perquè pares i mares puguin anar a treballar, sinó que esdevenen potents agents transformadors. L'educació

Una obertura simbòlica d'escoles a final de curs

en sentit ampli i l'aprenentatge són drets bàsics i palanques necessàries contra unes desigualtats futures ja massa presents. Des d'aquest punt de vista es pot defensar que les escoles obrin. Però, per contra, després de setmanes d'equilibris de docents, famílies i alumnes per mantenir un fil d'activitat telemàtica, potser seria més lògic centrar

els esforços en el fet que els centres es preparessin per obrir en les millors condicions al setembre, quan s'iniciarà una nova etapa, que no pas al juny, quan se n'escola una de dies foscos.

Ara bé, més enllà del curs, i del titular que l'escola reobre, també caldria projectar la mirada cap als mesos d'estiu, un període que no només

fos d'oci, sinó que incorporés també píndoles educatives per treballar competències escolars a través de metodologia no escolar. Això és més complex, i exigeix inversió pública per no deixar enrere ningú, però la de l'educació no hauria de ser una despesa, sinó una inversió. I caldrà tenir present que, per força, el proper curs exigirà un ma-

jor esforç pressupostari per part de les arques públiques. D'una banda, perquè quan s'hi incorpori el conjunt de l'alumnat és evident que faran falta espais addicionals per garantir-ne l'esponjament i, d'altra banda, perquè es requeriran més docents si els grups forçosament han de tenir una menor ràtio per aula. Encara que aleshores la crisi sanitària hagi amainat caldrà mantenir la màxima prudència per evitar un rebrot. És una situació excepcional que exigirà, també, solucions excepcionals. Que les escoles obrin al juny pot ser un assaig, però l'examen, aquest cop, serà al setembre.

L'activitat econòmica... a l'UCI

Antoni Mora
Economista

Avui en dia, després de l'arribada de la pandèmia de la Covid-19, tots ja estem més acostumats a fer servir terminologia hospitalària i sanitària quan no parem d'escoltar epidemiòlegs, metges d'urgències, responsables clínics, investigadors, metges de capçalera... Potser a partir d'ara també haurem de sentir a parlar experts en economia, en gestió pública, en matemàtiques, en sociologia... perquè aquesta crisi sanitària també ja l'estem patint des d'un punt de vista social i econòmic. Així, fent una comparació entre el món sanitari i el de l'economia, podem dir que l'activitat econòmica està a l'UCI i necessita de tractaments, respiració assistida... perquè per si sola no se'n sortirà, d'aquesta situació.

L'activitat econòmica del nostre país necessita, de manera urgent, transfusions de sang, és a dir, cal injectar liquiditat i diners a l'economia però que arribi de forma directa i immediata a totes les empreses, negocis i persones. En aquest sentit, les decisions i actuacions del Banc Central Europeu van en aquesta línia, i és l'única entitat europea que hi està dedicant esforços, conjuntament amb el Banc Europeu d'Inversions. La resta d'institucions europees pateixen de la seva falta de lideratge polític, de pressupost i recursos suficients i només s'han dedicat a salvar els mobles i a veure-les a venir.

Des d'un punt de vista de la situació fiscal i pressupostària, nosaltres tampoc hem fet els deures, i tal com diu algun economista, de l'anterior crisi econòmica i financera de 2008 no n'hem sortit "més nòrdics i sí més mediterranis". És a dir, el nivell d'impostos que paguem en conjunt és menor, i per quadrar els números hem patit retallades en la despesa pública que l'actual pandèmia s'ha demostrat de posar en evidència. Tot i això, les nostres finances públiques segueixen tenint uns nivells de dèficit que costa de mantenir a ratlla, i un deute públic a nivells massa elevats.

ALEXAS FOTOS

Però si parlem de dèficit públic i d'endeutament, aquí també podem acudir a les metàfores sanitàries. El fet que una administració pública gastí més del que ingressa i generi un dèficit no vol dir que això sigui sempre contraproductiu i negatiu. Podríem dir que al dèficit públic li passa com al colesterol, n'hi ha de bo i de dolent a la nostra sang. Així, si tenim una situació de dèficit que es va acumulant i consolidant cada any, podem parlar d'un dèficit estructural, que ens portaria també a un creixement del deute públic excessiu, per tant, aquest seria com el colesterol dolent que es pot acumular a la sang i derivar en problemes coronaris. En can-

vi, un dèficit temporal o conjuntural provocat per una situació excepcional i no per una mala gestió financera continuada de les finances públiques el podem assimilar al colesterol que no genera efectes negatius al nostre organisme. També, segurament, en la nostra economia domèstica, alguna vegada hem pogut tenir alguna situació temporal de dèficit, o bé també podem assumir un endeutament (per exemple, una hipoteca) que no posa en risc la nostra economia domèstica.

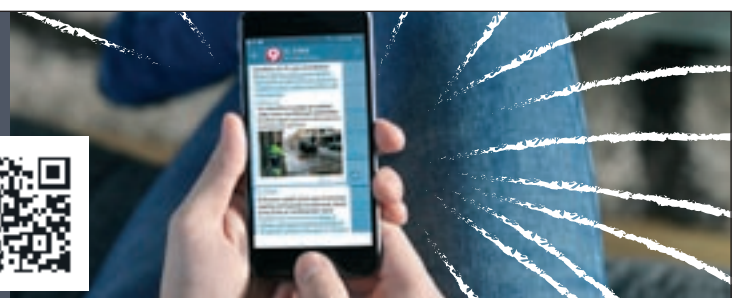
Davant de l'actual crisi econòmica, una solució, evidentment no l'única, hauria de ser aprofitar tot el potencial financer dels nostres ajuntaments i

De dèficit públic, com de colesterol, n'hi ha de bo i de dolent. Sí és temporal o conjuntural per una situació excepcional no genera efectes negatius al nostre organisme

diputacions per fer arribar recursos econòmics de manera directa i immediata als ciutadans i empreses. Cal recordar que les entitats locals són les úniques que han tingut un superàvit de les seves finances des de 2012 fins al 2019, i que, per tant, disposen d'uns romanents de tresoreria que es tradueixen en el fet que tenen uns dipòsits bancaris per import d'uns 28.000 milions d'euros, mentre que tot el seu deute és d'uns 25.000 milions d'euros. Així, el govern central hauria de permetre que tots aquests recursos es posin a disposició dels ciutadans, i també facilitar que aquells ajuntaments que tinguin unes finances sanejades puguin incórrer en un dèficit públic conjuntural per poder respondre als increments de despesa i reducció d'ingressos que patiran aquest any 2020. I si no, per què serveix fer les coses ben fetes i tenir unes finances solvents cada any? Aquesta no és una situació prou excepcional?

Si vols estar al dia de tot, uneix-te al canal de Telegram d'EL 9 NOU

<https://t.me/el9nou>

Un pastís casolà

Jaume Masana
Director territorial de CaixaBank
a Catalunya

Dolor, pèrdua i incertesa. És obvi que estem passant uns moments durs. Primer, pel dol per les moltes persones que ens han deixat. Qui no té algun familiar, parent d'un amic o conegut que no hagi patit alguna pèrdua? L'abast de la malaltia ha estat enorme. I després, per la greu crisi econòmica en què ens trobem, amb una davallada del consum, de la inversió, de les exportacions i, conseqüentment, amb la pèrdua de molts llocs de treball. Qui no ha patit en primera persona o té algú proper afectat per una reducció en els seus ingressos? I en molts sectors la incertesa continua. Quan podran obrir plenament els teatres, els hotels o els negocis d'oci nocturn, per posar alguns exemples?

A la vegada, però, en aquests mesos hem viscut també experiències positives de les quals penso que també convé parlar. Segurament hem tingut temps de ser més que mai, real o virtualment, amb les persones que més estimem; hem estat més generosos, hem après noves eines digitals, hem donat un respir a la natura... Dels molts aspectes positius, que també hi són i que hem de saber valorar i aprofitar, en voldria destacar dos. Primer, l'esforç, la generosa aportació de molta gent que no ha perdut la feina però que ha hagut de treballar més, posant en risc la seva salut i la dels seus familiars, sovint amb condicions no òptimes i amb alguna tensió afegida. A tots ens ve al cap l'excel·lent tasca que estan fent els professionals sanitaris, i podem afegir-hi també la de molts altres col·lectius com les persones que es dediquen a la neteja, els que treballen als supermercats, els que han obert cada dia les oficines bancàries, els voluntaris dels bancs d'aliments i molts d'altres que han contribuït a fer més fàcils les nostres vides en aquests moments tan complexos.

I al costat de l'esforç de moltes persones veiem l'agraïment d'altres. Qui no ha viscut el soroll als balcons a les 8 del vespre. Espectacular i emotiu. I també, més enllà del món sanitari, hem vist moltes mostres d'agraïment. Permeteu-me que us posi algun exemple de l'àmbit en què treballo. Aquests dies a CaixaBank hem obert pràcticament totes les nostres oficines, cada dia. I tot i prendre les millors mesures de seguretat en cada moment, els

MARC SANYE

En aquests moments durs també hem viscut experiències positives com la gran tasca del personal sanitari, l'agraïment cap a ells des dels balcons o la feina de molts altres professionals que ens han fet més fàcils les nostres vides

nostres companys han assumit riscos. Estan essent dies molt intensos i diferents del que és habitual, hem tramitat a la comarca d'Osona més de 400 préstecs per a comerços i autònoms, més del doble del normal, amb part dels equips teletreballant i assumint també com a entitat una altra tipologia de riscos, d'impagament en aquest cas, i hem atorgat també moratòries a més de 1.100 clients particulars que han vist reduïts els seus ingressos i no poden pagar els seus deutes. En l'àmbit social hem tramitat ajudes als bancs d'aliments, a les residències de gent gran i hem aportat material sanitari a molts ajuntaments i hospitals, entre d'altres.

Molt esforç. I al mateix moment hem rebut també molts agraïments, sincers agraïments, com el d'aquelles infermeres joves a les quals vam cedir un pis per poder viure separades de les seves famílies i evitar l'elevat risc de contagi, o el d'aquella àvia d'una residència de gent gran a la qual vam cedir una tauleta per poder fer videotrucades amb els seus fills i nets, o el d'aquell restaurant *amb estrella*, impossible de reservar taula, que va portar unes trufes de xocolata a l'oficina per agrair la tramitació, un dissabte de Setmana Santa, del finançament que li va permetre poder pagar a tothom a final de mes... De tots ells, però, em quedo amb aquella mare que ens va portar un pastís casolà com a agraïment del préstec que havíem fet al bar que el seu fill acabava d'obrir i que no podia pagar sense el nostre ajut.

Vull agrair l'esforç de moltes persones durant aquests mesos i també de forma especialment la dels meus companys, que han tingut un comportament exemplar, i, a la vegada, fer un reconeixement de tot cor per les mostres d'agraïment rebudes, que ens reconforten i ens donen força per continuar oferint el millor servei als nostres clients i ajudant aquells que més ho necessiten amb la nostra Obra Social. Moltes gràcies!

Ens hi atrevirem? El gran repte pendent

Joan Roma
Exalcalde de Borredà

Les coses són com són i no com voldríem, de manera que ens podem lamentar de la crisi o reflexionar com s'haurien d'haver fet les coses aquí, allà o més enllà. No serveixen de res les lamentacions si no van acompanyades de reflexions i, sobretot, d'actuacions en conseqüència.

No és descobrir res si dic que de les crisis es pot sortir destrossat o impulsat per fer canvis substancials com per evitar repeticions semblants i encarar el futur cap a camins molt diferents dels que s'havia previst. Soc partidari d'aquesta segona opció, sobretot perquè és l'única que ens pot permetre superar les destrosses i recuperar el temps perdut, a més de posar el país en millor situació per a les generacions futures.

En anteriors escrits he fet referència a la ineficàcia del model d'administració que tenim. Es va copiar el model centralista espanyol en tot i per

tot, de manera que la inflació en personal, burocràcia i despesa és insostenible. El que dic pel cas de Catalunya es pot dir pel cas del govern central. Però ara i aquí, el que m'interessa és Catalunya.

Quaranta anys després d'aquell primer govern, es

Amb la crisi s'ha d'aprofitar per simplificar, reduir i modernitzar tota l'administració pública de Catalunya agafant Suïssa com a model

té la gran oportunitat de transformar tot el sistema administratiu per fer-lo modern, auster i eficient. Si en altres moments el president Pujol havia buscat model en diferents països, en el meu cas tinc sempre al cap el model suís. Sense cap mena de dubte, el més eficient i més auster de tots els existents.

Aquí ningú ha estat capaç d'aprimar l'administració. Tots els governs en aquests quaranta anys han reconegut les deficiències, però cap s'ha atrevit a resoldre-les. Tampoc el tripartit en els set anys de govern. Al contrari, cada quatre o vuit anys s'han incrementat plantilles, creat nous *tinglados* i buscat nous destins per col·locar persones o col·lectius sense cap justificació concreta. Hem arribat a un punt insostenible. Qui cregui que pot continuar amb aquest model s'equivoca plenament. Per què? Doncs perquè no es pot pagar, si no és que algú cregui que doblant o triplicant impostos ho podrà mantenir.

Cal saber que Catalunya té un deute de vuitanta mil milions d'euros, xifra increïblement elevada com per pensar a continuar gastant, sense liquidar a poc a poc aquest deute. La roda ja no dona més voltes, de manera que el canvi radical s'ha de fer ara. I la crisi ajuda a portar a terme el repte pendent: la simplificació, reducció i modernització de

(Continua a la pàgina 19)

Premi al POUM de Vic

Pere Solà i Busquets
Director de l'equip redactor del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Vic

Vic, amb els seus 45.000 habitants, forma part de les 30 ciutats catalanes que ofereixen la capacitat potencial de ser, en el seu conjunt, la segona capital de Catalunya.

El pla, que va entrar en vigor l'estiu passat i que acaba de rebre el Premi Catalunya d'Urbanisme Manuel de Solà Morales, proposa redefinir el model de ciutat, sense renunciar al lideratge territorial que la ciutat exerceix i a la funció de capital comarcal. El model respon a una nova projecció demogràfica i econòmica, i a una nova cultura més preocupada per la sostenibilitat ambiental, de fer ciutat sobre la ciutat abans de propiciar noves extensions, i a una nova cultura més preocupada per la qualitat de vida.

El primer ajust és el de la dimensió. Es dibuixa un escenari de creixement fins als 51.200 habitants a l'horitzó del 2030, i per tant una reducció en el consum de sòl en una plana agrícola d'alt valor econòmic. Es projecten els límits, sobretot en el territori més vulnerable, associat a objectius urbans, no només atenent a situacions de risc, sinó al paisatge, al contacte de la ciutat amb la natura, i a les conques visuals, que volen preservar les referències de les imatges apropiades col·lectivament per la ciutadania.

Vic condensa la seva història sobre la ciutat antiga i els ravals. El pla manté i reforça els criteris de protecció del patrimoni i facilita la seva rehabilitació. S'imposa com a primer objectiu la reforma, la renovació, la transformació i el reciclatge dels teixits urbans existents.

El pla aposta per la infraestructura verda, que es defineix com una xarxa que integra l'entramat d'àrees i elements amb valors naturals, capaç d'oferir una àmplia diversitat de beneficis per la conservació de la biodiversitat i pels serveis que els ecosistemes presten a la societat.

Es defineix una xarxa d'espais lliures públics compost pels parcs territorials (parc dels Turons, parcs fluvials del Mèder i el Gurri), l'anella verda, per millorar la connectivitat entre el Gurri-Puig dels Jueus-cementiri-Castell d'en Planes-zona esportiva, i els parcs urbans i les places.

Aquests espais lliures s'articulen a través d'itineraris cívics-saludables, itineraris paisatgístics saludables i camins territorials.

La infraestructura viària descarta la idea anular de la ciutat, d'una ciutat que és tentacular. El pla aposta per la mobilitat sostenible, basat a fer una ciutat per caminar i anar amb bicicleta i dotada d'un bon transport públic. Es preveu una xarxa d'aparcaments paisatgístics, situats a l'entrada de la ciutat, amb l'objectiu de facilitar el canvi de mit-

El pla d'urbanisme de Vic i el seu concepte de ciutat saludable anticipa les condicions que adoptaran altres municipis després de la crisi sanitària de la Covid-19

jà de transport: de vehicle privat-transport públic, bicicleta i a peu.

El POUM situa la salut per primera vegada com

a objectiu a aconseguir mitjançant les diverses actuacions derivades del planejament. La incorporació de la perspectiva de salut i la implementació d'indicadors al planejament urbanístic passa per integrar el concepte de salut de manera transversal i a totes les actuacions proposades. S'identifiquen els determinants urbanístics i es relacionen amb els indicadors de salut, amb la finalitat d'avaluar el seu impacte sobre els ciutadans.

En aquest model de ciutat saludable pren especial importància l'espai públic, pel foment de l'activitat física, les relacions socials, la reducció de l'illa de calor, la reducció del soroll i la radiació i les recuperacions més ràpides de la salut. El pla de Vic anticipa les condicions que adoptaran les ciutats post-Covid-19.

El pla vol fixar la població en el territori rural. Integrar els valors de l'entorn rural i de l'urbà, fent que el millor de cadascun d'ells penetri en l'altre. Promoure condicions perquè els que aspiren a un projecte de vida lligat al món rural hi trobin acollida.

S'incorpora el catàleg de masies i cases rurals amb l'objectiu de conservar i recuperar el patrimoni construït com a espais per viure i treballar, no només per als que viuen a pagès, atents al concepte d'una nova ruralitat vinculada a la custòdia del territori, a mantenir els valors paisatgístics i naturals, els espais agraris, aprofitant els recursos naturals, implantant mesures de sostenibilitat energètica i l'ús d'energies verdes.

Una de les propostes principals del POUM es convertir el riu Mèder en eix d'activitat i connector ambiental, social i urbanístic, situant alguns dels principals equipaments de la ciutat (piscina, biblioteca, campus de la salut, teatre-auditori) i recuperant les adoberies i el seu entorn com a zona verda pública per als ciutadans, amb un pla del parc fluvial que ordeni les vores del riu Mèder i Gurri en l'espai de contacte amb la ciutat.

L'altre és convertir la ciutat en campus universitari, de manera que les implantacions de Can Bauman, Prat d'en Galliners i Gurri sud generin noves polaritats que ajudin a la regeneració urbana i renovació patrimonial, incrementin la dinamització cultural de la ciutat, aspecte pel qual sempre ha pugnat la ciutat.

Fins ara no ha estat possible abordar amb un planejament supramunicipal l'ordenació de la plana de forma conjunta. L'antiguitat dels plans de Calldetenes, Gurb, Santa Eugènia de Berga i Folgueroles i la necessitat de la seva revisió seria l'oportunitat d'endegar una visió de conjunt tan necessària.

Finalment, un reconeixement a la institució municipal encapçalada per l'alcaldesa i la regidora d'Urbanisme, a l'equip de tècnics que han format l'equip redactor. Sense uns i altres no podríem mirar el futur de la ciutat amb la confiança que el tenim ben pensat.

(Ve de la pàgina 18)

tota l'administració pública. Es a dir, aprimar les administracions, fer-les molt austeres i molt eficients. Oblidar somnis passats, no voler competir en imatges ni estructures d'estat, i centrar-se a aprofitar al màxim els recursos existents.

Per entendre'ns, toca emprendre la gran reestructuració pendent. Vol dir acceptar la realitat i aprofitar-la per treure'n el màxim rendiment. Traduït en fets, equival a mantenir i enfortir els ajuntaments, deixant clares les seves competències i serveis. Reduir les superestructures de la Generalitat en tot allò que no li és propi o no justifica el seu cost, i finalment millorar la coordinació i finançament de la Generalitat amb l'Estat. Tres nivells d'administració basats en la coordinació i la cooperació.

Què queda pel camí? Els consells comarcals. Tal com són ara no tenen raó de ser, ni es poden mantenir. En tot cas, dissolguem-los i que els ajuntaments s'agrupin en mancomunitats de serveis per a millor servir els ciutadans.

Oblidem-nos de les regions o vegueries. No gastem més diners, ni temps, en unes estructures inservibles de molt elevat cost i que no resolten res. Som a temps d'evitar més despeses de les ja fetes. Oblidem també institucions que no han servit per a res, com la Sindicatura de Greuges i la de Comptes, que es podria incloure dins d'Economia i Finances. Són despeses inútils, com ho són un centenar de consorcis, organismes, delegacions... Pel que fa a delegacions, a fora de Catalunya, es justifiquen la de Brussel·les i la de Madrid, les altres són *xiringuitos* per aparentar el que no es té.

Quant a mitjans de comunicació públics com TV3, Catalunya Ràdio i altres, el millor és privatitzar-los i evitar centenars de milions anuals de despesa injustificada.

Per últim, a la Generalitat, s'imposa una reducció dràstica de departaments i serveis insostenibles. Un petit país com el nostre podria funcionar amb menys d'una desena de departaments (vull recordar que Suïssa té només set ministeris amb la mateixa població que nosaltres). Feta la reestructuració, equivalent a una autèntica revolució, implantem models innovadors i àgils de gestió. La crisi justifica, no, perdó, facilita impulsar el gran repte pendent que tenim com a país. Qui cregui que pot continuar com si res no hagués passat o somiant en altres mons veurà ben aviat que ja no és ni possible ni viable.

L'experiència d'acollir un jove migrant

Isabel Ribell Bachs

Grup de Famílies d'Acollida del Vallès Oriental / Centelles

En Tarik va arribar a casa un dijous d'agost a la nit. Aquell mateix matí, jo havia rebut un missatge via whats d'una amiga: "Un altre noi que es queda al carrer". Era major d'edat i es buscava algú que volgués oferir-li un lloc on anar a viure. Sortia d'un centre de menors i els educadors i voluntaris del centre de l'associació Els Quatre Camins Solidaris (QCS), de Granollers, donaven veus per trobar solucions. Vaig prendre la decisió en qüestió de segons, no vaig pensar ni en els pros ni en els contres ni en tot el que suposava acollir un noi jove migrant. Senzillament, com a mare, vaig saber que si mai els meus fills es trobaven lluny de casa sols, sense recursos i amb un futur incert, voldria que algú els donés una oportunitat.

Així que vaig parlar amb els meus fills i els vaig plantejar la situació. No en sabíem el nom ni la procedència ni exactament l'edat. Ens havien dit que havia demostrat bon comportament al centre i ganes de tirar endavant. Això era tot. I vam decidir donar-li una oportunitat, un espai on viure. Vam obrir les portes de casa nostra i el vam acollir com si fos un més de la família. En Tarik va arribar a casa cap al tard acompanyat de l'Amparo i en Pedro, els seus referents als QCS de Granollers, i amb ell va arribar un nou món, una nova manera de mirar i de mirar-nos com a societat i com a persones.

Sobre els nois migrants jo en sabia poc. Molt poc. Només allò que mirem a les televisions o llegim en articles de premsa. En sabia el que s'acostuma a comentar pel carrer o en debats de sobretaula, quan tots estem tips i ben escarxofats a la llar o en algun restaurant. Sovint són converses negatives, farcides de prejudicis, fruit del desconeixement i de les pors. I haig de reconèixer que alguns d'aquests prejudicis i pors també van formar part dels primers dies de convivència a casa nostra. Em vaig adonar que, quan vius l'experiència, tot allò que creies i defensaves sovint no és tan fàcil de dur a la pràctica i t'adones dels veritables prejudicis i pors que també tens com a persona. Mai no m'havia plantejat fer quelcom semblant i, per tant, van ser dies de molta reflexió, de dubtes i incerteses i de mil preguntes bullint dins el meu cap.

Sovint conversàvem amb en Tarik i compartíem aquests neguits. Només amb el pas de les setmanes vam descobrir qui realment teníem a casa i quin havia sigut el seu camí de vida. Alhora ell també ens va anar descobrint a nosaltres. I vam aprendre a confiar tot i les diferències, tot i ser de dos mons tan oposats. Vaig anar descobrint el món dels nois joves migrats sols. Vam passar setmanes a la recer-

ca de suports, de formació, d'opcions laborals, de resoldre assumptes legals... Vam descobrir com de difícil que ho tenia en Tarik per aconseguir feina, formació i papers. Ens vam moure per trobar suports, creant xarxa de suport familiar i a la recerca de suport municipal. Cercant altres famílies acollidores.

En Tarik porta nou mesos a casa nostra. Ara sabem que ell és un afortunat, que ha sabut aprofitar aquesta oportunitat que un dia li vam donar per tirar endavant amb la seva vida i anar-se fent un futur, per integrar-se i formar part de la societat on ara viu i conviu, amb la voluntat de ser un més entre nosaltres. En Tarik va aprenent costums, cultura i llengua sense oblidar els seus orígens ni el contacte amb els seus. Un dia va decidir arriscar la seva vida travessant la mar, per trobar un futur millor, i va arribar a les costes espanyoles havent passat dues nits al mar, en una pastera amb 47 persones desconegudes i mig quilo d'olives per menjar durant la travessa.

Els nois com en Tarik –també hi ha noies migrants, però en són molt poques– arriben aquí pensant que Europa els espera, que les coses seran fàcils i que podran trobar una bona feina i ajudar les seves famílies només de posar els peus a terra europea. De seguida es topen amb la crua realitat: pasteres enfonsades i morts en alta mar, fred i gana, detencions, deportacions en calent, centres de règim tancats, centres de menors saturats. Es troben al carrer, amb la por de les màfies, la gana, el desconeixement de l'idioma, les dificultats laborals, els problemes d'habitatge i l'odissea d'aconseguir papers. Uns papers que anant bé obtindran al cap de tres anys d'haver arribat al nostre país, sempre que puguin demostrar un reguitzell de requisits legals. Un papers que els permetran treballar i aconseguir tirar endavant de forma més digna.

Els nois com en Tarik topen amb una cultura diferent, amb unes normes socials i un concepte religiós i de família sovint oposat, amb una burocràcia feixuga i amb uns tràmits incomprensibles per poder fer qualsevol cosa o demanar qualsevol ajuda. Molts d'ells van a parar al carrer, a pisos *okupats*, dormen a les platges del Maresme, amagats i amb por, tot esperant una oportunitat que moltes vegades no arriba.

Tots ells venen amb il·lusions i somnis, i saben que no poden tornar a casa seva havent fracassat, i es troben atrapats en una societat que sovint els rebutja, els estigmatitza i els voldria ben lluny. Són nois joves, molts d'ells infants amb ganes de viure, d'estudiar i de treballar. Lluny de les seves famílies, però. Molt lluny. Ells saben que no podran tornar a casa seva en anys, i que el contacte amb les seves famílies serà de tant en tant a través de mis-

satges. I el cas és que no poden decebre'ls i per això sempre els diuen que estan bé, que viuen en un centre i que estan estudiant... encara que no sigui sempre cert.

En Tarik ha tingut sort i l'ha sabut aprofitar. Des que és a casa nostra hem anat creant un model propi d'integració. Hem creat un petit grup de suport, sobretot de dones, i hem trobat petits cursos de formació, petites feines i opcions de voluntariat que han permès que en Tarik es vagi integrant, el vagin coneixent i ell es vagi fent un lloc al nostre poble. I hem tingut la sort de finalment conèixer altres famílies d'acollida que estan en la mateixa situació que nosaltres, encara en són poques. Però n'hi ha arreu de Catalunya i de l'Estat espanyol. Amb les famílies del nostre entorn estem intentant crear xarxa de suport i vincle perquè ens necessitem uns als altres si volem continuar acollint.

Ens cal ser capaços de construir una societat acollidora que treballi en xarxa i que, tant des de les institucions com des de les iniciatives socials, ajudem aquests nois a formar-se i a trobar feina i que se sentin acollits i integrats, que tinguin clar que, en un futur, ells hauran de treballar i també col·laborar per tirar endavant el país que desitjàriem que els acollís amb respecte.

En Tarik m'ha ensenyat a mirar amb uns altres ulls. He après a confiar. He tingut la sort de poder compartir uns dies amb la seva família del Marroc, de conèixe'ls i que em coneguïn i poder crear vincles de suport. Viure amb ells i veure quina és la seva realitat. I intentar ajudar des de la nostra situació privilegiada perquè els germans petits d'en Tarik no hagin d'arriscar la seva vida al mar buscant un futur que potser no trobaran a Europa. La família d'en Tarik ha patit molt i continua patint per ell. Quins pares no patirien per un fill que ho ha arriscat tot i viu tan lluny de casa?

Com a europea, jo vaig poder anar i tornar en un vol de dues hores tot aprofitant un cap de setmana llarg. Ells no ho podran fer possiblement mai. I en Tarik trigarà molt a tornar-ho a fer, trigarà molt a tornar a casa seva. Ell un dia va tenir una oportunitat i no la va desaprovechar. Nosaltres un dia li vam oferir una oportunitat i –tot i que no tot ha sigut ni és fàcil– n'hem obtingut tot un món de realitat.

NO SEMPRE ÉS FÀCIL

L'experiència d'acollir un noi a casa no sempre és idíl·lica i plàcida des del minut zero... Potser hi viuen altres persones a la casa, adolescents o joves com el noi que arriba, i hi poden haver opinions oposades. Missió: que les ganes d'ajudar vencin els prejudicis, les desconfiances o, fins i tot, la pèrdua d'una mica de la comoditat i intimitat que implica la vida en família... L'esforç paga la pena, perquè l'ensenyament que implica l'acte de l'acolliment és enorme, tant s'aprèn del noi com de l'exercici de generositat i empatia que s'engega a l'entorn. En aquests casos, però, es fa necessari que la família no ho visqui sola, perquè són molts els interrogants que entren a casa acompanyant el noi extutelat, i cal, més que mai, que la comunitat els acompanyi per resoldre dubtes i col·laborar a trobar les solucions.

ENS CAL SER CAPAÇOS DE CONSTRUIR

També hem vist que no estem sols i que al voltant d'aquests casos s'han anat creant petites xarxes de solidaritat de persones i famílies que no poden acollir, però que poden donar suport a nois com el Tarik o a les famílies d'acollida. Com? Doncs tot oferint temps per acompanyar-los a fer gestions; per ensenyar-los a fer alguna cosa en concret; per passejar o sortir a algun lloc amb ells; per emplenar uns papers o aconseguir l'empadronament o qualsevol altre paper; per buscar recursos o, també en alguns casos, per donar suport econòmic o emocional si cal.

(Contacte: 608 51 07 00 / 675 78 54 44)

Al costat dels altres

Agnès Boixader
Mestra jubilada

Allò que té valor per a un infant és estar acompanyat, ben acompanyat, ben acompanyat, ben acompanyat. Ell observa el món i aprèn del món *al costat dels altres*. Els altres de la pròpia família primer i dels altres que troba a l'escola després. Mirant i percebent el món al costat dels altres l'infant es descobreix com un ésser diferenciat dels altres i dotat d'habilitats, capacitats, intel·ligències i talents propis. El que ha de fer la família primer i l'escola després és oferir-li espais, temps, recursos i procediments perquè pugui desenvolupar-se fins al seu màxim nivell possible. Cada infant és diferent, però tots tenen curiositat per aprendre i tots necessiten i gaudeixen dels altres per créixer harmònicament.

Si preguntem als infants què és el que més han enyorat aquest temps sense escola, segur que gairebé tots dirien els amics, els seus *iguals-diferents*, aquells altres al costat de qui vol estar per tocar, abraçar, jugar o ballar-s'hi. Estant al costat dels altres aprenen coses del món. Si els preguntem què és allò que els ha fet més feliços d'aquest temps sense escola estic segura que dirien: "Estar amb els

Amb l'obertura dels centres estem pensant més en un espai on guardar les criatures que no en una escola per als infants

pares". Estant al costat dels pares han cuinat, jugat, enrabiats, plorat o fet els deures, però han après coses de la intimitat de la llar que desconeixien. El món, pròxim o planetari, i els altres és tot el que tenim per aprendre!

Per tot això costa imaginar un retorn a l'escola amb els infants tancats en sis metres quadrats. Passarem del material compartit al "que ningú em toqui el llapis"? Això no és una escola per a infants! Algú que conegui infants s'ho imagina possible? Si surten del quadre què farà el mestre? Avisarà els Mossos? Qui pot pensar una escola bressol sense abraçar i fer falda? No cal acompanyar nets a l'escola bressol per saber que tots els infants, sense excepció, calmen el neguit per la separació de pare o mare en braços de la mestra. No puc imaginar fer l'acollida amb vestits de protecció, ulleres o mascaretes! Pobres criatures! Estar amb infants és estar junts, tocant-se, i compartint joguines i mocs.

Diguem-ho clar, estem pensant en un espai per guardar criatures perquè els pares vagin a la feina no en una escola per als infants! Potser ha arribat el moment de pensar, no només pel moment, fórmules de conciliació familiar i de donar valor al que fan avis i àvies, perquè ells han estat, i estan, també al costat dels seus infants.

Agraïments d'una mestra jubilada

Després de 40 anys fent de mestra, m'he jubilat. I he sentit la necessitat, donades les circumstàncies actuals i el gran despropòsit que ens ha tocat viure, d'utilitzar aquest mitjà per fer una sèrie de reflexions, però sobretot d'agraïments. El primer i més important és pels meus pares, que amb un gran esforç i un suport sempre incondicional van fer que em pogués matricular a l'Escola de Mestres de Vic. Mai els podré agrair la possibilitat de poder desenvolupar una feina que estimo profundament, i que estimaré fins al dia que me'n vagi per sempre. Formo part de la primera promoció de mestres d'un centre inaugurat el 4 d'octubre de 1977, gràcies a l'esforç de la societat civil de Vic i Osona, que es va fonamentar en la catalanitat i la renovació pedagògica, i que va tenir com a referent Ricard Torrents i altres mestres. Una escola que tenia com a precedent l'Escola de Magisteri de l'Església Balmes, al Pare Coll. Guardo un magnífic record d'aquells anys d'estudi, sense cap mena de dubte innovadors i de qualitat. De ben petita ja feia classes al meu germà, davant d'una pissarra. A vegades el posava de cara la paret, el càstig que s'utilitzava a l'època. Per tant, la meua vocació és gairebé innata, i m'atreviria a dir que ha continuat intacta, des del dia en què vaig trepitjar una aula. Crec que la vocació és un impuls, una qüestió que costa molt d'explicar. Les feines que estan fonamentades en la vocació són feines que et marquen per sempre. Has de satisfer les necessitats d'uns alumnes que tens al davant, i els has de donar resposta. I així la vocació esdevé professió. Una professió amb un desprestigi prou conegut. A nosaltres no ens han aplaudit mai, però desatenent multitud de comentaris desafortunats molts i moltes de nosaltres hem seguit endavant. Asseguraria que la meua generació, aquesta que enguany compleix 40 anys, és una generació que es basa en el fet vocacional, i que ha mostrat el seu respecte per la feina, que ha gaudit i que s'ha enriquit com a persona. Mestres que hem prioritzat els valors per sobre de tot, perquè quan parlem d'educació traspassem els valors a qualsevol contingut que es treballi a classe. Mestres que, per suposat, ens hem format i molt per poder adaptar-nos a tots els canvis que han anat apareixent, algun d'ells experiments poc útils. He estat feliç fent de mestra, he intentat aconseguir que, en les hores d'escola, els meus alumnes fossin el més feliços possible. Que se sentissin acollits, acompanyats, tot preparant-los pel futur, mostrant-los el món. I en el meu cas, sense obviar el treball sistemàtic, actualment tan poc valorat però que després és avaluat en proves com ara la selectivitat. Contribuir en les seves ganes de saber, de tenir inquietuds, d'interessar-se per la cultura... ha estat sempre el meu objectiu. El meu primer desitj va ser a Montornès del Vallès, a l'escola Sant Sadurní. Era *la de catalán*. Va ser en l'època de la immersió lingüística. Tenia 20 anys i recordo, com si fos avui, el meu primer dia de feina. Recordo sentir por i respecte, però sobretot molta, molta il·lusió. Vaig utilitzar en les

meves classes la guitarra per *enganxar* els alumnes, que no eren massa més grans que jo. Em van servir *la Gavina* de Marina Rosell, *Pare* de J. M. Serrat, *els Segadors* i el recurs infal·lible *La Història de Catalunya* en cançons, que m'ha acompanyat durant tots aquests anys. Al cap de sis anys i després d'haver aprovat les opos, vaig obtenir una plaça a l'escola La Muntanya, d'Aiguafreda. I aquest és el meu segon i importantíssim agraïment, el dedicat al poble d'Aiguafreda. 33 anys de la meua vida han transcorregut en l'única escola del poble. Moltes gràcies a alumnes i famílies que m'han mostrat respecte i estima. Ser mestra de poble i viure-hi pot semblar complicat. No ha estat el meu cas, al contrari. Per mi ha estat, i és encara, una gran satisfacció creuar-me amb els alumnes i exalumnes que em saluden, i fins i tot participar amb molts d'ells i elles en actes i festes populars. La memòria és selectiva, i guarda en el racó més preciós els bons records. Records de les sortides, les colònies, les inauguracions del pessebre, cada Nadal, al Casal Sant Jordi, el teatre... anècdotes, riures i alguns plors... Tot, tot forma part d'aquests fantàstics anys. He estat una mestra visceral, no ho he pogut evitar, i m'he mostrat seriosa davant la feina, però fàcilment emocionable, i una mica bleda, de llàgrima fàcil. Va ser dolorós marxar d'Aiguafreda, després de 33 anys i a les portes de la jubilació. La meua dignitat i la meua salut van ser primordials. El Departament en va ser el responsable, posant com a pal de paller d'una institució tan cabdal com és una escola persones incompetents i que fan molt difícil ser feliç tot treballant. Així que vaig prendre la decisió de *fugir*. Un record molt especial per a l'últim curs que vaig tenir a l'escola La Muntanya, que va entendre i respectar la meua decisió. Potser en aquest punt del meu escrit hi hauria d'haver algun agraïment dirigit al Departament, però no me'n surt cap, la veritat. El que sí em ve molt de gust de fer és un efusiu agraïment a l'escola on he treballat en els últims mesos de professió, l'escola Ildefons Cerdà de Centelles. Acollida per part d'un equip de mestres compromès, i llegit, que amb exquisida educació han valorat els meus anys d'experiència. Moltíssimes gràcies a la direcció, als i les mestres, famílies i especialment als meus últims alumnes. Aquests nens i nenes que es van fent grans i que han contribuït que pugui acabar la meua tasca docent amb tranquil·litat. Ha estat un enorme plaer compartir aquesta escola amb tots vosaltres. He intentat portar aquests mesos amb optimisme i amb confiança. Espero haver contribuït en el vostre aprenentatge i, sobretot, en la vostra felicitat! M'agradaria haver aconseguit ser una mestra propera, en qui es confia i que confia en els seus alumnes i en les seves famílies. No voldria acabar sense fer una menció especial a la música, i a la meua guitarra, que des de l'inici d'aquesta aventura tants bons moments m'ha fet passar! I a tots els i les alumnes que he tingut a l'aula fent de mestra de poble, moltíssimes gràcies! Us estima,

Piluca Sena Sicart, mestra
Sant Martí de Centelles

Bon ús de les mascaretes

En el cas real d'una emergència sanitària en què el que es pretén és limitar el risc de contagi i propagació d'una malaltia infecto-contagiosa, l'ús de les mascaretes com a mesura preventiva, des d'un punt de vista mèdic, està subjecte a unes indicacions precises i limitades. Seria aconsellable en l'àmbit públic o laboral quan no és possible guardar la distància de seguretat amb respecte a les persones (és el cas del personal sanitari, cuidadors) o els aliments (els manipuladors o expenedors en la indústria agroalimentària). També en el cas de les persones de risc, en espais confinats o en les aglomeracions (mitjans de transport públic, supermercats, concentracions esportives...) on no sigui possible guardar la distància convenient. No és aconsellable en altres ocasions o activitats. Pot fins i tot resultar perjudicial. Respirar durant un llarg període de temps el propi aire exhalat (carregat de CO₂ i toxines), pobre en O₂, pot provocar a la llarga hipòxia tissular (dèficit d'oxigenació dels teixits) el que provoca és una acidosi. En altres paraules, ni per a les persones sanes ni per a les persones que ja pateixen algun tipus de malaltia respiratòria crònica (emfisema, fibrosi pulmonar, atelèctasi, seqüeles de diverses afeccions pulmo-

nars) o cardíaca que de per si redueixen l'aportació d'oxigen, respirar durant un llarg temps el propi aire exhalat i enrarrit, barrejat només amb una mica d'aire nou, no és el més saludable. És més sa respirar aire net (ara molt menys contaminat pel cessament de l'activitat industrial i del parc mòbil durant el confinament) per oxigenar bé la sang, mantenint així una major vitalitat i resistència a tot tipus de malaltia. Tampoc resulta aconsellable l'ús regular i prolongat de la mascareta en la vida quotidiana. Amb la respiració, el petit espai confinat per la mascareta constitueix una zona càlida i humida, convertint-se en un excel·lent caldo de cultiu i també reservori de gèrmens. Aquesta eventualitat fa que la mascareta passi a ser una possible font de propagació de malalties, tant per mitjà de possibles portadors asimptomàtics de la Covid-19 com a través d'altres portadors desconeguts de patògens diversos (diferents soques de virus, fongs i bacteris). Les mascaretes, igual que els guants, poden representar també un focus de propagació de la malaltia quan, un cop utilitzades, l'eliminació de les seves restes no es fa d'una forma correcta i controlada.

Maria Àngels Aceves i Gispert, metgessa jubilada
Vic

Residències i residents

Josep Vilardell Soler
Associació de Familiars i Malalts
Mentals d'Osona

La veritat és que se'm fa difícil escriure aquest text. És tal la vergonya que sento en aquest moment de reflexió que em costa començar. Abans de res vull incloure'm a dins del *sac* dels que hem estat cecs davant la situació de les residències. Encara que personalment tingui un familiar en un centre residencial per a persones grans, i tota l'atenció des del dia 12 de març ha estat centrada en qui em va portar al món, crec que la nostra resposta com a societat en general, com a mínim i sent generós, ha estat inhumana.

Ja s'ha anunciat per part dels polítics la constitució d'una Comissió d'Investigació al Parlament de Catalunya. Evidentment, serà utilitzada per tirar-se *merda* a sobre els uns contra els altres. Si no fos així em sorprendria, perquè ens hi tenen molt acostumats. Independentment del que diguin els polítics, quan tot això acabi, com a societat ens toca reflexionar, sense importar l'opinió política de cadascun, i abans d'assenyalar els responsables polítics de torn hauríem de pensar en com de malament ho hem fet individualment, ja no en l'episodi de la pandèmia sinó des de fa molt de temps. S'ha deixat la gestió d'aquests centres d'atenció als nostres grans, en molts casos, a grups empresarials que tan sols buscaven el benefici immediat explotant els centres, els espais i, com no, els cuidadors. Residències sense cap mena de protocol per casos similars als que estem vivint, sense personal mèdic fix (ens refiem del CAP del poble o del barri). Insisteixo, això és lamentable. Els nostres avis i àvies han mort amb xifres desmesurades, i tots, o almenys la majoria, hem mirat a un altre costat. Fins que la situació no ha estat extremadament crítica i vergonyosa ningú ha reaccionat. Les compareixences de premsa del conseller de Benestar i Família, Chakir El Homrani, un cop reincorporat al seu càrrec després de patir la Covid, eren surrealistes. La cara de no saber d'on li queien era preocupant i insultant. Són els nostres avis i àvies, eh? Ells han lluitat contra tot i tothom per arribar on som ara! I els hem de tractar com si no anés amb nosaltres?

Fins que el govern no va entomar el *mea culpa* en paraules del president Quim Torra, dient que "hi ha coses que hem fet malament", no es van començar a mobilitzar recursos i crear protocols per atendre els residents correctament. Això va ser gairebé un mes després de l'entrada en vigor de l'estat d'alarma i amb més de 1.800 morts a l'esquena. Quina vergonya, i quina vergonya com a societat que ningú fes

CONGREGATION

res ni s'aixequés per protestar. Una societat que es va limitar al morbo de veure les imatges de cuidadores desbordades per la situació i residències en situació precària. Aquestes imatges, també exquidament servides per alguns mitjans de comunicació. Pensem-hi, en això, pensem si a nosaltres ens agradaria ser *carn de telenotícies* a l'hora de dinar o sopar.

De totes formes, la meua reflexió crítica va més enllà en el temps. Quants de nosaltres hem triat la residència dels nostres grans pel preu, per la proximitat o per d'altres coses més insignificants que pel màxim benestar i atencions dels residents. Perquè ens hem vist obligats a actuar així? Una molt mala gestió dels recursos de la llei de la dependència ens han portat a la necessitat de *col·locar* els avis. Ningú amb quatre dits de front entén com és

possible que com més atencions han de rebre els nostres grans menys recursos hi destini l'administració. Pensem-hi.

Aquests responsables de residències, que desbordats per la situació passaven el mort a l'administració. Quina pena que em fan, quan fins ara no han previst ni han tingut la decència de fer un treball correcte a la seva residència, al seu *negoci*. No han establert atenció mèdica constant o d'infermeria. No han valorat com cal les cuidadores del centre ni la resta del personal. Ara bé, la quota ha arribat cada mes. Aquesta situació és a la que em referia anteriorment com a vergonya col·lectiva d'una societat que ha permès que això passés. En la majoria de casos, perquè és un horitzó que no veiem com a propi.

S'ha deixat la gestió de molts d'aquests centres en mans de grups empresarials que tan sols buscaven el benefici immediat explotant els centres i, com no, també els cuidadors

Quina pena quan ho mercantilitzem tot. Avui un jove enginyer responsable d'una fàbrica m'ha dit que, malgrat que es mori gent gran que ja han fet el que havien de fer a la vida, l'economia ha de continuar... Li desitjo una bona vida quan sigui vell. Malgrat això, hi ha centres amb nivells d'atenció excepcionals que han estat a l'altura en tot moment, anticipant-se a la situació prenent les precaucions corresponents, suplint, amb el seu personal, la manca de contacte que han tingut els residents amb les seves famílies durant totes aquestes setmanes de confinament, treballant torns inhumans amb la por d'arribar a casa amb un virus indesitjable, fent l'impossible perquè els familiars poguéssim parlar amb ells encara que fos telemàticament, tenint la sensibilitat necessària per deixar que un familiar pogués estar amb ells quan es veia una situació irreversible. Informant en tot moment de la situació i de les alternatives possibles. Jo m'he sentit un privilegiat per tot aquest amor que ha rebut la mare i per haver triat la institució on està resident.

Reflexionem en quin tipus de societat volem i impliquem-nos-hi per aconseguir-ho. Denunciem les injustícies. Exigim als mandataris que treballin per un país solidari, sostenible i respectuós. Depèn de nosaltres, encara que no ho vulguem veure.

Bústia

Indústria i comerç

Aquests dies sentim repetides vegades que ens hem de reindustrialitzar, reinventar i tot un seguit de "re...", com si tot hagués mort i cerquéssim la resurrecció de les indústries i els comerços. No, no ha mort tot, encara que podem veure com el govern d'Espanya ha assassinat, tal com diu el diccionari, amb premeditació i traïdoria, moltes empreses i comerços. Això sí, amb l'escut del capital i la banca, i per fer-ho ha hagut de valer-se de la seva mala praxi. Sovintegen més els crèdits per finançar-se que no pas per injectar liquiditat a les empreses. I això pot portar que si algunes estaven en recuperació pot ser que ara estiguin a l'UCI. Tot i així, per l'esforç individual de cada una d'elles i ells, se'n sortiran. I quan vegem els resultats no volem sentir que cap entitat bancària ni cap govern, plens tots ells d'impressantables, presumeixin que han tret del pou la indústria i el comerç. Ara bé, no siguem ingenus, haurem de fer les coses d'una altra manera. Les indústries hauran de fer que la seva manera d'or-

ganitzar-se comporti major productivitat i per tant competitivitat. Haurem de començar a pensar que hem de deixar tantes importacions de productes de països que es valen de l'explotació dels obrers i aconseguir produir qualitat a preus accessibles. Si aconseguim que les empreses per la seva productivitat puguin prescindir d'importacions, també podran millorar els salaris i per tant el consum. Una cosa va lligada a l'altra. És una roda que no sabem ben bé on comença a girar, però que no para de fer-ho. Per tant, tot dependrà de com entenguem quin és el rol que ha de prendre el conjunt de la societat. Fins ara moltes vegades hem sentit dir que no cal trencar-se el cap a fer tal o qual producte si comprant-lo als xinesos surt molt millor de preu obviant la qualitat. També pot ser que països de l'est per les condicions de treball a què són sotmesos puguin ser temptadors. La Comunitat Europea hauria de ser capaç de mobilitzar totes les seves competències per fer, com es creia que seria als seus inicis, un gran mercat per a tots els països que la integren. Però el resultat ha sigut que cada país s'ha preocupat per la seva eco-

nomia particular. Espanya s'ha pensat que amb el turisme n'hi havia prou i s'ha oblidat de sospesar què oferien altres països amb reclams turístics tan o més atractius. No ha pensat mai en els avantatges, pel clima i situació geogràfica, que té moltes altres possibilitats. Altra cosa a tenir en consideració és la riquesa dels productes agrícoles i la ramaderia que poden abastir suficientment el mercat sense haver d'anar a cercar-los en altres llocs que fan que tot s'encareixi i per contra arruïni els nostres productors. Ens hauríem d'acostumar a consumir productes del nostre entorn i valer-nos dels que cada temporada ens ofereix la terra. Ara bé, per aconseguir totes aquestes coses i més, necessitem governs competents i capaços d'assumir ells les ajudes financeres, amb una banca pública forta, prescindint de les entitats que no els permeten donar els passos necessaris sinó que només cerquen enriquir-se ells encara que això representi la ruïna i la misèria col·lectiva.

Josep M. Perramon i Colomer Tona

Ara més que mai necessitem estar ben informats

Per només **29€**
podeu llegir durant
tres mesos **EL 9 NOU**
en format digital

Per saber com afecta a la comarca i a la nostra vida quotidiana l'aparició del coronavirus, llegiu **EL 9 NOU**

La informació de proximitat explicada amb rigor

Informeu-vos a través d'un mitjà de confiança

Aproveiteu l'oportunitat. Doneu-vos d'alta a través d'**el9nou.cat** o trucant al **93 889 49 49** i demaneu per subscripcions

QUIOSC DIGITAL

Si no disposeu d'un punt de venda proper per comprar **EL 9 NOU**, ara podeu accedir a la versió impresa en format digital per llegir-la des de qualsevol dispositiu. Podeu comprar exemplars solts o edicions endarrerides. Com fer-ho?

- 1. Entreu a EL9NOU.CAT.** Seleccioneu la pestanya "Quiosc digital" a la capçalera de la web o a la imatge de portada del diari.
- 2. Trieu l'edició.** Escolliu l'exemplar d'**EL 9 NOU** del dia que vulgueu. Pagueu amb targeta de crèdit amb totes les garanties de seguretat.
- 3. Llegiu el diari.** El teniu disponible al telèfon, a la tauleta o a l'ordinador quan vulgueu.

La propietària de les antigues naus de Puigneró a Sant Bartomeu, Trumple Invest, vol que s'hi instal·li l'empresa Benito Urban i que s'hi mantinguin les cinc empreses que ara hi ha. Però el POUM actual, que tothom veu que cal refer, diu que allà s'hi ha de fer habitatge. A punt de finalitzar el conveni, l'equip de govern proposa suspendre llicències durant un any, mentre que l'oposició vol que s'allargui el conveni per mantenir l'activitat.

El govern de Sant Bartomeu proposa suspendre llicències a les antigues naus de Puigneró per refer el POUM

L'oposició demana que s'allargui el conveni amb Trumple Invest dos anys per mantenir-hi l'activitat

Sant Bartomeu del Grau

Dolors Altarriba

L'activitat industrial que fan cinc empreses dins les naus de Trumple Invest (antigues naus de l'empresa Puigneró) penja d'un fil per la finalització, aquest mes de juliol, del conveni que l'empresa té amb el consistori i que obliga a tirar endavant el que diu el POUM. En el darrer ple de l'Ajuntament, dimecres passat, tant l'equip de govern, format per quatre regidors d'IxSBG, com l'oposició, amb tres regidors del grup SBiALB-AM, van presentar dues mocions referents al futur d'aquest espai. L'oposició, encapçalada per Josep Salvans, demana que es concedeixi una moratòria de dos anys al conveni actual i que durant aquest període es treballi per trobar les solucions adequades per mantenir l'activitat en aquestes naus. En el mateix ple, l'equip de govern va presentar una moció on proposa refer el POUM i per discutir-ne el nou projecte suspendre les llicències d'activitats durant un any. Això suposa que la intenció que té Benito Urban (empresa dels mateixos propietaris que Trumple Invest) de tornar a instal·lar-s'hi no seria possible.

Al final del ple, però, cap de les mocions es va aprovar i els dos grups polítics van decidir que es reunirien els propers dies per consensuar una decisió. De fet, tots dos són partidaris de refer el POUM, perquè "no és de sentit comú enderrocar la fàbrica per fer 360 habitatges nous", diuen. Salvans afirma que tenen intenció de "defensar els llocs de treball i estar al costat del teixit empresarial. Per això volem lluitar perquè aquestes cinc empreses no hagin de marxar del municipi". I és que dins les naus hi ha cinc empreses -Texcom Textil, HSD, Excavacions Hostaler, Metal·lúrgics Saïd, SL i Comercial de Pinsos J. Valls, SL-, que hauran de marxar

Actualment dins les naus de Trumple Invest hi ha cinc empreses treballant. La darrera, de fa poques setmanes

Socis de l'associació d'empresaris volen que es respongui a la propietat

Si les empreses han de marxar les naus quedaran en desús, diuen

Sant Bartomeu del Grau

D.A.

La presidenta de l'associació d'empresaris del poble, que aglutina, entre d'altres, les cinc empreses instal·lades a les naus, Laura Villegas, ha explicat que, després de parlar amb totes elles, consideren que "no podem deixar passar cap oportunitat que generi economia al municipi. Els empresaris volem una solució. Que l'Ajuntament doni una resposta a l'empresa propietària o que amplii el conveni". Entenen, diu, que "de ben segur que pel fet que s'instal·li una empresa al municipi hi

ha més possibilitat que es generin nous llocs de treball en un moment en què hi ha mancances laborals, i les que es preveuen". Alhora, "això té un efecte dòmino, ja que perjudica el comerç local i es perden tots els serveis que tenen actualment els ciutadans". Pels afectats, "el més greu és que el fet de no obtenir resposta de l'administració local genera unes conseqüències perjudicials pel poble i els seus habitants, perquè si finalment les empreses afectades han de marxar les instal·lacions quedaran abandonades i en desús al mig del poble".

Villegas explica que aquestes cinc empreses "estan en una situació d'incertesa complexa, ja que els han comunicat que a finals d'aquest juliol se'ls acaba el contracte de lloguer amb els propietaris i hauran de marxar del poble, perquè tot el sòl industrial construït està en aquest mateix espai de les naus". Pel que sembla, afegeix, "els propietaris estan entre l'espasa i la paret, ja que no poden tenir inquilins en aquestes instal·lacions donat que a ells també els finalitza el conveni que tenien per realitzar la seva activitat el proper juliol".

a partir del juliol perquè no hi haurà renovació del lloguer. Segons l'alcalde, David Puyol, l'Ajuntament "no pot entrar en les relacions entre

les empreses" i planteja la supressió de llicències per fer "taula rasa", ja que l'empresa, diu, "vol una modificació del planejament però tot plegat

s'ha d'ajustar a la llei". L'empresa, per la seva banda, no discuteix res que "no sigui ajustar-se a la llei", però el que més els preocupa és que

"portem prop d'un any demanant aquesta modificació de planejament perquè està clar que és inviable construir-hi habitatges", expliquen fonts de l'empresa. Per ells, de fet, es tracta "que ens diguin que sí o que no, però no ens donen cap resposta des de fa onze mesos. Creiem que l'obligació de l'alcalde és donar una resposta, tant per nosaltres com pel que han fet els inquilins amb les seves activitats. Ens mereixem una resposta", diuen. A finals del mes d'abril, l'empresa va presentar un preprojecte d'adequació de les naus amb un valor de 13,9 milions d'euros d'inversió que comporta, entre d'altres coses, canviar la uralita que hi ha a la teulada i posar plaques d'autoconsum elèctric que podrien servir a tot el poble. Ara bé, l'alcalde manté que "estan plantejant el manteniment de les naus com són ara i el POUM diu una altra cosa". Una renovació del conveni, segons fonts legals, és possible tot i que "cal també complir uns terminis" i alhora es poden mantenir llicències provisionals.

Trumple Invest va comprar aquestes naus a partir del 2007, cinc anys després que

"Volem que ens digui sí o no. Fa onze mesos que esperem resposta"

s'hi acabés l'activitat d'Hilados y Tejidos Puigneró. L'any 2010 es va aprovar el primer POUM del poble -abans es regien amb les normes subsidiàries-. Tot i estar en plena crisi, es preveien 360 habitatges, un poliesportiu i una plaça. S'hi ha fet fins ara només la plaça i un espai municipal on hi ha la brigada i s'espera encabir-hi algun projecte com un centre interpretatiu del tèxtil. Canviar el POUM, calcula Puyol, pot "representar entre sis i vuit anys". D'això també en són conscients tots els actors del conflicte, però per l'empresa hi ha opcions "si hi ha voluntat". L'alcalde nega que no hi hagi voluntat, però manté que el conveni va lligat al POUM i primer cal encetar aquest procés i per fer-ho cal suspendre les llicències. Alhora, explica que per saber què en pensa el poble cal reunir la comissió ciutadana, però no s'ha fet de fa mesos.

El Rentair està pensat per a superfícies de fins a 90 metres quadrats. N'ha regalat a hospitals

Casals Ventilació fabrica un aparell que purifica l'aire de virus

Vic

EL 9 NOU

L'empresa santjoanina Casals Ventilació també s'ha unit a la lluita contra el coronavirus i ha fabricat el Rentair, una caixa de ventilació amb uns filtres que permeten purificar l'aire d'un espai de fins a 90 metres quadrats. L'objectiu de l'aparell és garantir un ambient "saludable i net de partícules contaminants o virus com la Covid-19", explica la directora de Màrqueting i Comunicació de l'empresa, Cristina Carles. Aquest aparell és portàtil i està pensat per utilitzar-lo en espais petits on s'acumuli molta gent com bars, botigues, escoles, hotels o domicilis particulars.

L'empresa ha desenvolupat dos models de Rentair: el gran, de 97 centímetres d'alçada, i el petit, de 67 –aquest purifica un espai d'uns 45 metres quadrats–. L'aparell

Aquests són els dos models del Rentair que fabrica Casals Ventilació

es pot moure amb facilitat i un cop s'hi instal·len els filtres només s'ha d'endollar al corrent. Casals també preveu fabricar purificadors per a superfícies més grans.

Amb l'excepció del filtre, comprat a un proveïdor, la resta del producte es fabrica íntegrament a Sant Joan.

L'empresa ja ha tingut comandes que s'eleven fins a les 600 unitats en dues setmanes

Bàsicament, la màquina té un parell de filtres per banda anomenats Hepa-14, que "són uns filtres absoluts que impedeixen el pas de partícules tan petites com la del coronavirus, que oscil·la entre les 0,1 i les 0,16 micres". També hi ha un pre-filtre que reté les partícules

més grans perquè no arribin als Hepa-14 i, d'aquesta manera, duren més, ja que els filtres "s'han de canviar quan se saturen". "El Rentair neteja l'aire i l'expulsa a través del filtre; per tant, surt net", assegura.

Per altra banda, el Rentair gran és capaç de fer tres renovacions d'aire de 600 metres cúbics a l'hora i el petit, la meitat (300 m³/h). Això sí, Carles recorda que s'han de seguir els paràmetres establerts perquè funcioni com toca. "L'espai ha d'estar tancat i sense finestres obertes", afirma. En només dos minuts pot renovar l'aire d'una sala de 45 metres quadrats. L'empresa n'ha regalat a diversos hospitals, que faran testos de càrrega viral per comprovar-ne l'eficiència.

El Rentair s'ha produït en només un parell de mesos i la màquina ha tingut molt èxit al mercat espanyol, ja que en qüestió de 15 dies han rebut diverses comandes que s'eleven fins a les 600 unitats. Un cop passi la crisi del coronavirus, aquest aparell continuarà sent útil per eliminar mals olors i també per millorar problemes respiratoris com l'asma, l'al·lèrgia al pol·len o als pèls dels animals.

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (18-5-20)

CONILL: 1,65 (-0,03)
 POLLASTRE VIU: 0,79 (=) - 1,15 (=)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 1,38 (=) - 1,87 (=)
 OUS: xl: 1,33 - l: 0,86 - m: 0,78 - s: 0,61
 GALLINA LLEUGERA: 0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,25 / 0,26 / 0,27 (=)
 GALLINA PESADA: 0,07 (=)
 GALL: 0,05 (=)
 ESTRUÇ: S.C.

Llotja de Vic (22-5-20)

PORC: 1,683 / 1,695 (- 0,001)
 GARRINS RAÇA: recollida: 18/ 20 (=)
 PARTIDA GRAN: 55,50/57 (=)
 ANOLLS (des de 351 kg): 3,77 / 3,62(+0,05)/ 3,40 / 3,25 (=)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 3,82 / 3,63(-0,05) / 3,48 / 3,34 (=)
 FRISONS (+ de 211 kg): 3,36 / 3,28 / 2,02 (=)

FRISONS (fins a 210 kg): 3,16 / 3,08 / 1,64 (=)
 VEDELLA(261/300 kg): 3,74/3,60/3,49/3,17 / 2,48(=)
 VEDELLA(221/260 kg): 3,80/3,64/3,53/3,26/2,47 (=)
 VEDELLA(180/220 kg): 3,84/3,64/3,51/3,26 / 2,46(=)
 VACA: 2,60/2,40/2,15/1,85/1,40/1,20 (=)
 FRISÓ: 25 / 85 (=)=
 ENCREUAT: 90 / 215 (=)=
 TÒFONA NEGRA: 180-300 (preu des del 6 de març)

Mercolleida (22-5-20)

PORC VIU selecte: 1,276 (+0,001)
 LLETÓ 20 kg: 35 (=)
 XAI (23 a 25 kg): 2,60 (+10)
 XAI (25 a 28 kg): 2,45 (=)
 OVELLA DE VIDA: 75 /u (=)
 BLAT PINSO: 190 (-3)
 BLAT PA: 195 (-5)
 MORESC: 179 (-1)

ORDI LLEIDA: 165 (-3)
 COLZA: 330 (=)

Llotja de Barcelona (19-5-20)

GARROFA: 220/t (=)
 GARROFA FARINA: 210/t (=)
 SOJA PAÍS: 325 (-10)
 MORESC UE: 181/t (=)
 BLAT: 196/t (-6)
 ORDI PAÍS: 168/t (-4)
 FARINA DE PEIX: 1.030 (=)
 GIRA-SOL: 225 (-5)
 MILL: 475 (=)
 COLZA: S.C.
 SORGO: S.C.

Grans del Lluçanès (22-5-20)

GRA DE COLZA: 344,50 (+4,50)

• Tens una notícia o una foto curiosa o de denúncia?

• Has gravat un vídeo interessant?

Envia'ns un missatge al whatsapp d'EL 9 NOU
 646 079 023

El confinament a causa del coronavirus va deixar pendent d'inaugurar l'exposició que commemora els 10 anys de l'Abadia de Sant Joan de les

Abadeses com a espai públic dedicat a l'art contemporani, un dels pocs d'Osona i el Ripollès amb una programació regular. En aquesta dècada hi

han passat mig centenar d'artistes, i l'aniversari se celebra amb una exposició extraordinària amb fons de la Fundació Vila Casas.

Una dècada d'art a l'Abadia

El claustre del Palau de l'Abadia de Sant Joan acull des de 2010 exposicions regulars d'art contemporani

St. Joan de les Abadeses

Jordi Vilarrodà

Obres de Joan Ponç, Joan-Pere Viladecans, Perejaume, Evru, David Ymberton, Alfons Borrell, Guinovart o Jordi Fulla, entre d'altres, han estat *confinades* al claustre del Palau de l'Abadia de Sant Joan durant més de dos mesos. Un repertori de bona part de la creació contemporània catalana que ara el públic ja pot tornar a veure, des que s'ha obert l'Espai Art Abadia, un dels primers que aquests dies ha reprès l'activitat a les zones que ja es troben en fase 1 del desconfinament.

Sota el títol d'"Escriure el paisatge, dibuixar l'existència", i comissariada per Natàlia Chocarro, la mostra recull obres del fons de la Fundació Vila Casas, i es va crear especialment per celebrar el desè aniversari de l'Abadia com a espai públic dedicat a l'art contemporani, amb una programació regular des que es va inaugurar el maig de 2010 que ha acollit mig centenar de creadors de diferents disciplines, especialment pintura però també d'escultura i de fotografia.

L'Espai Art Abadia va néixer en el marc de la rehabilitació del Palau de l'Abadia. L'antiga residència dels abats del monestir disposa d'un petit claustre del segle XV en dues plantes, que es va configurar com a espai d'exposicions amb plafons sobre les parets de pedra que permeten exposar obres de grans dimensions i una il·luminació adient. "El mateix contenidor de l'espai, el claustre, és una obra d'art", diu Maria Rosa Fraxanet, actual regidora de Cultura, i que des del principi va formar part de la comissió assessora de l'Ajuntament. Marcar una línia, amb un llistó de qualitat elevat, era un dels reptes de l'espai. Significava haver de dir *no* a moltes propostes i fer una tria, en la qual ha tingut un paper destacat Gerard Sala, un dels pintors catalans més destacats de l'anomenada *generació dels 60*, que resideix bona part de l'any a Sant Joan i hi té l'estudi.

"La crisi de 2008 ens va

La comissària Natàlia Chocarro i la regidora Maria Rosa Fraxanet, al costat de l'obra de Jordi Fulla a l'exposició

El paisatge vital, en 12 mirades

Es consolida una col·laboració estable amb la Fundació Vila Casas

St. Joan de les Abadeses

J.V.

L'exposició que acull l'Abadia de Sant Joan és un viatge per la creació contemporània a Catalunya amb el fil conductor del paisatge. "El paisatge entès com una mirada interior, una construcció mental en definitiva", diu la comissària Natàlia Chocarro. Una cita de Borges sobre la creació del paisatge personal al llarg de la vida encapçala el recorregut per les obres en les dues plantes de l'Abadia. Un rostre astral de Joan Ponç i una obra d'estètica cibernètica d'Evru/Zush encapçalen el recorregut. Els primers passos transiten per l'univers particular de color taronja que ha creat David Ymberton i l'abstracció paisatgística d'Alfons Borrell, una espectacular peça escultòrica de Stella Rahola i Ramon Herreros, relacionant dona i natura. La planta superior presenta un treball de Jordi Fulla a partir de la pedra seca, "un espai d'arrec-

rament des d'on observar el món", una obra de Perejaume dels anys 90 sempre relacionant natura i cultura, Viladecans buscant sempre la transformació de pensaments en imatges, les màquines de Riera Aragó amb què explora present i futur, l'obra matèrica de Guinovart o la mirada contemplativa de Ramon Herreros.

Aquesta mostra consolida la relació de l'Espai Art Abadia amb la Fundació Vila Casas, la principal institució de mecenatge artístic de Catalunya. El seu mateix creador, l'empresari i mecenes Antoni Vila Casas, va visitar Sant Joan el passat mes de gener i va comprometre la realització de tres exposicions en anys successius. Després d'aquesta de pintura, en vindran una d'escultura i una de fotografia. L'actual s'hauria hagut d'acabar el dia 7 de juny, però l'Ajuntament ha negociat una pròrroga amb la Fundació Vila Casas i és molt possible que es pugui allargar fins al mes de setembre.

beneficiar, en certa manera", diu Fraxanet. "En altres moments pletòrics del mercat artístic potser hauria

Ha estat un dels primers espais d'art oberts en el desconfinament

estat difícil que alguns artistes haguessin volgut exposar en un poble del Ripollès sense res a canvi". La mateixa

màgia de l'espai hi ha ajudat. Fraxanet diu que no és estrany veure els mateixos artistes que hi tornen, "que ens els trobem un dia en un racó d'aquest claustre perquè diuen que s'hi van sentir a gust". Habitualment, són ells mateixos els que veuen primer el claustre i decideixen quines obres hi exposen. L'Ajuntament s'encarrega del trasllat, amb una brigada municipal que, amb el temps, s'ha especialitzat en el delicat transport d'obres d'art. La crisi de les galeries priva-

des, amb el tancament de gairebé totes les que hi havia a Osona i el Ripollès, ha deixat l'Abadia de Sant Joan com

"El boca-orella dels artistes ens permet mantenir aquest nivell"

una excepció, al costat d'un altre espai públic, El Marçó Vell de Centelles. "El boca-orella entre els artistes ens

Mig centenar d'artistes hi han exposat

St. Joan de les Abadeses

J.V.

L'Espai Art Abadia acull una mitjana de quatre exposicions anuals, seleccionades per una comissió d'assessors voluntaris de la Regidoria de Cultura. Entre la cinquantena d'artistes que hi han passat al llarg d'aquests deu anys hi ha predominat la pintura, amb noms com els de Frederic Amat, Josep Niebla, Jordi Isern, Sebastià Alzamora, Glòria Muñoz, Josep Uclés, Dolors Puigdemont, Maite Vieta, Guerrero Medina, Assumpció Mateu, Quim Domene o Gerard Sala. No hi han faltat retrospectives d'alguns noms insignes de la generació de Dau al Set, com Joan Ponç o Guinovart, i contemporanis d'aquests, com Manel Surroca.

Entre els pintors d'Osona i el Ripollès que han passat per l'Abadia hi ha el centellenc David Casals, el vigatà Josep Vernis o la desapareguda artista japonesa Chikako Taketani, afincada a Ripoll. I entre els escultors, noms com el del santjoanès Francesc Fajula, el ripollès Eudald Alabau o els vigatans Josep Ricart i Miquel S. Vilà. La fotografia també hi ha estat representada amb la santjoanina Anna Pagespetit o el lleidatà Llorenç Melgosa. També ha acollit antològiques com la dels 10 anys del Premi Honda de Pintura.

ha permès mantenir aquest nivell", explica Fraxanet, que és professora d'història de l'art, i havia fet a finals dels anys 80 el primer projecte per transformar el claustre de l'Abadia en un espai d'exposició, com a treball de final d'un màster. Altres intents no van arribar a fructificar fins que es va poder abordar la reforma integral de l'històric edifici, que també acull el Centre d'Interpretació del Comte Arnau, altres sales d'actes i exposicions i l'Oficina de Turisme.

Aquest any s'havia assolit el rècord de participació, amb 35 centres d'ensenyament

L'ACVic trasllada a les xarxes el resultat del 9è Art i Escola

Vic

Jordi Vilarrodà

Aquest havia de ser un any important per al programa Art i Escola, que arribava a la novena edició convertit en un dels senyals d'identitat de l'ACVic, Centre d'Arts Contemporànies. S'havia assolit el rècord de participació, amb 35 centres implicats i més de 3.200 alumnes treballant un mateix tema. Però la pandèmia de la Covid-19 va deixar la culminació d'aquest esforç pendent. El confinament va impedir que es poguessin celebrar les jornades en què els mateixos estudiants expliquen els seus projectes, a l'Aula Magna de la UVic-UCC, i també ha obligat a anul·lar l'exposició dels treballs que aquest mes de maig hauria acollit l'ACVic.

Per cobrir aquest buit, s'ha traslladat el resultat a la xarxa, des del mateix web del centre (www.acvic.org), on es poden trobar la majoria dels treballs, perquè en alguns casos el tancament de les escoles el dia 12 de març els va agafar quan encara ho estaven acabant. "L'exposició virtual busca donar continuïtat al programa i reconèixer la feina dels estudiants que hi han pres part", diu Bruna Dinarès, coordinadora d'activitats educatives de l'ACVic. Art i Escola treballa cada any un tema, i el d'aquesta edició era la ficció, que cada centre havia treballat d'acord amb el seu criteri. Així es pot veure des dels alumnes de Primària del Sagrat Cor de Vic que van fer disfresses de personatges fantàstics fins als de Secundària de

Imatges dels treballs de l'institut Miquel Martí i Pol i de les escoles Guillem de Montrodon, Sentfores i Tomàs Raguer

l'institut Miquel Martí i Pol de Roda de Ter que van crear un curtmetratge sobre animals fantàstics. La lectura ha estat font d'inspiració per a altres treballs, com l'escola bressol Les Tres Bessones de les Franqueses del Vallès, a partir del conte *De quin color és un petó?*. L'escola Tomàs Raguer i el centre d'educació especial Ramon Suriñach de Ripoll es van convertir en superherois, mentre que altres, com l'escola Guillem de Montrodon de Vic, van reflexionar sobre un tema tant d'actualitat com les *fake*

news. Al web hi ha vídeos sobre el procés de treball seguit en cada cas, amb reflexions dels mateixos alumnes-artistes.

Art i Escola, que s'organitza conjuntament amb el Centre de Recursos Pedagògics d'Osona, va ser una de les primeres eines de connexió de l'ACVic, just quan feia poc que funcionava, amb el teixit social del seu entorn. Els centres que hi participen ara van des de les escoles bressol fins a la Secundària, i també centres d'educació especial. L'àmbit geogràfic

també s'ha anat ampliant: tot i que la majoria de centres participants són d'Osona, també n'hi ha del Ripollès, el Vallès Oriental, el Bages i el Solsonès. Enguany, per primera vegada, hi participava també un centre de les Balears, l'institut Port d'Alcúdia, de Mallorca, i una escola d'adults, el CFA Montseny de Vic. Al Vallès Oriental, es vol preparar una exposició al Museu de Granollers al mes de desembre amb els centres que han participat a Art i Escola, si la situació sanitària ho permet.

Biblioteques del Ripollès i Osona, a punt per tornar a obrir serveis

Vic/Ripoll

J.V.

Algunes biblioteques del Ripollès i Osona han començat a restablir serveis o es preparen per fer-ho durant aquesta setmana, tal com permet la fase 1 del desconfinament. Encara no és possible accedir a les sales però sí que a totes s'atendran els préstecs. La Biblioteca Caterina Figueras de Tona, La Cooperativa de Centelles i la Josep Picola de Sant Joan de les Abadesses van ser de les primeres a tornar a obrir, durant la setmana passada. La Biblioteca Lambert Mata de Ripoll ha anunciat que ho farà a partir d'aquest dimarts: es podrà accedir al vestíbul per al préstec, amb cita prèvia. Les novetats es mostraran en una vitrina, a més de fer-ne difusió a les xarxes socials, i el personal assessorarà els lectors que no sàpiguen què agafar.

La Biblioteca Municipal de Manlleu BBVA obrirà aquest dijous per al préstec, també amb cita prèvia. A Torelló, la Biblioteca Dos Rius treballa per poder obrir el dia 1 de juny, i a Vic, la Biblioteca Joan Triadú encara no té data per tornar a l'activitat de cara al públic. "Necessitem un temps per poder adoptar les mesures de seguretat necessàries", anuncien al seu web.

En tots els casos en què es tornen a obrir portes, també es restableix el servei per a devolucions que va quedar aturat amb el confinament. Els llibres que es retornin passaran una *quarantena* de dues setmanes abans de tornar-los a posar a disposició del públic per evitar qualsevol risc.

Els premis de Calldetenes recuperen el còmic

Diuenge s'acaba el termini per presentar els treballs de la 41a edició del certamen literari

Calldetenes

Jordi Vilarrodà

Fins al proper diuenge es poden presentar treballs a la 41a edició dels Premis Literaris de Calldetenes, que convoquen l'Ajuntament i Òmnium Cultural. Els dos guardons més veterans, el premi de novel·la Armand Quintana i el premi de poesia Jacint Verdaguer, estan dotats amb 3.000 euros i la

publicació de l'obra, mentre que el premi de teatre Lluís Solà, amb 13 edicions celebrades, té una dotació de 2.000 euros, i també l'obra publicada.

La novetat d'enguany és que es recupera el premi Cò, Cò, Còmics, dedicat al còmic i dotat amb 1.000 euros en la categoria d'adults i 500 en la infantil. El certamen també inclou premis per a estudiants d'arreu dels

Països Catalans i una categoria per a estudiants del poble, repartides en franges d'edat. Les obres s'han de fer arribar a l'Ajuntament de Calldetenes abans del termini indicat. L'entrega dels premis tindrà lloc el dia 19 de setembre a l'Auditori-Teatre de Calldetenes, si les circumstàncies sanitàries del moment ho permeten.

Els Premis Literaris de Calldetenes, en els quals

també col·laboren el Consell Comarcal d'Osona i el grup local L'Espardenya Teatre, són la convocatòria literària amb més trajectòria a Osona. L'any passat, el premi de narrativa es va repartir *ex aequo* entre Francesc Puigpelat, per l'obra *La font de les Culletes*, i Màrius Moneo, per *Relats d'empedreïts*. El premi de poesia va ser per al santperenc Jordi Mullor per *El desordre dels dies*.

Surt la revista 'Ausa', disponible en format digital

Vic El número 183 de la revista *Ausa*, del Patronat d'Estudis Osonencs, ha sortit en format digital i està disponible al web www.raco.cat. Aquest número inclou, entre d'altres, un estudi sobre la demografia a Osona al segle XVIII, un sobre les referències a la llegenda del Serpent de Manlleu en la mateixa època, i un article que planteja si l'abat i bisbe Oliba va professar per devoció o per obligació, signat per l'historiador Josep Camprubí.

Després de Sant Joan havien de començar alguns dels tradicionals tornejos de futbol de l'estiu que cada any reuneixen desenes de jugadors

els vespres del mes de juliol. Els organitzadors treballen aquests dies en diverses fórmules per evitar que caiguin del calendari. Mentrestant

continua el mercat de fitxatges als principals clubs d'Osona i el Ripollès, a l'espera que dimecres la FCF deixi com acaben les lligues.

Incertesa en els tornejos d'estiu

Alguns d'històrics com els de Castellterçol i Taradell estudien alternatives

Taradell/Castellterçol

Laia Miralpeix

Els tornejos de futbol d'estiu s'han convertit, més enllà del vessant esportiu i competitiu, en un esdeveniment social. Són el punt de trobada de moltes persones que aprofiten els vespres de juliol per fer parada i fonda als camps de futbol, trobar-se amb amics, sopar i intercanviar opinions. Agradi o no el futbol, per a molts no s'entén un estiu sense torneig de futbol. Enguany, però, la situació pot canviar. La crisi del coronavirus deixa enlaire el futur d'aquests tornejos malgrat que els organitzadors porten dies pensant possibles alternatives i treballant per "poder engegar al més aviat possible, si ens donen l'OK".

A les comarques d'Osona i el Moianès, els tornejos per excel·lència són el de Taradell i el de Castellterçol, amb 35 i 42 edicions. Les dues organitzacions tenen clar que "el torneig no es podrà fer com s'havia fet fins ara, però estem pensant en alternatives". Queda, però, "esperar" fins després de Sant Joan per decidir si enguany hi haurà o no hi haurà futbol d'estiu.

El torneig de futbol sala de Castellterçol va néixer l'estiu de l'any 1978 impulsat i organitzat pel CF Castellterçol amb l'objectiu de propiciar la pràctica de l'esport un cop finalitzades les competicions oficials i rendibilitzar les instal·lacions del que en aquell moment era el nou poliesportiu municipal.

Una de les finals del torneig de Taradell de l'estiu passat

Actualment, i des de fa més de 15 anys, juguen al pavelló. Amb els anys el nombre de jugadors i equips ha augmentat, també de categories, i en la darrera edició més de 800 jugadors i jugadores hi van prendre part amb un total de 73 equips repartits des de Prebenjamí fins als Legends, una de les categories més especials i que remarquen l'essència del torneig, amb mítics jugadors com els germans Barnils que competien amb els Cirilis o els Barrats, de Castellcir, que són l'únic equip que ha competit en aquestes 42 edicions disputades fins al moment.

Adrià Relats, president del CF Castellterçol, ressalta "el caire social del torneig", que durava sis setmanes, entre els mesos de juliol i agost. Tenim el desavantatge que "el pavelló és un lloc tancat i això ens ho complica, però tenim idees i hem de buscar la manera de poder-lo fer".

A Taradell el torneig de futbol sala va començar a la pista poliesportiva del Club Parc d'Esports. D'allà es va passar al camp de la Roureda aprofitant la gespa artificial. Primer es va dividir en dos camps de futbol 5 i un de futbol 7. Aquest darrer, però, fa uns anys es va deixar de

fer i el torneig va passar a dividir-se en quatre camps que ha permès acollir molts més equips i arribar als 120 equips de l'edició passada i superar els més de mil inscrits.

En els darrers anys les inscripcions per al torneig s'obrien en aquestes dates per tenir-ho tot a punt per començar just després de Sant Joan. Ara, però, "ho hem parat tot", explica Joan Puig, director del torneig. "Això no vol dir que no hi estiguem treballant. Tenim més d'una opció per decidir què farem un cop s'arribi a la fase 3, després decidirem. Hi

ha molta incertesa i no ens volem precipitar".

Les ganes hi són, però queda clar que el 25 de juny, dia previst per començar, aquests dos tornejos no arrencaran. Tocarà esperar, com també ho hauran de fer la resta de tornejos habituals en unes comarques amb molta tradició: Torelló, Sant Julià, Ripoll, Camprodon o Calldetenes en són només alguns dels exemples. "Ho tindrem tot a punt per si es pot fer. Sabem que és molt complicat, però no depenem de nosaltres", comenta Jordi Pérez, organitzador del torneig de Calldetenes.

Pocs moviments en una setmana clau per al futbol

Vic

L.M.

El Vic Riuprimer REFO femení ha anunciat els dos primers fitxatges per a la temporada 2020/21. Es tracta de dues joves jugadores: Paula Jiménez, que arriba del RCD Espanyol, i Alexia Mayer, del Juvenil de la Damm.

També en clau femenina, la manlleuena Jordina Colo-

mer deixarà l'Espanyol per incorporar-se a Southern Methodist University (SMU Athletics), a Dallas, als Estats Units, després d'obtenir una beca de futbol universitària.

A Primera Catalana, cap de setmana tranquil per als equips osonencs. Tot i així, els clubs han avançat alguna renovació. El Tona, la d'Ot Bofill i la del porter Carles Blanquerna i el Vic, la de

Sergi Solanich, també a la porteria.

A Segona Catalana el Sant Julià ja té nou entrenador. Lluís Padrós (ex-Tona) serà l'encarregat de dirigir l'equip aquesta temporada, mentre que el Torelló ha renovat Fredi, ha incorporat els joves del planter Ernest Roura (Juvenil) i Roger Casals (filial) i ha fitxat el porter Sergi Febrer, que jugava al filial del Manlleu.

Precisament, el filial manlleuenc va renovar la setmana passada el cos tècnic encapçalat per Eduard Fortet. L'equip ha renovat

també Ivan Salvador i Adrià Blasi i incorpora Roger Fontserè, provinent del Juvenil de l'Hospitalet. També a Tercera, el Taradell ha confirmat la continuïtat de Gerard Pallarès al capdavant de l'equip. A banda de Jordi Peipoch, l'acompanyarà a la banqueta el seu germà Sergi. Marc Orriols s'han convertit en la primera renovació del club blanc-i-blau. El Roda ha anunciat la renovació de Nico, Llivina, Juli Albareda, Said, Pol Casals i Vidri i la incorporació de Tony Sousa, que torna a l'equip després d'un any sabàtic.

Tot i que tots els clubs ja estan treballant per confeccionar les plantilles per a la propera temporada, la decisió d'aquest dimecres de la FCF podria desencallar el futur de molts equips i jugadors que de moment no s'han pronunciat quan falta saber el desenllaç de les competicions, sobretot en equips que han acabat a les primeres posicions de les respectives lligues.

Per altra banda, cal destacar que la setmana passada es va fer oficial l'ascens del Juvenil A del Manlleu a Nacional.

La Federació Catalana de Basquetbol anuncia els equips que pujaran de categoria

El premi de l'ascens és per al Femení Osona i el CB Torelló

Vic/Torelló

Esther Rovira

La finalització de les competicions esportives regulars per l'inici de la crisi sanitària de la Covid-19 ha obligat les federacions a prendre decisions sobre com es donaven per acabades i quins equips pujaven o baixaven de categoria. En molts casos la resolució no ha estat fàcil de prendre –la prova és que la Federació Catalana de Futbol, la que té més llicències, encara no s'ha pronunciat; ho farà dimecres– i la Federació Catalana de Basquetbol ha optat per fer una proposta, que s'haurà de ratificar en l'assemblea general un cop s'acabi l'estat d'alarma, on ningú perd la categoria però sí que hi ha ascensos. Preveient que la temporada no començarà abans del 17 d'octubre i que hi pot haver una aturada en cas de rebrot, s'ha optat perquè els grups tinguin un màxim de 12 equips, cosa que vol dir ampliar el nombre de grups i completar-los amb equips que no estaven en posició d'ascens.

Això ha comportat l'ascens del primer equip del Femení Osona a Primera Catalana. Les vigatanes eren quartes quan es va aturar la lliga a manca de sis jornades, encara que “teníem opcions d'atrapar les segones i les terceres, és a dir, d'anar a fases i, per tant, estem molt contentes”, assegura la presidenta, Imma Magem, que afegeix que “això ens permetrà donar una bona categoria a les Júniors que venen de competir a Preferent”. L'entrenadora, Anna Farrés, per la seva banda, diu que “fa il·lusió, però no tens la satisfacció plena

El primer equip del Femení Osona torna a la Primera Catalana, on ja havia estat

El Sènior femení i el masculí del CB Torelló que han pujat a Segona Catalana

de lluitar-ho fins al final, i a més ens interessaven els partits contra les de dalt que ens quedaven per als aprenentatges”. Un cop coneguda la proposta, ja han començat a planificar el proper curs, “que requerirà més entrenaments pel nivell que hi haurà”.

Més esperat era l'ascens dels dos sèniors del CB Torelló: el femení, que era primer del seu grup, i el masculí, que quan hi va haver l'aturada era segon. “Com a tothom ens hauria agradat acabar a la pista, però estem molt contents perquè és fruit de la feina del dia a dia durant

anys”, destaca el director esportiu, Jordi Sainz. A Torelló no amaguen que hi havia un cert neguit per saber si se certificava l'ascens i Sainz considera que en el cas del femení “l'alegria és doble, perquè l'any passat ja vam ser primeres però hi va haver una modificació de les bases de competició i només va pujar un de tots els primers i ens vam quedar a les portes”.

A la Segona Catalana femení el Torelló es trobarà amb el Tona, que manté la categoria, mentre que en la competició masculina augmentaran els derbis en

una lliga on ja hi ha el Santa Eugènia, el Tona i el Ripoll. “Són duels que fan il·lusió perquè molts jugadors es coneixen i també ens van bé perquè estalviem quilòmetres”, assegura Sainz.

El club torellonenc està a l'espera de saber si en la fase 2 podrà fer tornar els seus principals equips a algun entrenament al pavelló municipal “sense formar part de cap planificació, només perquè tornin a tocar pilota i començar a veure com haurem de treballar a partir del setembre amb la nova realitat”.

Últim minut

L'esport al nostre país

Anna Comet

Periodista i esportista

La crisi actual ha posat de manifest la pèssima cultura esportiva i la poca importància que donem

a aquesta activitat bàsica i imprescindible per a la salut –dins d'esport-salut hi englobem tots els amants i practicants–. L'OMS fa temps que predica la importància de l'activitat física per a la salut, tant física com mental. El confinament ha estat una prova molt dura per a tota la societat a ambdós nivells. Molts països veïns no han prohibit, o ho han fet en moments molt puntuals, la pràctica esportiva, tot i que l'han regulat per mantenir un ordre, i els ha estat una gran vàlvula d'escapament. La majoria d'ells estan superant

L'activitat física és una prioritat a la cua de moltes altres al nostre país

la pandèmia a ritmes similars o superiors al nostre.

Mantenir la societat activa, deixar-los sortir a exercitar-se una hora al dia, hauria contribuït en una menor càrrega emocional i psicològica, i els estudis científics avalen que aquest exercici millora el sistema immunitari de les persones, un aspecte clau en una pandèmia per virus.

Pel que fa a la gestió de l'esport-rendiment, ha estat lamentable. Els centres d'alt rendiment han estat tancats durant nou setmanes; els esports professionals, com el futbol o el bàsquet, han estat vuit setmanes sense entrenar-se; els esportistes d'alt nivell han estat restringits de la seva professió durant set setmanes i han pogut començar a exercitar-se en el mateix moment que la resta de la societat.

Segur que hi ha altres aspectes més urgents a analitzar, però aquesta crisi ha posat de manifest, un cop més, que l'activitat física és una prioritat a la cua de moltes altres al nostre país, quan està més que demostrat que hauria de ser un dels elements clau per al bon funcionament de la societat.

El Billar Vic, campió estatal a Tres Bandes

Vic El Club Billar Vic ha estat proclamat campió de la Lliga Nacional de Tres Bandes i la temporada que ve jugarà a la Lliga Nacional d'Honor. L'equip format per Antonio Montes, Ricardo Garcia, Esteve Mata, Jesús Luque i Juanjo Pineda era líder del seu grup quan faltaven cinc jornades per acabar la competició i es va aturar pel coronavirus. El 13 i 14 de juny s'havia de fer un play-off pel títol entre els dos primers dels dos grups, però la Reial Federació Espanyola de Billar i el Consell Superior d'Esports, analitzant els resultats fins a l'aturada i utilitzant fórmules matemàtiques, han determinat que el Vic tenia millor puntuació.

CLUB BILLAR VIC

Més moviments a l'hoquei

Vic En ple debat sobre un possible canvi de format a l'OK Lliga per adoptar el de Nacional Catalana, continuen els moviments. En els darrers dies el Patí Vic ha anunciat la continuïtat del capità Jassel Oller i de Litus Sánchez i el Voltregà femení, de les porteres Teresa Bernadas i Viki Caretta, mentre que el club blanc-i-blau incorpora Rocío, Piojo, Ramón, del Bigues. També en el capítol d'altres el CP Taradell fitxa Víctor Crespo, procedent del Bassano italià.

El creixent compromís amb l'entorn i el ritme de vida estressant han fet re-néixer la cultura de l'hort urbà. Més enllà del perfil de gent gran, sovint

jubilada, o dels horts de caràcter social que han impulsat alguns ajuntaments, la tendència ha atret tota una nova generació, activa laboralment.

Aquests dies de confinament han acabat de sumar nous adeptes, i els que no disposen d'un espai adequat de ben segur ho han envejat.

Retorn a l'hort

La situació actual ha reforçat la tendència creixent als horts urbans; el vigatà Xavier Cervera el té des de 2016

Vic

Miquel Erra

Quan després dels primers dies de confinament més estrictes es va anunciar que ja es podia tornar a l'hort, en el cas d'aquells que el tenien a prop de casa, molts hortolans van deixar anar un sospir d'alleujament. És el cas del vigatà Xavier Cervera, que ja fa quatre anys que mena un petit espai interior, a pocs metres d'on té el despatx.

Cervera, que té una empresa de gestió d'aparcaments i també és guia turístic, l'ha tingut sempre, el cuquet d'hortolà. De petit ja traguava pel tros dels seus avis, i a l'adolescència en va aprendre al costat del seu pare. Durant uns anys ho va aparcar, però quan va tenir una filla va voler-li traslladar aquesta inquietud. Entre 2004 i 2009 van activar un petit espai al barri de l'Estadi, fins que el solar es va edificar. Per matar el cuquet, va instal·lar una taula de cultiu al terrat de casa –on actualment encara planta maduixes–. Fa quatre anys, però, va tenir la necessitat de recuperar el seu propi hort. Es tracta d'un espai de lloguer d'uns 50 metres quadrats de molt bon aprofitar.

Xavier Cervera, feinejant a l'hort

En moments d'incerteses, com l'actual, ha estat el seu refugi. Tot i tenir el despatx a quatre passes, "moltes de les decisions difícils d'aquests dies les he preses aquí", assegura tot repassant amb la mirada l'estesa de porros, bròquils, cogombres, carbassons o espinacs. Cervera està convençut del punt de reequilibri personal que li aporta treballar a l'hort: "Et dona pau i serenor". Al mateix temps, "és

una escola de valors". Valors com els de la constància, la perseverança, "o adonar-te que no ho domines tot". Amb aquests anys n'ha après del boca-orella parlant amb altres hortolans, però també dels seus propis errors per, de mica en mica, anar confeint el seu propi manual. Per exemple, li agrada plantar "poc i molt variat". Com a norma, "res de productes químics ni herbicides". Una de les claus, descriu, és "mante-

nir a ratlla cargols i llimacs". Ell ho fa posant un recipient amb cervesa: "Els encanta i hi van de dret". Plantar herbes aromàtiques per tot l'hort, estendre franges de cendra o fumigar amb una decocció d'ortigues són altres *trucs* d'eficàcia provada. El millor premi a tot plegat és poder collir i, al cap d'un moment, servir-ho al plat. Quan, a més, pot regalar-ne a veïns o amics i els veu la cara d'agraïment, quadra el cercle.

"No donaven l'abast"

Taradell

L.M.

Jordi Marsal regenta la botiga Jordi's Animals de Taradell. A banda de productes d'animals, quan és el temps també s'hi pot trobar tot tipus de planter i enguany ha notat com, amb la crisi del coronavirus, les vendes han augmentat "i molt", ja sigui perquè "la gent no podia sortir del poble i no anava a mercats o a grans superfícies a comprar-ne o perquè, al tenir més temps, han volgut fer un hort".

En alguns casos, Marsal apunta que "per les preguntes t'adonaves que no havien fet mai un hort". Per a molta gent més gran, a més, "l'hort ha estat una escapadèria", i assegura que "parlant amb els companys de professió" a tothom li ha passat el mateix: "Ha estat un mes que hem anat de bòlit, no donàvem l'abast".

Horticultura de terrat

Cristina Guillamet, de Ripoll, aplicarà la feina d'interiorista per crear un hivernacle

Ripoll

Jordi Remolins

Sigui per raons d'espai o de temps, Cristina Guillamet mai havia pogut dur a terme un objectiu que feia anys que tenia entre cella i cella. Fa un parell de temporades la seva parella, Albert Ramoneda, va plantar la grana dels tomàquets que es menjava al pis on entre setmana vivia a Barcelona. En van sortir unes tomàqueres immenses. Per això, aprofitant les estones de lleure que li ha proporcionat el confinament, va intentar provar-ho ella mateixa, aquest cop al terrat de casa,

a Ripoll. Anant al mercat va veure que venien planter, en va comprar quatre d'enciam i els van plantar en unes torratxes desaprovechades. Guillamet afirma que "vam estar de sort perquè hem ensopegat una bona època de sol i pluja". Els enciams han crescut de pressa, i de fet un ja se l'han cruspit. Satisfeta per l'experiència ha cultivat també tomàquets, carbassons, cogombres, albergínies i tres maduixeres, a més d'alls i mongetes. Tot plegat ocupa ja tota una paret del terrat, com un d'aquells horts urbans als quals sovint veiem que estan tan aficionats la gent de ciutat.

Cristina Guillamet, al terrat de casa seva

Ara, i aprofitant que la seva feina d'interiorista l'estimula a buscar solucions per a petits espais, està decidida a muntar un petit hivernacle.

Guillamet diu que tot plegat "és com tenir un Tamagotxi" un d'aquells jocs electrònics de fa dues dècades que calia alimentar i cuidar.

En aquest cas, amb la gratificació que comporta constatar un cycle de la vida on d'una petita llavor surten tan bons i saborosos resultats.

HORTS NASCUTS DEL CONFINAMENT

“Hem fet els errors de novells”

Judit Curós i Pol Morera han estrenat hort aquests dies a Ripoll

Ripoll/Sant Joan

Ariadna Reche

Disposaven d'un terreny embardissat al patí dels baixos de casa d'ell, a Ripoll. L'espai havia acollit l'hort del seu avi, però feia temps que no s'hi feia res. Els havia passat pel cap, més d'una vegada, tornar-li a dedicar temps, però la vida frenètica del dia a dia els n'apartava. Amb l'arribada de la Covid-19, i aprofitant el temps extra que els ha donat el confinament, la santjoanina Judit Curós i el ripollès Pol Morera van decidir arreglar l'espai. “El terreny és força gran, però de moment només n'utilitzem una part. Aquest

any és una mica l'experiment, per veure com ens va”, explica Curós.

És la primera vegada que fan un hort. “Hem fet els típics errors de novells, com voler plantar productes fora de temporada o que aquí no viuen”, diuen. Ara els aconsella un amic de Morera que fa temps que en té un. “Sembla fàcil, però quan t'hi trobes és tot un món”, explica Curós, que reconeix que passa moltes hores resolent dubtes sobre l'hort. “Estem tot el dia demanant coses i el que no sabem ho busquem a internet”, diu. De moment, no s'han hagut de comprar les eines perquè han reciclat les que ja hi havia. “Són força

velles, però les hem arreglat i les fem servir”. En un futur, no descarten comprar-ne de noves.

Els ha sorprès el temps que s'hi ha de dedicar –hi van cada dia– i el coneixement que requereix l'hort. “El que més m'agrada és menjar el que conreem i saber del cert que no porta cap producte químic, perquè ha nascut i crescut a una terra que jo cuido”, diu Curós. Si la cosa va bé, tenen pensat ampliar l'hort i deixar una zona amb una taula per poder utilitzar-la com a terrassa quan fa bon temps. També els dona un cop de mà algun familiar, com el germà d'en Pol, en Guillem, de 8 anys.

Judit Curós rep un cop de mà del seu cunyat, en Guillem, de 8 anys

“Ens ajuda a retrobar-nos”

La centellenca Gemma Musach s'interessa per l'hort en ple confinament

Centelles

Angi Conejo

Tot va començar amb el confinament i un ERTA. Així va ser com la centellenca Gemma Musach es va trobar amb temps lliure per omplir, sense poder moure's de casa: “Em van passar moltes idees pel cap, fins que la meua mare va agafar el coronavirus”. Des que té memòria ha vist l'hort del seu pare, que any rere any cuida al jardí de casa, i “com que el meu pare és una persona de risc, va marxar a viure a una altra propietat per evitar un possible contagi. Així és com vaig

decidir fer el meu primer hort”.

Primer va preparar el terreny, “petitó, però suficient per a mi”, i va començar a muntar les canyes per plantar i lligar el planter de tomaqueres, “aquí és on vaig dedicar més temps”. Després “em van venir ganes de veure tot el procés, des de la llavor fins al fruit, i vaig plantar llavors de cogombre, ruca, enciam, espinacs, pastanaga, mostassa i pebrot”. La veritat és que “no tot són flors i violes. Els cargols se m'han menjat el planter de pebrot; es veu que els agrada molt”. Ara dedica com a màxim una

hora cada dia a regar i fer el manteniment.

“Aprofita el temps, que passa molt ràpid” és una frase que recorda Musach i que assegura que molts de nosaltres hem sentit dels nostres pares i avis. Amb tot això, la centellenca raona que “vivim dins d'un sistema en què el temps va més ràpid que la nostra vida. De la nit al dia vam haver de frenar de cop i buscar coses noves que ens omplissin”, reflexiona, convençuda que l'hort “a molts ens ha ajudat a retrobar-nos amb l'essència de la vida i la seva senzillesa i donar importància a l'aquí i a l'ara”.

Gemma Musach, al seu hort

“La veritat és que enganxa”

David Bigas, electricista autònom de Taradell, ha recuperat l'afició

Taradell

Laia Miralpeix

El taradellenc David Bigas és un electricista autònom que com molts ha vist aturada la seva tasca laboral diària. Durant les setmanes que no va poder treballar per culpa del confinament ha recuperat una afició que “feia molts anys que tenia abandonada”: la de fer i tenir un hort.

“Anys enrere n'havia fet, però últimament per falta de temps no m'hi dedicava. Arribaves de treballar tard o de reunions, i no tenia ni ganes

ni temps per posar-m'hi. Encara que no sigui molt gran, si ho vols tenir bé t'hi has dedicat una mica”. Bigas disposa d'un terreny al darrere de casa seva i “aquests dies m'he animat a netejar-lo de males herbes i a plantar, i la veritat és que enganxa”. I així ha estat com va començar a fer un rest, després dos i n'ha acabat fent cinc ocupant part del terreny que hi té. Hi ha plantat de tot. “Vaig anar a la botiga a comprar planter i em vaig engrescar a provar coses noves o plantes de diferents tipus:

tomaqueres de poma ple, de penjar, de Montserrat, mongeteres, enciams, albergínies negres i blanques, pebrots també de diferents tipus, carbassons, cogombres... una mica de tot”, diu. Aprofitant que a poc a poc es va fent el desconfinament i que “ja he pogut sortir per anar a treballar”, també s'ha dedicat a anar a buscar canyes per fer aspres i aquests dies està ultimant una xarxa per posar a sobre per si pedrega. Només queda que tot creixi i estarà llest per tenir una bona collita.

David Bigas, al seu hort

ESPECIAL RIPOLLÈS

El campdevanolenc Jordi Tarré i el ripollès Rai Saña tenen les seves pròpies empreses de 'management'. En el cas de Tarré, la seva carrera l'ha dut

a moure's per un panorama estatal i internacional, on ha representat cantants d'Operación triunfo' o contractant artistes per al Carnaval de Mas-

palomas; mentre que Saña ha apostat pels músics del Ripollès, com Virus o Els Superherois, però també produeix la programació de la Santa Market.

Aposta pels músics locals

El bateria ripollès Rai Saña representa diferents grups de la comarca a través de la seva empresa de 'management'

Ripoll

Isaac Muntadas

El bateria ripollès Rai Saña fa 18 anys que està vinculat al món de la música i de l'organització de concerts en directe d'alguna manera o altra. Saña va estudiar a l'Escola de Música de Barcelona i va fer diversos cursos de *management* i producció d'esdeveniments. Això el va impulsar a crear la seva pròpia empresa de *management*, GM Produccions. Al principi, organitzava concerts al Ripollès de bandes de música de la zona i més endavant es va ajuntar amb el Col·lectiu Rekiem per fer el Nadal Rock a Ripoll. També estava darrere dels concerts de festa major. "Vam anar evolucionant i musicalment ens vam fer una mica més professionals", diu. GM Produccions ha portat el *management* del grup ripollès Virus, que duu 16 anys en actiu.

Ara mateix també representen el grup familiar Els Superherois, encapçalat pel cantant de Virus, David Costa, i que s'ha donat a conèixer recentment pel concert sobre rodes amb una carrossa que va anar de Ripoll a Campdevànol i va acabar davant de l'hospital per animar els sanitaris.

Els Superherois, grup local que Saña representa, van mostrar el seu disc en una inèdita ruta en ple confinament

Precisament, Els Superherois –format per sis membres–, que està pensat per a un públic de famílies amb nens, creu que serà un dels grups que més concerts podran fer aquest estiu, tot i les restriccions que es derivaran de la crisi sanitària de la Covid-19. De fet, Saña explica que el sector de la música està "aturat al 100%" i que cal reinventar-se. Per exemple, Els Superherois faran dos formats de concerts

Rai Saña, a la bateria

adaptats a partir del mes de juny. El primer serà amb els de Campdevànol i Ripoll, un concert sobre rodes, mentre que el segon consistirà en un concert de petit format amb tothom assegut i aplicant la separació que correspongui. "A banda d'això, seran viables els petits monòlegs, els espectacles de màgia, però no els grans grups nocturns de festa major", assegura. Amb Els Superherois tenien tancats una vintena de con-

certs al gener i la previsió era d'arribar als 40 al llarg de l'any; a més, havien tret un nou disc i "les perspectives eren boníssimes", però molts ajuntaments han cancel·lat

Saña ha portat grups com Virus i, recentment, Els Superherois

tota la programació o han ajornat les dates fins a l'octubre. De totes maneres, alguns concerts els han pogut reprogramar i ja es pot dir que Els Superherois tocaran a Camprodon el proper 23 de juny en un concert de format estàtic.

GM Produccions també s'encarrega d'organitzar tota la programació de la Santa Market, a la Costa Brava. L'any passat van fer 60 actuacions amb 40 dies d'obertura al públic, però aquest any s'hauran de conformar a fer actuacions musicals "minimalistes", amb concerts acústics de petit format i menys públic. Anys anteriors havien portat Nil Moliner, Ella Baila Sola, Manu Guix o la Fundació Tony Manero, però aquest any s'haurà d'adaptar a les noves circumstàncies.

ALBERT LLIMÓS

preparats per rebre-us!

Consell Comarcal del Ripollès

demaneu hora a citaprevia.ripolles.cat

o contacteu amb l'Oficina d'atenció ciutadana: oac@ripolles.cat · 972 70 32 11

Representant d'estrelles

El campdevanolenc Jordi Tarré treballa des del 2006 com a mànager d'artistes d'àmbit estatal i internacional

Campdevànol

Isaac Muntadas

Des de l'any 2006, el campdevanolenc Jordi Tarré treballa de mànager representant artistes de tota classe. Abans d'endinsar-se en aquest món, Tarré havia passat pels estudis de TV3, Telecinco, Antena 3 o la televisió local de la comarca, TV Ripollès, entre d'altres, treballant de tècnic audiovisual. També va fer d'operador de càmera retransmetent partits per tot el món de l'actual Mediapro. "Vaig saltar al tema de la representació sense buscar-ho i després de conèixer una sèrie d'artistes d'*Operación triunfo* o algun artista polèmic a qui portàvem a les discoteques", explica.

El mànager ha tingut una llarga trajectòria durant aquests 14 anys de professió amb algun parèntesi pel mig, ja que del 2016 al 2018 va treballar de director de contractació de la discogràfica Blanco y Negro Music. Tarré es va encarregar de muntar tres edicions de l'Extremenda al Ripollès, on va arribar a reunir 1.200 persones en unes festes temàtiques (una s'ambientava en la Segona Guerra Mundial) on venien personatges famosos o discjòqueis d'Eivissa. La llista d'artistes famosos amb qui ha treballat és interminable, però només per citar-ne alguns exemples,

Jordi Tarré, al centre, amb l'artista Chiqui Martí i Sònia Vílchez, directora de l'editorial Leiber Music

Tarré ha estat amb Javian, Àlex i Geno, d'OT; va impulsar el retorn d'Ella Baila Sola, Fórmula Abierta, Las Ketchup, Locomía, o artistes internacionals com Village People o l'austríaca Conchita Wurst, que va guanyar Eurovisió l'any 2014 amb la cançó *Rise Like a Phoenix*.

La seva empresa, Tarré Management, des de l'any 2009 ha estat una de les agències de *management* que ha col·laborat amb la contractació d'artistes per a les gal·les del Carnaval Internacional de Maspalomas (Canàries) –que es retransmeten internacionalment a

través de TVE–, on van estar les Azúcar Moreno. Tarré s'ha convertit en una cara coneguda dins del sector i això li ha valgut per formar part del jurat a Catalunya del concurs musical *La Voz*. Allà era un dels encarregats de seleccionar els cantants que passarien a les audicions finals a Madrid. També va encarregar-se d'organitzar el Concert per la Pau de Ripoll, arran dels atemptats de Barcelona i Cambrils, amb artistes locals i del panorama català. La seva empresa també va ser una de les que va formar part de la convocatòria de famosos a l'estrena del

musical *La llamada*, de Los Javis, a Barcelona.

Actualment, Tarré porta uns allotjaments turístics que ha pogut reobrir fa ben poc després que el confinament arran de la crisi del coronavirus s'hagi suavitzat. Ell havia decidit aparcar aquest món temporalment arran d'una situació familiar complicada i perquè "portem quatre o cinc anys que el sector no va massa bé". Les reiterades eleccions i per consegüent els canvis de govern fan que els partits polítics no apostin tant per la cultura. "Si les eleccions cauen a principis o a finals

d'any, cap problema perquè ja podem programar; però si són a l'estiu o uns mesos abans, malament", comenta. De fet, el sector artístic que ell representa depèn molt de l'economia de la gent i també que els polítics vulguin gastar-se el pressupost en cultura i festes, "que sempre en queda poc i som els últims". A més, ara també hi ha molta gent que es fa mànager sense tenir estudis i fa una competència deslleial.

Amb el coronavirus, serà complicat actuar per als artistes que reuneixin milers de persones, perquè "el sector ha assumit que fins al març del 2021 només podran anar 100 persones als esdeveniments"; per tant, creu que ara és el moment de l'artista local, que pot actuar en terrasses de bars, hotels o festes majors, amb programes reduïts. "És el seu moment per créixer", assegura. Tot i haver deixat una mica aparcat el món de la representació per un temps, Tarré cada dimecres a la nit fa un directe d'una hora pel seu Instagram que es diu "De charla con...", on conversa amb cares conegudes. Va inaugurar l'espai amb Javian d'OT i amb Toni Moog de la Paramount Comedy i també ja hi ha passat el DJ Paco Pil. Entre d'altres, també està previst que hi aparegui la presentadora Ares Teixidó.

Fes
Fundació Eduard Salar

El teu futur comença aquí!

TECHCAMPUS

Preparem els professionals que donaran resposta a les necessitats de la indústria del futur. Oferta formativa entorn de la tecnologia i la Indústria 4.0

- CFGS EN ROBÒTICA, AUTOMATITZACIÓ I MECATRÒNICA
- CFGS EN DISSENY I PROGRAMACIÓ EN FABRICACIÓ AVANÇADA

 FORMACIÓ DUAL CONTRACTE REMUNERAT ESTUDIA I TREBALLA	 100% INSERCIÓ LABORAL	 ACCÉS DIRECTE GRAU UNIVERSITARI	 PART DELS ESTUDIS FINANÇATS PER LA FUNDACIÓ
 CENTRE PREPARADOR CAMBRIDGE SCHOOL	 GRUPS REDUÏTS ASSESSORAMENT PERSONALITZAT	 PRÀCTIQUES EN EMPRESES INTERNACIONALS	 ALLOTJAMENT PER ESTUDIANTS

Matrícula Oberta www.fes.cat | T. 972 70 11 31 | info@fes.cat

Entrevista a David Verge, alcalde de Planoles

“Fer ara el túnel de Toses destrossaria la Vall del Rigat”

Planoles

Jordi Remolins

Després d'una dècada convulsa en la política municipal de Planoles, pacificar aquest àmbit és el principal objectiu de David Verge?

No diria que hagi estat una època molt convulsa. Han passat fets que altres ajuntaments no han tingut però hem tirat endavant. Hi duem un any amb un equip de govern i uns treballadors municipals impagables, i l'objectiu és tirar endavant diversos projectes.

Quins apunteu com a primordials?

El primer és solucionar l'enllumenat de Planés, on dúiem tres anys sense llum al carrer. Dimarts començaran les obres que s'han endarrerit dos mesos per la Covid-19 i en duraran quatre més. Provisionalment han funcionat amb plaques solars, que quan es completi l'actuació es redistribuiran a altres indrets del municipi. Volem incidir en el manteniment, canviar bancs i jardineres, reparar escales i murs, plantar flors, arranjar àrees que estaven deixades. Tenim carrers que s'enfonsen, àrees de contenidors i fanals que cal canviar. Per aconseguir-ho és important disposar del PUOSC o que ens permetin utilitzar el superàvit.

Com es gestiona un poble on els vots són d'empadronats però una gran part dels habitatges són de segona residència?

Les segones residències tripliquen les 200 i poc persones que hi vivim tot l'any. Per tant les estadístiques i subvencions es fan sobre

David Verge, darrere l'església romànica de Sant Marcel de Planés

un cens molt menor que el real. No és just el que rebem i caldria replantejar-ho, tal com també els passa en altres pobles de la comarca.

Les persones que s'han establert en segona residència al municipi durant el confinament han estat un problema o perill per a algú?

Els dies previs al confinament van venir unes 25 famílies. Fins que no s'ha permès sortir han complert estrictament les normes. De fet no es pot ni dir que les haguem vist. Una altra cosa és que perquè tenim molta gent gran i uns serveis sanitaris que no estan preparats per un gran increment demogràfic hi hagi hagut qui té por.

El túnel de Toses és la gran utopia de la Vall de Ribes?

La nostra Vall del Rigat és una zona tranquil·la i turística. Fa 30 anys que es va decidir obrir el túnel del Cadí. Fer ara el túnel de Toses destrossaria la nostra vall. L'objectiu ha de ser millorar la línia ferroviària internacional R3. Aviat quedarà desdoblada fins a Vic, i de Ripoll a Puigcerdà és la via de comunicacions més sostenible, que no crearà cap impacte en el territori. Arribar de Barcelona a Puigcerdà en una hora i mitja seria ideal. Crec que si s'aconsegueixen els Jocs Olímpics d'Hivern 2030 pel Pirineu, aquesta seria l'única inversió important que es faria.

De moment és la germana pobre de les línies del país.

És una llàstima perquè permet anar directament de Planoles a París. Fins dilluns haurà estat dos mesos aturada i les estacions estan com estan, donant una mala imatge del poble. Hem demanat a Adif un canvi estètic a l'àrea de la cantina, que és el que es veu quan s'arriba al poble amb tren. Volem que enderroquin un magatzem que fa setanta anys que està construït i no té cap utilitat. Llavors quedarà tot més net i endreçat. Els responsables de l'empresa han estat empàtics i diuen que quan disposin de pressupost l'aterraran.

Ens hi calen més inversions perquè una línia adequada facilitarà que s'aturi més gent a Planoles que no pas si es construeix una autovia.

Els diferents albergs que hi ha al municipi són el contrapunt turístic ideal de Planoles?

Mig Catalunya ha estat a Planoles quan eren petits gràcies als nostres albergs. Potser anualment hi passen més de sis milers de joves. Això ens dona visibilitat, perquè les famílies solen venir-los a buscar. A més dona feina a la gent del poble. A l'alberg de la Generalitat hi treballen entre 10 i 15 persones, el dels Maristes el gestiona gent del poble, i el Pere Tarrés de la collada té un model diferent, però tot ajuda. La gent que passa pels albergs van a la piscina i consumeixen al poble. Potser n'hauríem de fer més tasca de promoció perquè són molt positius pel poble.

Si jo volgués instal·lar-me amb més o menys celeritat a Planoles, quins obstacles em trobaria?

Principalment amb l'habitatge. El lloguer no és barat. Per això hem parlat amb el MOPU per fer habitatges de protecció oficial als edificis de la collada. Si ho aconseguim s'hi instal·laria més gent i això donaria vida a Planoles. També tenim un problema amb la fibra òptica. Si volguessis fer-hi

teletreball com a periodista i et calgués baixar arxius de manera ràpida, tindries dificultats per aconseguir-ho. Aquest és un tema de futur que durant el confinament s'ha vist que ens fa falta. En canvi, però, tindries la natura a tocar, comerç, parcs, escola, una vida associacionista rica, i opcions per practicar el tennis o el pàdel. No t'avorriries perquè fem coses durant tot l'any.

El paper de Ribes com a epicentre de la Vall és l'ideal per a la resta de pobles?

És la població més gran i té una oficina de turisme a l'entrada que funciona bé. Els sis pobles de la Vall col·laborem en diversos objectius. Tenim

“Tenim un problema amb la fibra òptica”

a punt fulletons amb quinze rutes pels diversos pobles, i hi ha gent que ve a dormir a Planoles després de visitar la Vall de Núria o fer la via ferrada. Entre tots hem teixit sinergies comunes i fem un bon equip.

Com veu la realitat dels pròxims mesos en plena crisi sanitària?

Complicada aquí i en l'àmbit de país. Per ara estem molt agraïts als serveis sanitaris i socials de la comarca, i a un Consell Comarcal que ens ha mantingut molt informats per distribuir mascaretes. A Planoles vivim bàsicament del turisme. Amb la Covid-19 les tres botigues han estat obertes i hem fet consum de proximitat. Els establiments turístics ho passen pitjor. Amb l'obertura de les terrasses s'ha alleujat la situació. L'Ajuntament contribuirà amb 3.000 euros en material sanitari per als establiments turístics. Hem fet reunions quinzenals per decidir com tirar endavant amb el turisme durant els mesos vinents. Passar de la fase 2 a la 3 ajudarà. Venir a masies rurals o a fer turisme de proximitat permetrà respirar tranquil·litat perquè és difícil trobar ningú més a la muntanya. Però cal estar preparats per donar la màxima seguretat i fer promoció per gaudir de la natura, la pau i fins i tot la soledat que proporcionem.

Com serà la festa major de l'agost?

Diferent que en altres estius. No es faran esdeveniments multitudinaris, però plantejarem concerts de jazz, havaneres, teatre, activitats per a nens... Tenim l'avantatge de disposar d'espai i ens caldrà reinventar-nos.

CIBER
SUDAMERINDIA

ESTAMPACIONS METÀLIQUES

DIAZ, SL

CIFB-17469131

TEL. 972 70 10 21 · FAX 972 71 57 28
C.PUIGBÒ, S/N 17500 RIPOLL

Sardana per als Beatles

S'inclou en el cinquè disc de la santjoanina Maria Teresa Monclús

St. Joan de les Abadesses

Jordi Vilarrodà

Fragments de *Hey Jude*, *Yesterday* i *Imagine* van trencant la melodia d'una curiosa sardana. Recordant els Beatles és la més singular, sens dubte, de les nou sardanes que inclou el disc *Dels sentiments*, que la compositora santjoanina Maria Teresa Monclús va ser a temps de poder estrenar just pocs dies abans de la crisi del coronavirus. És el seu cinquè disc, i inclou també, a més de les sardanes, una serenata. Totes elles han estat creades i fins i tot estrenades en els darrers anys, fins que finalment les ha pogut recollir en la gravació, realitzada per la Cobla Ciutat de Girona, la mateixa que va estrenar les peces en concert.

La sardana dels Beatles no deixa de ser fruit d'una anècdota dins d'aquest conjunt. Es va estrenar l'any 2017 en les festes del barri de les Corts de Barcelona, on resideixen uns amics de la compositora, fans del

quartet de Liverpool, que li havien demanat que fes la sardana. "No és que m'agradi gaire, però feia temps que em demanaven que posés els Beatles en una sardana", confessava Monclús quan la van estrenar. I els va agradar, perquè tot i haver escollit tres cançons melanconioses del repertori dels Beatles,

Nou sardanes i una serenata integren el disc 'Dels sentiments'

"em van dir que m'havia quedat una sardana alegre". Al costat d'aquesta n'hi ha unes quantes més inspirades en el Ripollès, com *La Via Romana* (en referència a la via romana de Sant Pau de Segúries, i finalista al premi de la Sardana de l'Any de 2018), *L'ermita de Vallfogona*, o també *Sant Joan, vila estimada*, una sardana dedicada al seu poble d'adopció que es recull en versió instrumenta-

da i també en versió cantada, amb la veu de la soprano Maria Àngels Miró, que acostuma a col·laborar amb la compositora. La majoria de sardanes estan dedicades o compostes expressament per a algú. "Quan componc, sento la persona com és i l'hi dedico", diu Monclús. La serenata que hi ha en el disc porta per títol *Estels de Catalunya*, i és una peça en què s'hi reconeixen melodies populars que identifiquen el país, des d'*Els Segadors* fins a *La Santa Espina*.

Nascuda a Barcelona l'any 1934, Monclús es va formar com a pianista al Conservatori Superior de Música del Liceu, i ha dedicat bona part de la seva vida a la docència d'aquest instrument. Des de fa anys, es va establir a Sant Joan, on es va implicar en la vida musical dirigint la coral del Casal Jaume Nunó. L'any 2011, va fer donació d'un piano de mitja cua a l'Ajuntament, perquè pogués ser utilitzat en els concerts que tenen lloc al claustre del Palau de l'Abadia.

Maria Teresa Monclús al piano, en un concert al Palau de l'Abadia l'any 2011

Presentat abans del confinament

Sant Joan de les Abadesses El disc es va presentar en un concert al Teatre Centre de Sant Joan el passat mes de febrer, pocs dies abans del confinament. A la fotografia, la Cobla Ciutat de Girona dirigida per Jesús Ventura.

Ajuntament de Ripoll

Més info: www.ripoll.cat

ACTIVITATS DE MAIG

TEATRE CINE
COMTAL
RIPOLL

CAMPANYA

MICROMECEMATGE

A

WWW.GOTEO.ORG

Esperem poder REPARTIR CENTENARS D'ENTRADES DE CINEMA entre moltes entitats de l'àmbit del treball social de totes les comarques on CIRCUSA ofereix sessions de cinema habitualment. Al Ripollès aquestes aniran adreçades a la Fundació MAP, entitat social sense afany de lucre que treballa per millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat i les seves famílies

WWW.CIRCUSA.COM

BIBLIOTECA LAMBERT MATA

**OBRIM EN FASE 1
DIMARTS 26 DE MAIG**

Préstec amb cita prèvia
biblioteca@ajripoll.cat
Tel. 972 70 07 11

Retorns

Dilluns, dimarts i dijous de
15.00 a 20.00
dimecres i divendres de
9.00 a 14.00

La bústia exterior estarà tancada

**Consulta de documents
exclosos de préstec**
Amb cita prèvia

**El 27 de maig, fem una ofrena
floral virtual!**

Enguany, no podem commemorar el 27 de maig davant de l'estàtua que recorda la defensa dels ripollesos davant els atacs de l'exèrcit carlista al llarg del mes de maig de 1839, però podem fer una gran ofrena virtual a través dels vostres dibuixos de flors i de rams.

Demaneu a tots els nens i nenes de Ripoll que ens facin arribar el seu dibuix a museuripollcomunicacio@ajripoll.cat
Data límit: dimarts 26 de maig de 2020.

AGENCIATRIENNA
GENERALI
DE
RIPOLL

Museu Etnogràfic de Ripoll

FARMÀCIES

Vic

+YLLA-CATALÀ

Pl. Paradís, 2 | dia 25

+TANYÀ

Pg. Generalitat, 14 | dia 26

+VILAPLANA

Pl. Major, 17 | dia 27

+ALIBERCH

Rda. Camprodon, 36 | dia 28

Torelló

+ACEVES

C. Prat de la Riba, 1 | dia 25

+NOFRE

C. Manlleu, 31 | dia 26

+PRAT

C. del Pont, 17 | dia 27

+BARDOLET

C. Canigó, 72 | dia 28

Manlleu

+ASSUMPTA AUTET

C. Font, 15 | dia 25

+MARTA

Av. Roma, 100-102 | dia 26

+ESPONA

Pg. Sant Joan, 115 | dia 27

+DE GRÀCIA

Av. Roma, 200 | dia 28

Tona

+JAIME

C. Antoni Figueras, 11 | dies 25, 26, 27 i 28

Roda de Ter

+DEL TER

Pl. Verdguer, 1 | dies 25, 26, 27 i 28

Olost

+LÓPEZ

Pg. Dr. Lleopart, 4 | dia 26

Prats de Lluçanès

+VIVER

C. Major, 35 | dia 27

Sant Bartomeu del Grau

+CASACUBERTA

C. Vell, 35 | dies 25 i 28

St. Quirze de Besora

+BESORA, SCP

C. del Pont, 45 | dies 25, 26, 27 i 28

Ripoll

+RIU

Pl. Gran, 24 | dies 25, 26, 27 i 28

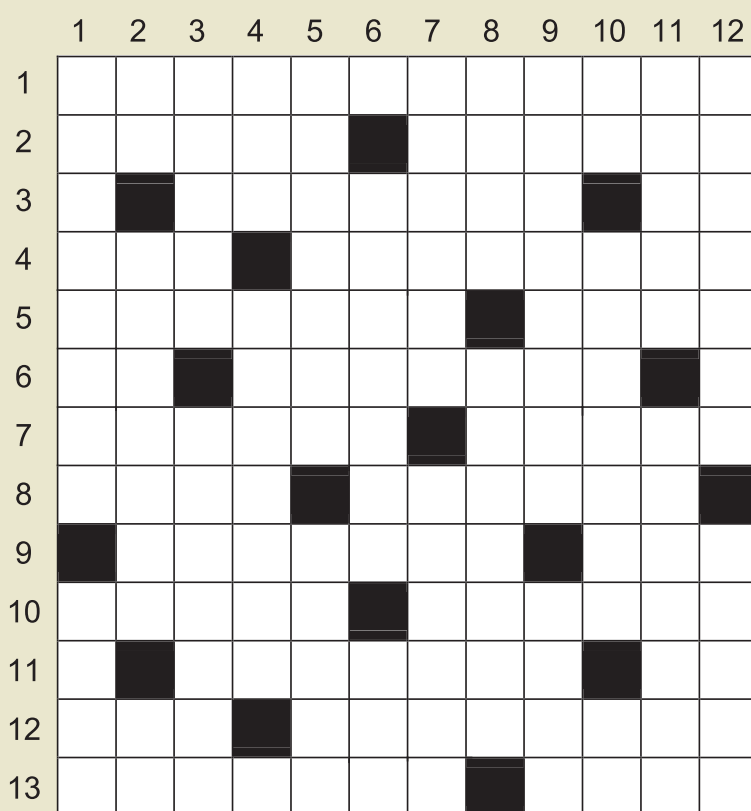
St. Joan Abadeses

+SUNYER

C. Pere Rovira, 14 | dies 25, 26, 27 i 28

Mots encreuats

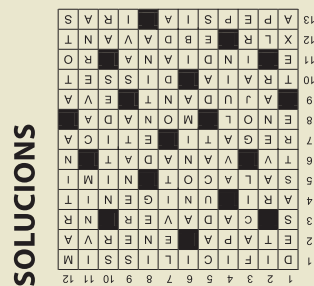
Per Pau Vidal

HORITZONTALS: 1. De tan complicat es pot dir que és a l'enigma com les peces d'Intimissimi a la llenceria / 2. Per a l'Armstrong és el passig de cada dia. Com empenya, el desordre de la nevera! / 3. Final de curs. Sempre hi ha algun valent que li passa per sobre. Abracen en Nèstor / 4. Un nazi a l'aquari. Per força és primogènit, no té ningú al darrere / 5. El capell del doctor Livingstone, suposo. Un Mini en estat irrisori / 6. Consonants a la vista. És al vanadi com al silici el silicat. Cap de nosaltres / 7. Deixi's estar de dribblings i navegui. Honestedat ben professional / 8. Compost químic que dona vida a l'enòleg. Quina preciositat, sembla quasi de Montcada! / 9. Cooperant en la producció o en la càmera. La primera incitadora / 10. Seguia el rastre de Judes. Tants anys com calen per prenyar l'Alba / 11. Intranet. Teixit de cotó que als USA té caràcter estatal. Poca roba / 12. Xalar sense vocalitzar. Indica el camí del programa / 13. Patologia digestiva per abstinència de Pepsi. Et traslladaràs a Girona.

VERTICALS: 1. Tal caos només es pot donar en un calaix. Aquest també és dels USA, però gasta un altre cotó / 2. Final del partit. Camp de concentració de raves. El vinil les va fer famoses / 3. Elabori'l vostè mateix, si és ben

senzill. Si la marededéu està plena de goig és gràcies a ell / 4. Índex de Preus a l'Àlbum. Sotmetin a control acadèmic. El mànec de la paella / 5. Que educat, ens indica que la data ja ha passat. La gran majoria es troben a la base / 6. Màxim culpable de l'homicidi. Ningú la reclama pel seu nom. Iniciació a la iniciació / 7. Camina a dos pams de terra, amb l'americana de mudar. Arrissada de mar / 8. Segurament és incomprès, car va contracorrent. És a les dents com al cafè la cafeïna / 9. Petitíssima obra musical malgrat tot molt pesada. L'espavilat de Vilatrística / 10. A les portes del súper. Diàfanes com jornades de llebeig. No falten a dinar ni a sopar / 11. Decreixi a mesura que s'enfili. Pels filòsofs continua essent tot un mite / 12. Mal marinat per culpa de la Navratilova. Quins naips superen aquests?

EXCLUSIU PER A SUBSCRIPTORS I SOCIS D'EL 9 NOU

A partir d'ara teniu accés directe a

**L'HEMEROTECA
HISTÒRICA**

Entreu a www.el9nou.cat
un arxiu documental molt valuós al vostre abast

Totes les notícies des de 1978

Si encara no sou subscriptors, truqueu al **93 889 49 49**
o envieu un e-mail a subscripcions@el9nou.com

www.ferSalut.org
ferSalut
Laboratori d'Anàlisis clíniques

SE M'HA ESCAPAT!

L'enuresi nocturna és l'emissió involuntària i inconscient d'orina en nens majors de 6 anys. És més freqüent en nens que en nenes i no és estrany trobar antecedents familiars.

L'enuresi nocturna es relaciona amb...

- El son profund i la dificultat per llevar-se.
- Solen ser nens que durant el dia necessiten anar molt sovint al bany perquè la capacitat funcional de la seva bufeta és menor, i s'omple de seguida.
- Una maduració lenta dels mecanismes de control de la bufeta per part del sistema nerviós central.
- S'ha de tenir present que els problemes emocionals o situacions estressants poden provocar, en un nen que prèviament controlava bé els esfínters, que torni a mullar el llit a la nit.

Consells

- Tranquil·litzar el nen, explicant-li que és un problema maduratiu que desapareixerà espontàniament.
- No renyar-lo ni recriminar-li mai el fet que s'hagi orinat al llit.
- Gratificar intensament les nits seques i ignorar les nits en les quals no hi ha hagut control.
- Orinar sempre abans d'anar a dormir.
- Disminuir la ingesta de líquids durant la tarda-nit.
- En ocasions pot ser útil acostumar-lo a fer miccions freqüents pautades durant el dia per eliminar l'hàbit retenedor.
- Pot ser útil fer un calendari perquè vegi de forma gràfica els seus èxits: dibuixa un sol la nit seca i un núvol la nit que s'orina.
- No està indicat el tractament farmacològic de forma sistemàtica.

F ANÀLISIS CLÍNQUES
LABORATORI DR. FARGAS

- Anàlisis Bioquímiques, Hematològiques, Microbiològiques-Parasitològiques.
- Citogenètica, al·lèrgia, hormones, fertilitat.
- Anàlisis d'aigua de consum humà ISO 9001:2015.

Concertat amb les principals Mútues i Companyies d'Assegurances e-mail: laboratorio.fargas@synlab.es

Horari: Diari de 8 a 15 i de 16 a 18 h. Dissabtes de 9 a 13 h.

Tel. 93 885 08 08 · C. Morgades, 23, baixos - Vic

Dr. Ramon Vilaró Portet
Col. 15379

ESPECIALISTA EN CIRURGIA ORTOPÈDICA I TRAUMATOLOGIA

• Cirurgia pròtesi genoll i maluc · Artroscòpia genoll, espatlla i turmell · Ortopèdia infantil ·

Tractament de patologies esportives amb factors de creixement

Clinica Sant Josep - Vic - Tel. 93 886 17 00

Laboratoris Eurás
Laboratori d'Anàlisis Clíniques

ANÀLISIS CLÍNQUES
Microbiològiques, hematològiques, hormonals, bioquímiques, toxicològiques, immunològiques.

Fem analítiques per mútues i privats.

Horari de 8 a 20h
C. Gallissà, 19 - Tel. 93 883 23 04
www.synlab.es

DERMATOLOGIA

Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambla Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

DR. J. FOLCH
METGE EDUCADOR I PSIQUIATRE

osonament
serveis integrats de salut mental

C. Josep M. Selva, 2 - Vic
Tel. 93 889 50 59 - osonament.cat

Dr. Oriol Parés
ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES
Varius (CHIVA, estètica...) edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayés Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayés Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

OTORINOLARINGOLOGIA

Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA
HORES CONVINGUDES

Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
Tel. 93 885 26 21

COMAS
Òptica i Ortopèdia Des de 1904

Pl. Sta. Clara, 6
93 886 10 55

Pg. Generalitat, 26
93 885 46 52

Rbla. Davallades, 5
93 885 47 22

C. Nou, 43
93 886 10 55
VIC

PODOLOGIA:
Silvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55
Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)
Ivonne Alonso Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52
Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV)

TERÀPIA VISUAL
Martina Sans Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
Roger Verdaguer Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22

UROLOGIA

J. Dinarès i Prat
Metge-Uròleg

UROLOGIA GENERAL I INFANTIL
HORES CONVINGUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a
Ripoll - 972 71 43 54 (edifici Casino)

Especialistes en fertilitat i reproducció assistida

FecunMed

Consultori Bayés
Plaça de la Catedral, 9 - Vic

OFTALMOLOGIA

Dr. RAFART ARUMÍ

• OFTALMOLOGIA GENERAL
• CIRURGIA OCULAR

Clinica de Vic
Rda. Francesc Camprodon, 4, 3a planta
VIC - Tel. 93 885 55 09

Núria Mata
Psicòloga i psicoterapeuta

Informe-vos sobre
ASSISTÈNCIA ONLINE

Tel. 93 886 06 34
www.nuriamata.com
Pl. Canonge Collell, 8, 1r 2a
Vic

Centre Espai DiversPsit
Aprèn a ser tu

Bayés consultori
Centre mèdic Vic

www.bayesconsultori.cat
Nou servei de CITA WEB

Plaça Catedral, 9 - VIC
Tel. 93 889 22 29

MEDICINA DE CAPÇALERA
- Dra. A. Ramos
- Dra. C. Álvarez
- Dra. S. Martínez de Arenzana
- Dr. V. Canal

ASSISTÈNCIA D'INFERMERIA
Pressió arterial, injeccions, etc.

REVISIONS GENERALS

PROVES COMPLEMENTÀRIES
• ENDOSCÒPIA amb anestèsia
- Dr. R. Barniol
• ECOGRAFIA
Ecocardiografia doppler
Ecografia general, ginecològica 4D
Transrectal, Transvaginal Ginecològica
Abdominal
Troncs supraaòrtics

• PROVES D'ESFORÇ
• HOLTER E.C.G.
• HOLTER PRESSIÓ (MAPA)
• DENSITOMETRIA
• URODINAMIA
• CISTOSCÒPIES/
HISTEROSCÒPIES
• RADIOGRAFIES
• AMNIOCENTESIS

ESPECIALISTES

Cardiologia	Prof. A. Bayés de Luna, Prof. T. Bayés Genis, Dr. J. Riba, Dr. P. Codina
Cardiologia pediàtrica	Dr. F. Rosés
Medicina interna i geriatria	Dr. J. Brugués, Dr. R. Pujol
Neurologia	Dr. A. Arboix, Dra. A. Bayés
Reumatologia	Dr. R. Sanmartí, Dr. J. Rodríguez
Aparell digestiu	Dr. R. Barniol
Oncologia	Dr. E. Batiste-Alentorn
Endocrinologia	Dr. I. Saigó
Dermatologia	Prof. A. Castells, Dr. J. Arimany, Dr. R. Torné, Dra. L. Canal
Dermatoestètica	Dra. L. Canal i Dra. E. Quintana
Psiquiatria	Dr. J. del Río, Dra. M. Aubareda
Psiquiatria infantil i juvenil	Dr. P. Tapias
Al·lèrgia-immunologia clínica	Dra. A. Sala
Al·lèrgia pediàtrica	Dra. A. López
Pediatria	Dr. P. Domènech, Dra. A. López
Ginecologia i Obstetrícia	Dr. R. Rovira, Dr. J. Grau
Ginecologia i reproducció assistida	Dr. X. Saura, Dra. N. Gil, Dra. N. Murcia
Urologia	Dr. J. Fernández-Zuazu
Angiologia i cirurgia vascular	Dr. O. Parés
Otorrinolaringologia	Dr. M. Molinero, Dr. J. Camprubi
Oftalmologia	Dr. J. Tell, Dr. S. Bofill
Oftalmologia infantil	Dra. M. Vidal
Traumatologia	Dr. L. Guillaumet, Dr. F. Díaz, Dr. G. Bori
Pneumologia	Dra. S. Molina, Dr. Joan Serra
Cirurgia general	Dr. J. Molinas
Cirurgia oral i maxil·lofacial	Dr. C. Bassas
Cirurgia estètica i reparadora	Dra. A. Torres, Dra. N. González, Dr. P. Bosacoma
Clinica del dolor	Dra. M. Jiménez
Psicogeriatría	Dr. F. Escabia
Medicina de família	Dr. J. Fontarnau
Medicina del son	Dra. Ester Tió
Anestesiologia	Dr. J. de Ferrer, Dra. M. Jiménez, Dra. T. Planella
Psicologia	Llic. P. Borràs
Psicologia infantil	Llic. I. Verdaguer
Neuropsicologia	Llic. I. Sala
Psicologia transpersonal	Llic. M. Pellicer
Dietètica i nutrició	Dra. E. Quintana
Podologia	Sra. C. Sallent
Logopèdia	Sra. M. Mauri
Fisioteràpia	Sra. C. Carolera, Sra. M. Torra, Sra. A. Solar, Sra. M. Parra
Òptic-Optometrista	Sra. A. Grifell
Anàlisis clíniques	Dr. J. Fargas

GUIA MÈDICA

Vols ser-hi?
Tel. 93 889 49 49

CHV CLÍNICA DE VIC
CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

CONSULTES EXTERNES
Ronda Francesc Camprodon, 4. Vic
Tel. 93 886 31 31/902 482 211
Fax 93 886 78 22

HOSPITALITZACIÓ
Francesc Pla "El Vigatà", 1. Vic
Tel. 93 702 77 41 Fax 93 702 77 62

clinicadevic@chv.cat · www.chv.cat

GUIA MÈDICA EL 9 NOU

Si voleu ser-hi truqueu al
93 889 49 49

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Ajuts temporal Gloria

Av. Països Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

COMPRO PISOS AL COMPTAT

24 / 48 HORES

JOAN 617 28 08 50

AUTODESBALLESTAMENTS
LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGA
☎ 93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS

- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCASIÓ

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
www.desballestamentsgleva.com 93 857 11 53
Botiga on-line 93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

DESEMBUSSOS I FOSSES SÈPTIQUES

M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrucas.cat

ADVOCATS

III DE ROCAFIGUERA MONTANYÀ

t'ajudem

Família, herències, contractes, arrendaments, danys, deutes...

www.derocafigueramontanya.com
621 270 203

Sintonitzeu
EL 9 FM
la ràdio d'Osona

Escolteu la ràdio d'Osona al 92.8
EL 9 FM Sempre al vostre servei

NEIDA
Neteja · Aigua · Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

Anuncieu-vos als **PETITS ANUNCIS** d' **EL 9 NOU**

Truqueu al **93 889 49 49** i deixeu el vostre anunci.
(Horari de 10 a 13h i de 16 a 19h, de dilluns a divendres)
o ens el feu arribar a:
pl. de la Catedral, 2 - 08500 Vic

Preu setmanal: 1 euro per paraula + IVA (mínim 10 paraules)

el9club
Els subscriptors es poden beneficiar cada any de 2 anuncis gratuïts (divendres + dilluns) amb un màxim de 20 paraules cadascun

ENTREU I DESCOBRIU LES OFERTES DEL CLUB

Escriviu el vostre missatge en **MAJÚSCULES** i deixeu una casella en blanc entre paraula i paraula

NIF .....
Tel. ....
Nom i cognoms .....
.....
Població .....
.....
CP .....

És subscriptor
Sí No

Al facilitar les vostres dades accepteu expressament la política de privacitat de Premsa d'Osona SA que podeu consultar a www.el9nou.cat

Els ESPECIALS d' EL 9 NOU

La informació més propera,
la publicitat més efectiva

☎ Si voleu ser-hi truqueu al **93 889 49 49**

1r dilluns de cada mes **LLUÇANÈS**

1r divendres de cada mes **OSONA NORD**

3r divendres de cada mes **GES BISAURA**

4t divendres de cada mes **OSONA SUD**

Últim dilluns de cada mes **EL RIPOLLÈS**

LA PROGRAMACIÓ D'AQUESTA SETMANA

Dilluns 25

6.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Santa Perpètua de Gaià.
6.30 GAUDEIX LA FESTA. Foc al virus.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA.

9.00 TERRITORI 17. Magazín. Presenten: Vicenç Bigas i Jordi Sunyer.
12.00 SANT JORDI 2020. Mireia Boya.
12.30 L'ESCOLA A CASA. Infantil. Espai educatiu adreçat als alumnes d'Infantil i Primària.
13.00 TELÓ DE FONTS. Fira Trapezi.
13.30 AVENTURA'T. Embassament de Rialb.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu. Presenta: Clàudia Dinarès.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS. Infantil. Les tres bessones.
15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
17.00 L'ESCOLA A CASA.
17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
18.00 LA PORTERIA.
18.30 ENS QUEDEM A CASA. Presenta: Clara Tena.
19.00 CONNECTI.CAT. Presenta: Pere Puig.
20.00 L'ESCOLA A CASA.
20.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
21.00 TEMPS AFEGIT. Entrevista a Jordi Boada i Mia Ordeig, entrenadors del CP Manlleu Magic Studio i CP Voltregà Stern Motor, respectivament. Presenta: Esther Rovira.
21.30 SANT JORDI 2020. Maria Àngels Cabré (28-02-20), autora d'*El llarg viatge de les dones*.
22.00 PAISATGES ENCREUATS. Cabrerès-Puigsacalm i Guilleries.
22.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
23.00 TEMPS AFEGIT.
23.30 SANT JORDI 2020.
0.00 GAUDEIX LA FESTA.
0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
1.00 BEN TROBATS. Magazín.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dimarts 26

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
6.30 DE TEE A GREEN. Golf.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
12.00 L'ESCOLA A CASA.

12.30 TEMPS AFEGIT.
13.00 SANT JORDI 2020.
13.30 DE TEE A GREEN. Golf.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu. Presenta: Natàlia Peix.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS.
15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.

17.00 L'ESCOLA BRESSOL A CASA. Infantil.
17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
18.00 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS. *Cantem junts*, a càrrec d'Amèlia Aloy.
18.30 L'ANY QUE ENS VA CANVIAR LA VIDA.
19.00 CONNECTI.CAT.
20.00 L'ESCOLA BRESSOL A CASA. Infantil.
20.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
21.00 QUATRE PARAULES. Xavier Ginesta, autor de l'assaig *El plebiscit arriba a Europa*. Presenta: Jordi Vilarrodà.
21.30 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS. *Cantem junts*.
22.00 QUATRE PARAULES.
22.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
23.00 SANT JORDI 2020. Daniel Palomeras (03-03-20), autor de *Fills de la terra dura*.
23.30 QUATRE PARAULES.
0.00 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS. *Cantem junts*.
0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
1.00 BEN TROBATS. Magazín.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

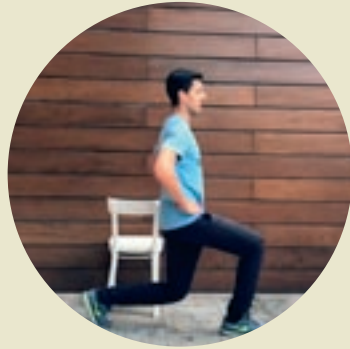
Dimecres 27

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
6.30 QUATRE PARAULES.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
12.00 L'ESCOLA BRESSOL A CASA. Infantil.
12.30 L'ESCOLA A CASA.
13.00 DIMARTS ACTIUS AMB SANT TOMÀS. *Cantem junts*.
13.30 QUATRE PARAULES.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS.
15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
17.00 L'ESCOLA A CASA. Infantil.
17.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
18.00 LA PORTERIA.
18.30 ENS QUEDEM A CASA.

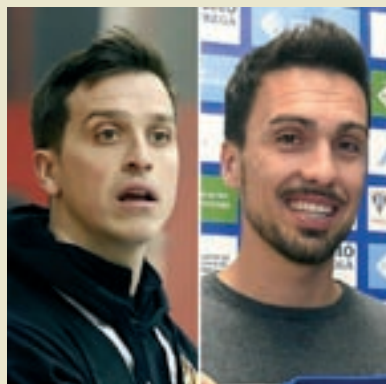
19.00 CONNECTI.CAT.
20.00 L'ESCOLA A CASA.
20.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
21.00 LA TRAMOIA. Entrevista al cantautor de Folgueroles Juli Piris, un dels músics més actius durant aquests dies de confinament. Presenta: Jordi Sunyer.
22.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Canaletes.
22.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
23.00 LA TRAMOIA.
0.00 AVENTURA'T.
0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
1.00 BEN TROBATS. Magazín.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Dijous 28

6.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
6.30 AVENTURA'T.
7.00 NOTÍCIES EN XARXA.
9.00 TERRITORI 17. Magazín.
12.00 L'ESCOLA A CASA.
12.30 LA TRAMOIA.
13.30 AVENTURA'T.
14.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
14.30 DIBUIXOS ANIMATS.
15.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
16.00 DIBUIXOS ANIMATS.
17.00 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.

17.30 VICACTIVA'T A CASA. Sessions d'activitat física a casa amb Aina Portell, Raül Obiols i Mercè Cuberta.
18.00 LA PORTERIA.
18.30 L'ANY QUE ENS VA CANVIAR LA VIDA.
19.00 CONNECTI.CAT.
20.00 VICACTIVA'T A CASA.
20.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
21.00 ESPECIAL INFORMATIU. Entrevista a Anna Forcada, gerent de l'ICS a la Catalunya Central. Presenta: Txell Vilamala.
22.00 TELÓ DE FONTS. Arts escèniques. Presenta: Laura Contreras.
22.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
23.00 ESPECIAL INFORMATIU. Entrevista a Anna Forcada, gerent de l'ICS a la Catalunya Central. Presenta: Txell Vilamala.
0.00 TELÓ DE FONTS.
0.30 AL DIA CATALUNYA CENTRAL. Informatiu.
1.00 BEN TROBATS. Magazín. Presenta: Clara Tena.
3.00 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC.

Els entrenadors d'OK Lliga femenina

Esther Rovira conversa aquest dilluns amb Jordi Boada (CP Manlleu Magic Studio) i Mia Ordeig (CP Voltregà Stern Motor) en el retorn del *Temps afegit*.

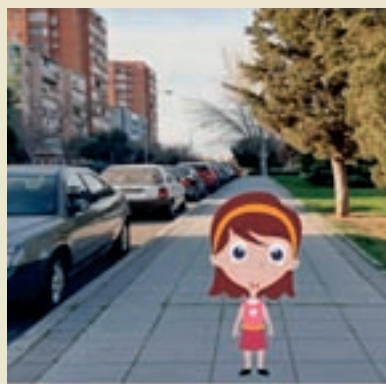
Temps afegit dilluns, 21.00 i 23.00

'Al dia Catalunya Central', cada dia

Clàudia Dinarès i Natàlia Peix presenten l'informatiu d'Osona, el Bages, el Berguedà, el Moianès i el Solsonès, cada dia, al migdia i al vespre.

Al dia Catalunya Central de dilluns a divendres, 14.00

'L'escola a casa', dilluns i dimecres

Noves propostes pedagògiques elaborades pels mestres de les escoles de Vic perquè els més petits, que no poden anar a escola, puguin fer a casa.

L'escola a casa dl. i dc., 12.30, 17.00 i 20.00

Una sessió de cant amb Amèlia Aloy

La cita setmanal amb els usuaris dels serveis de Sant Tomàs està dedicada aquest dimarts al cant. Va a càrrec de la cantant Amèlia Aloy.

Dimarts actius amb St. Tomàs dimarts, 18.00, 21.30 i 0.00

Xavier Ginesta, al 'Quatre paraules'

Torna a la graella l'espai setmanal dedicat al món dels llibres. Jordi Vilarrodà conversa amb Xavier Ginesta sobre *El plebiscit arriba a Europa*.

Quatre paraules dimarts, 21.00, 22.00 i 23.30

Entrevista a la gerent de l'ICS

Txell Vilamala entrevista aquest dijous la gerent de l'Institut Català de la Salut, Anna Forcada, en un especial sobre la gestió del coronavirus.

Especial informatiu dijous, 21.00 i 23.00

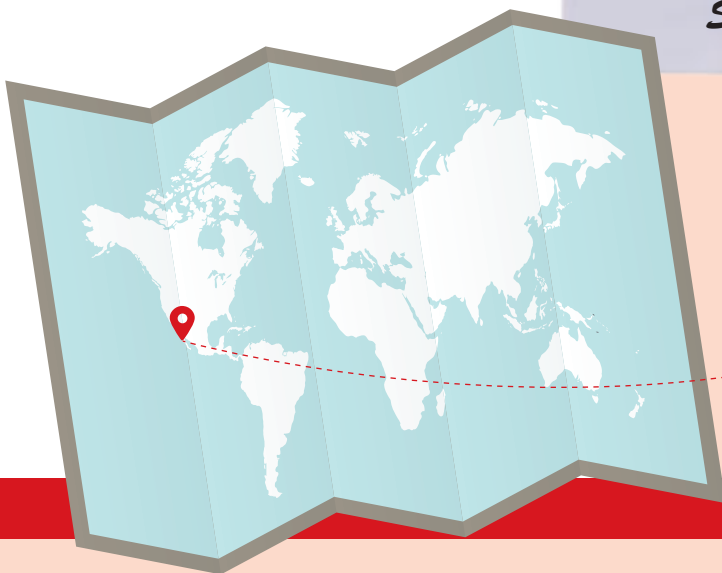
De Vinyoles a San Diego

FERRAN SOLDEVILA

Ferran Soldevila (Vinyoles, 1984) és doctor en Immunologia pel Royal Veterinary College de Londres, especialitzat en interaccions hoste-patogen. Després de quatre anys a Anglaterra, l'estiu del 2017 es va traslladar a San Diego per treballar al Jolla Institute for Immunology, un dels centres de recerca de l'especialitat més potents del món.

San Diego, Estats Units

Membre de la generació *millennial*, Ferran Soldevila és un dels molts que va espetegar amb la crisi del 2008 tot just acabar Biotecnologia i Bioquímica a la UAB. “Com a científic la situació era complicada. O seguies en recerca, fent un màster o el doctorat, o hi havia poques opcions laborals per al teu perfil”, diu. Davant el dubte, es va agafar un parèntesi. “Vaig treballar mig any carregant camions a Victransa als matins i muntant vaques als vespres, mentre vivia a casa els pares”, explica. Això li va permetre estalviar per plantejar-se el seu primer gran viatge, a Austràlia. Allà va contactar amb un immunòleg del Queensland Institute for Medical Research que li va oferir de quedar-s'hi tres mesos. “L'experiència em va marcar i vaig decidir que, a la tornada, estudiaria un màster a la UB”, diu. En aquella etapa va poder treballar en un grup de recerca sobre el VIH de l'Hospital Clínic i un altre en immunologia veterinària a l'entorn de la grip porcina. Tot plegat, però, no li donava estabilitat econòmica i va optar per entrar a la indústria pri-

vada. “El problema era que les feines monòtones no m'omplien, no suposaven cap repte i al cap de dos anys vaig tornar a la UAB”, afirma. Es va sumar a un grup de recerca en immunologia veterinària

“Els llocs els fan les persones; i això és el que més enyoro”

i, en concret, “a l'estudi de les interaccions hoste-patogen”. Això li va obrir les portes a col·laborar amb un laboratori d'Anglaterra, on va fer la tesi. “A partir d'aquest punt tot ha anat rodant. He trobat el que més m'agrada, entendre mecanismes del nostre sistema immunitari”, explica. L'estiu de 2017, després de quatre anys a Londres i veient les “poques opcions de trobar res decent a Catalunya”, va travessar l'Atlàntic per incorporar-se a la Jolla Institute for Immunology, a San Diego, un dels centres punters del món de l'especialitat.

La vida a San Diego “és molt fàcil”, diu. “És una ciutat molt extensa, on els barris són com pobles; la cultura laboral és genial –es treballa de manera eficient durant unes vuit hores, sense parar per dinar, i llavors disposes de la resta del dia per a tu i la família– i hi ha una mescla cultural molt interessant”, l'únic inconvenient és “estar tan lluny de casa”. Per això, no descarta tornar a mitjà termini. El problema és que “hi ha molta competència i poques posicions en la meua especialitat”. A més, “la inversió en recerca que hi destina el govern americà respecte de l'espanyol o el català és a una altra escala”.

Durant tots aquests anys viatjant i vivint fora “m'he adonat que els llocs els fan les persones”. I és això el que més enyora: “Els amics amb els quals he crescut, la família i fins i tot el forner, el carnisser i la de l'estanc. A Vinyoles, Sant Hipòlit i Santa Cecília, un creix amb aquestes interaccions, que formen arrels i que a un el fan sentir d'un lloc”.

Miquel Erra

Humet

La cantant centellenca Gemma Humet va penjar divendres una excel·lent versió de la cançó d'Ismael Serrano *Papa cuéntame otra vez*. Va tenir un gran ressò a les xarxes i el mateix cantant madrileny li va acabar enviant aquest missatge: “M'he emocionat moltíssim amb aquesta versió. Gràcies de tot cor”. Escolteu-la.

Colom

Entre les moltes terrasses que han reobert hi ha la de la Jazz Cava de Vic. Raynald Colom hi va anar la setmana passada i no se'n va saber estar. Va agafar la trompeta i va improvisar unes notes allà mateix. “No podia anar a la Jazz Cava i no tocar”, va dir a les xarxes. Quin luxe escoltar un dels millors trompetistes de jazz.

Covid

Una veïna de Santa Eugènia va rebre la setmana passada una carta del servei d'ocupació estatal. A l'adreça li van posar carrer Covid, 19 de Santa Eugènia de Berga. Que sapiguem nosaltres, l'ajuntament encara no ha dedicat cap carrer a la pandèmia. Sort que els carters dels pobles ho saben tot i la carta va arribar.

Plaça

Aquests dies la Plaça de Vic sembla més plena que mai. Amb la distància de seguretat exigida, les taules i les cadires de les terrasses ja ocupen l'espai de la sorra. Quan acabin d'obrir tots els establiments que falten serà el moment de plantejar-ne una ampliació. Potser fent una planta superior.

